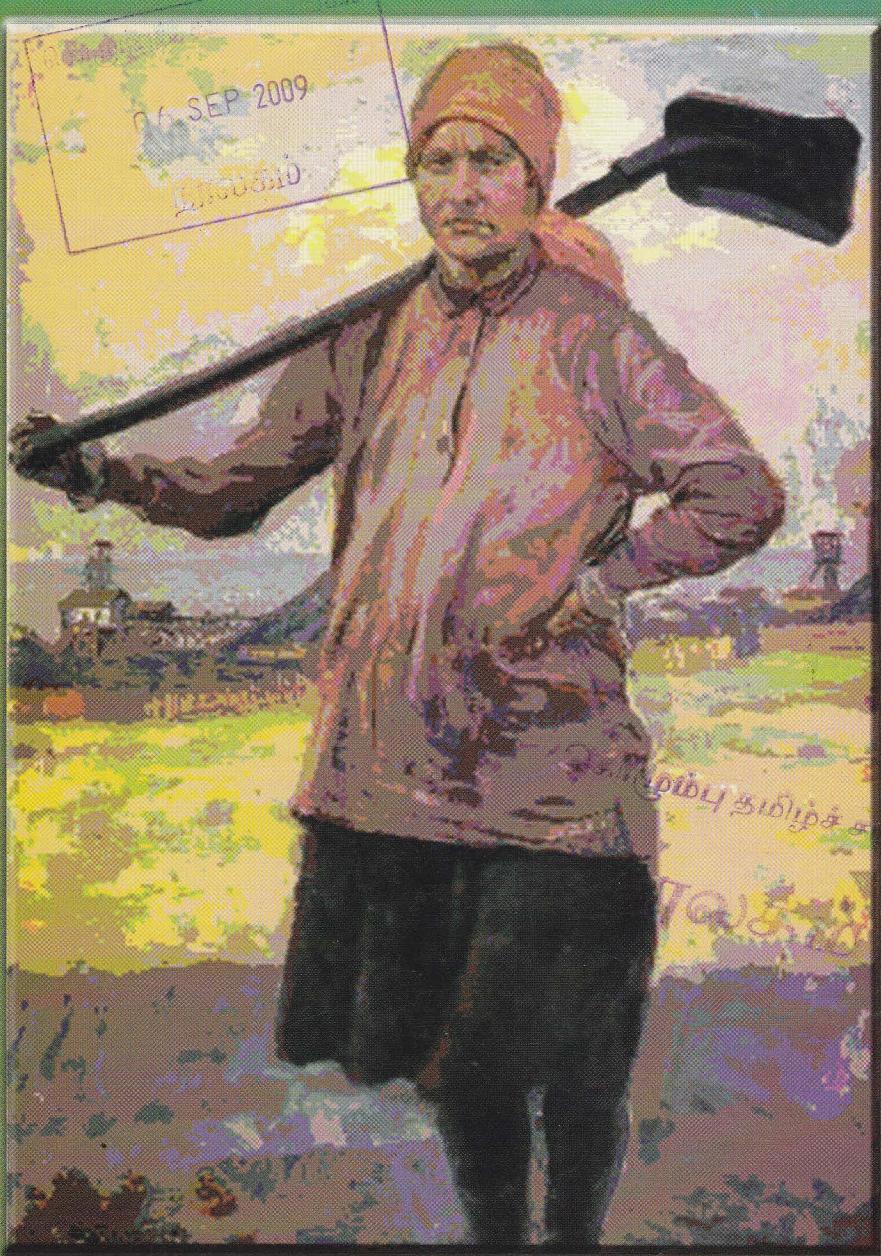

தினசாலை

கலை இலக்கிய சுற்றுப் பயண காலனிடுதழி
பெரல் - ஜூன் 2009

50/=

பாக்கிஸ்தான் என்பதன் யொருள் என்ன?*

ரோட்டி, உடைகள், மருந்து
வாழ்வதற்கு ஒரு சிறிய வீடு
இலவசக் கல்வி
எனச் சரிபாகத் தெரிவது போல
நானும், எப்போதுமே ஒரு முஸ்லிமாக இருந்துள்ளேன்
பாக்கிஸ்தான் என்பதன் பொருளென்ன?
அல்லாவையென்றி ஆண்டவன் இல்லை

அமெரிக்கப் பிச்னசக்காகக் கணக்காதே
வேண்டாமே, மக்கள் சிரிப்பாப்ச் சிரிப்பர்
சனநாபகப் போராட்டத்துடன் விளையாடாதே
சுதந்திரத்தைப் பற்றி நில், வளைந்து கொடாதே
பாக்கிஸ்தான் என்பதன் பொருளென்ன?
அல்லாவையென்றி ஆண்டவன் இல்லை

வயல்களை நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து பறித்தெடு
ஆலைகளைக் கொள்ளாயர் களிடமிருந்து எடு
நாட்டை இருண்ட காலங் களிடமிருந்து மீட்டெடு
அதிகாரத்துவப் பீடைகள் போன்றவையிட்டும்
பாக்கிஸ்தான் என்பதன் பொருளென்ன?
அல்லாவையென்றி ஆண்டவன் இல்லை

* இக் கவிதை யாழ்யா கான்
ஏஜூல ச'வாதிகார ஆட்சியின்
பேரு (1969-71) எழுதப்பட்டது)

சிந்து, வலுக்கிஸ்தான், எல்லை மாகாணம்
பஞ்சாப்பிற்கு இவை மிக இனிப்பன
வங்கம் அவற்றிற்குச் சீர்செய்கிறது
அவற்றின் தோற்றத்தில் வேதனை தகாது
பாக்கிஸ்தான் என்பதன் பொருளென்ன?
அல்லாவையென்றி ஆண்டவன் இல்லை

எனின் இதுவே அடிப்படையானது
வாடுதலை மணி மக்களுக்காக ஒவிக்கட்டும்
கொள்ளாயன் கமிற்றில் தொங் கட்டும்
உண்மைகளைக் கண் டோர் உண்மையாப் மொழிவர்
பாக்கிஸ்தான் என்பதன் பொருளென்ன?
அல்லாவையென்றி ஆண்டவன் இல்லை

ஹப் ஜலீப் (Habib Jalib)

ஆங்கில வழிபாகத் தமிழில் சிவானந்தம்

புதியஜனநாயகம் புதியவாழ்வு புதியபண்பாடு

தூசிரம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்
எப்ரல் - ஜூன் 2009

இதழ் இல. 74

பிரதம் ஆசிரியர் தமிழ்ச் சுற்றுப் பதில்

க. தண்காசலம்

தொ.பே. 021-2223629

ஆசிரியர் தூசிரம்

இ. முருகையன்

சி. சீவசேகரம்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

கல்வெள் வே. குமாரசாமி

சோ. தேவராஜா

அழ. பக்ரதன்

ஜெ. சுற்குநநாதன்

மாவை வரோதயன்

கண்ணி அச்சு, பக்க வடிவமைப்பு

கு. மதுராவினி

இவியங்கள்

எஸ். டி. சாமி

முன் அட்டை இவியம்

விளாடிமிர்ஸ்கிள்

பின் அட்டை இவியம்

சீனப்புரட்சியாளன்,

ஜோசப் அமெடாக்போ

தொடர்பு : ஆசிரியர்,

ஆடியாதம் வீதி, கொக்குவில்.

021-2223629

மின்னஞ்சல்: thayakam_1@yahoo.com

அச்சுப்பதிப்பு: கெளர் அச்சகம் 011 2432477

விநியோகம்: 152-1/6, வெல்ற்ஸ் டோப் வீதி

கொழும்பு - 12

Tel 011 2381603

வெளியீடு

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

வரலாற்றின் கையறுநிலை

ஒலில் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் மரணத்தை எதிர்நோக்கி இருக்கும் இடமாக இன்று மூல்லைத்தீவின் இருபது சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட குறுகிய கடலோர மணற் கடல் அமைந்திருக்கிறது. அரசால் பாதுகாப்பு வலயமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட அந் நிலத்தில் தொடர்ச்சியான போரின் பாதிப்புக்களுக்கு அஞ்சிப் பல இடப்பெயர்வுகளுக்கு உட்பட்ட பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் முடக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அரசு படைகளால் முற்றுகைக் குடல்ளாக்கப்பட்டிருப்பதுடன் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் குவிந்திருக்கும் இக்குறுகிய நிலப் பரப்பிலும் போர் நடவடிக்கைகள் தொடரப் படுகின்றன. இதனால் ஏற்படப்போகும் மனிதப் பேரழிவு பற்றிய அச்சம் மக்களின் மனங்களில் சோகத்தின் நிழலைப் படிவவைக்கிறது. அடிப்படை வசதிகள் எதுவுமின்றிப் படுகின்ற இன்னல்கள் மட்டுமல்ல, எந்த நிமிடமும் ஏவரது உயிரும் பறிக்கப்படலாம் என்ற மன நிலையில் அவர்கள் வாழ்கின்றனர்.

இங்கு நடைபெறும் போரில் கொடுர மரணங்களை எதிர்நோக்கி காத்திருக்கும் மக்களின் நிர்க்கத்தியான நிலையை எண்ணி உறவினர்கள்: நண்பர்கள், மனிதாபிமான உள்ளுறவுகள் கொண்ட டோர் அனைவரும் மனம் பதைக்கின்றனர். இப் பேரழிவைத் தடுப்பதற்கு ஆற்றலுள்ள இந்தியா, அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம், பிரித்தானியா உட்பட உலகின் பல வல்லரசுகளும், ஜக்கிய நாடுகள் சபையும் அறிக்கைகளை விடுவதுடன் ஒதுங்கிக் கொள்கின்றன. அவ்வறிக்கைகள் எதுவும் அழுத்தம் பெற்று இதுவரை நடவடிக்கைகளாக உருமாறவில்லை. இதற்கு அவர்களது நிகழ்ச்சி நிரல்களிலும் உள்ள ஏதோ ஒன்று இங்கு நடந்த தேறுகிறது என்று அவை எண்ணுவது காரணமாகலாம்.

உள்ளே...

கவிதை

- குகோன் 09
- செண்பகன் 15
- மாவை வரோதயன் 18
- இதயராசன 22
- சண்முகம் சிவகுமார் 27
- நினாக்கீற்றன் 31
- அழை பக்ரதன் 47
- செம்மலர் மோகன் 55

சிறுகறை

- பாமரன் 05
- பதுளை சேனாதிராஜா 33

கட்டுரை

- செவ்வந்தி 11
- அஸ்வத்தாமா 24
- சி சிவகேரம் 50

நில விமர்சனம்

- கலாநிதி ந. இரவீந்திரன் 19
- செ. கிங்ஸலி கேரமஸ் 32

மொழியெய்ப்புக் கவிதை

- சோ. பத்மநாதன் 13
- ஸஹிர லுடியான்வி 15
- லால் சௌந்த 17
- அஹ்மட் ராஸ் 25
- ஒமாஸ் கஸ்தோயோன் 45

பின்வருமிரியல் தொடர்நூல்

- ஜெகதலப்பிரதாபன் 39

விந்தை மயிதர்

- ஆராய்ச்சிமணி ஆதவா அ. சிந்தாமணி 48
- புவனசகவரன் 53

நீத்தார் நிலைவு

- கே. கோவிந்தராஜ் 47

வாரகர் யட்டி

- மோ. இராஜமோகனசுரமா,
பூரணி 56

போர்களின் போது பொதுமக்களின் உயிர்கள் பறிக்கப்படுவது புதியதல்ல. வரலாற்றின் தொடர் நிகழ்ச்சிகளில் பலவற்றில் இதுவும் ஒன்று. மனித உயிர்கள் பெறுமதியற்றுப் போவது போரின் பொது விதியாக, எங்கும் இருந்து வருகிறது. ஆனால் எங்கோ எவர்களுக்கோ நடக்கும்போது சற்று விலகி விடுபட்டு நின்று பார்க்கும் நாம் எமக்கு முன் நடக்கும் போது புண் பட்டு நிற்கிறோம். வார்த்தைகளால் எழுத்துக்களால் ஒருவரது மனதைக் காய்யபடுத்தி விட்டாலே அவதாறு, மானநஷ்டம், மனித உரிமை என ஜனநாயகத்தின் மகத்துவம் பற்றி அதிகம் பீற்றிக் கொள்ளும் அரசுகள் போர் என்று வந்துவிட்டால் அவற்றைக் கூடப் புதைகுழிக்குள் இட்டு முடிவிடுகின்றன. இதனால் பல தசாப்தங்களாக நீண்ட போர்ச் சூழலுக்குள் ஒரு சந்ததியே அடிப்படை மனித உரிமைகளையே அறியாது வாழ்ந்து மடிந்துவிடும் அவல நிலை நீள்கிறது. அதுபோலவே ஒரு மனித உயிர் பறிக்கப்பட்டால் சட்டம், நீதி விசாரணை, தீர்ப்பு, தண்டனை என்று மிகத் தீவிரமாக நிற்கும் அரசு அதிகாரக் கட்டமைப்புக்கள் தமது அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போர் என்று வந்ததும் தமது அதிகாரத்தின் முன் மனித உயிர்களை மிகத் துச்சமாகவே கருதிக் கொள்கின்றன.

மனித உயிர்களைப் பெறுமதியற்ற தாக்கும் இக் கருத்தியலைக் காலத்துக்கேற்ற புதிய அடைமொழிகளுடன் நியாயப்படுத்திப் புனிதப்படுத்தி அதனாற் பாதிக்கப்படும் மக்களின் மனங் களில் அவர்களுக்கு ஏற்படுதை ஊடகங்களுக்கூடாக திணித்து விடுகிறது. இலட்சக்கணக்கானோர் போர்களிற் கொல்லப்படும் போதும், எண்ணிக்கைகளைச் செய்திகளாகக் கேட்டு நியாயப்படுத்தி விட்டுப் பலரும் அமைதியாகத் தமது கருமங்களை ஆற்றவும் முடிகிறது. இந்த நூற்றாண்டிலும் நாடுகள் தோறும் நடைபெறும் போர்களில் பல இலட்சக்கணக்கானவர்கள் உயிர்களை இழப்பதை - மக்கள் மடிவதைப் - பார்த்தும் மௌனித்துக் கிடக்கிறது மனிதம். வரலாற்றின் இக் கையறுநிலை உலகில் நீண்டு தொடர்கிறது. இதன் ஒரு தொடரையே மூல்லைத்தீவின் குறுகிய நிலப்பரப்பில் இன்று தீர்நோக்கி நிற்கிறோம்.

இந் நிலப்பரப்பில் எதிர்நோக்கி நிற்கும் மனிதப் பேரழிவைத் தடுப்பதில் மட்டுமல்ல, மக்களின் உயிர்களைப் பாதுகாப்பதிலும் போரில் ஈடுபட்டுள்ள இரு பகுதியினரும் மிகுந்த பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். மக்கள் வாழ்விடத்தின் இருப்புக்கும், போர் அச்சம் நிறைந்த குழலிலிருந்து வெளியேறுவதற்குமான சுதந்திரம் இரு பகுதியினராலும் மதிக்கப்பட வேண்டும். மக்கள் அனைவரது உரிமைகளும் வேறுபாடுகள் எதுவுமின்றி சமத்துவமாகப் பேணிக் காக்கப்படும் மண்ணில்தான் இறைமையும் சுதந்திரமும் விடுதலையும் நிலையாக உயிர்த்து நிற்கும்.

அழிரியர் குழு -

புதிய திசைக்கான தேவை

ஈக்கள் அல்லறப்பட்டு அழுது புலம்புகின்றனர். போரின் நிச்சயமின்மைகளை விடப் போரின்மையின் நிச்சயமின்மைகள் கொடுமையாக உள்ளன. இன்றைய அவ்வத்திற்குச் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் அளவுக்குத் தமிழ்த் தேசியவாதத் தலைமைகள் அனைத்தும் விலக்கின்றிப் பொறுப்புக் கூற வேண்டியனவாய் உள்ளன. தமிழ் மக்களையும் சிங்கள மக்களையும் மட்டுமன்றிப் பிற தேசிய, மதச் சமூகப் பிரிவுகளையும் பிள்ளைப்படுத்துவதில் அவர்களது தலைமைகள் அளித்த பங்கு கணிசமானது. போர் உக்கிரமாகி மக்கள் இன்னலுற்று உயிர் தப்ப வழியின்றி அல்லாடிக் கொண்டிருந்த போதும் மாறி மாறிப் பழி சமத்துகிற அரசியல் நடந்ததே ஒழியப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைப் பாதுகாப்பது பற்றியும் அவர்களது தன்மானமுள்ள வாழ்வுக்கு உத்தரவாதம் தேடுவது பற்றியும் எந்த விதமான அக்கறையுங் தாட்டப்படவில்லை.

இன்னமும் தூர் இடங்களில் உள்ள அதிகார பீடங்களின் குறுக்கீடு பற்றிய எதிர்பார்ப்புக்குக் குறைவில்லை. தமிழ் நாட்டில் நடைபெறுகிற சமூத் தமிழர் ஆதரவு நாடகங்கள் உணர்ச்சிவசச்சப்பட்ட நல்லவர்களது உயிரைத் தீக்குளிப்புக்களிற் பறிக்கின்றன. ஏமாற்றுக்காரர் அரசியல் தலைவர்களது பதவிகளைக் காப்பாற்றுகிற முயற்சிகளின் பகுதியாகவோ இன்னொரு ஏமாற்றுக் கும்பலை அதிகாரத்தில் அமர்த்தவோ தான் தமிழ் மக்களின் அனுதாபமும் கோபமும் திசை திருப்பப்படுகின்றன.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர் இடையிலும் பல குழப்பமான போக்குக்களே காணப்படுகின்றன. ஒருமித்த நோக்குடன் ஒரு குறைந்தபட்ச வேலைத் திட்டம் தமிழகத்திலும் இல்லை, புலம்பெயர்ந்தோறிடையிலும் இல்லை. நாம் இதன் காரணங்களைத் தேடுவோமாயின் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் உரிமைப் போராட்டத்திற்குள்ளே அவற்றிற் பெரும் பகுதியைக் காணுவோம். தமிழ்த் தேசியம் தன்னை யாருடன் அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு வந்துள்ளது என்பது முதலாக விடுதலை பற்றி முன்வைக்கப்பட்ட மக்கள் அரசியல் மறுப்பு, மக்கள் போராட்ட மறுப்பு, மக்கள் அதிகார மறுப்பு அணுகுமுறை வரை அனைத்துமே தமிழ் மக்களைத் தனிமைப்படுத்திப் பலவீனப்படுத்தியுள்ளன.

தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்படைய நியாயமான ஒரு தீர்வைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கிற போது அத் தீர்வு நாட்டின் சகல சமூகங்களது பிரச்சினைக்கட்டும் நியாயமான தீர்வாக அமைய வேண்டிய தேவையைப் பற்றியுஞ் சிந்திக்க வேண்டும். அதை அடைவதற்கான நட்புச் சக்திகளை

நாம் அடையாளங் கான வேண்டும். நமக் குள் னே இருக் கிற சகல சமூக ஒடுக்குமுறைகளையும் நீக்குவது பற்றியுங் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஒரு போரின் முடிவு போராட்டத்தின் முடிவில்ல. போராட்டம் தொடரும். ஆனால் அது கடந்த காலத் தவறுகளிலிருந்து கற்பதன் மூலமும் சமூக நீதிக்கும் விடுதலைக்குமான பிற போராட்டங் களுடன் கைகோத் துச் செல்வதன் மூலமுமே வெற்றிப் பாதையிற் போக முடியும்.

போரைக் காட்டியே அதிகாரத்தைப் பேணி வந்த ஆட்சியாளர்கள் போரின் முடிவுடன் தீர்வுகளைத் தரப் போவதில்லை. தமிழ் மக்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டவற்றைப் போலச் சிங்கள் முஸ்லிம் மலையகத் தமிழ் மக்களிடமிருந்தும் பல உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றைப் பற்றிய கவனத்தைத் திசை திருப்பத் தமிழரை எதிரிகளாகக் காட்டி முழு நாட்டிலும் அடக்குமுறையைத் திணிக்கும் அபாயம் உள்ளது. எனவே தான் தமிழ் மக்கள் குறுகிய சிந் தனைகளினின்று விடுபட்டுத் தங்களது உரிமைகட்கான போராட்டத்தை முழு நாட்டினதும் சனநாயக, மனித உரிமைகட்கும் பொருளாதாரச் சுதந்திரத் திற் கும் மீட் சிக் குமான் ஒரு பெரிய போராட்டத்தின் பகுதியாக குவது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய வேளை வந்து விட்டது.

தமிழ் மக்களின் கண்ணேர அந்தியர்களோ புலம்பெயர்ந்தோரோ துடைத்து விட முடியாது. தமது கைகளாலேயே தமது கண்ணேரத் துடைத்துத் தமது கால்களிலேயே நின் று போராடத் தமிழ் ச் சமூகம் ஆயத்தப்படுத்தப்பட வேண்டும். அவர்களது கயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டத்தை முழு நாட்டினதும் விடுதலைக் கான போராட்டமாக விரிவுபடுத்துவதை விடச் சகல மக்களுக்கும் நன்மை தரக் கூடிய போராட்டப் பாதை இல்லை.

ஆசிரியர் குழு

தூயகம்

வாசகர் வட்டங்கள்

தாயகம் வாசகர் களை ஒன்றிணைப் பதற்காகவும் ஆக்கடிப்படுத்தி பரந்த னவில் தாயகம் சஞ் சிகையைப் பிரபல யப் படுத்தவும் எழுத்தாளர்களையும் வாசகர் களையும் இலக்கிய ஆர்வலர் களையும் அவர்கள் வாழும் பகுதியில் பத்துப் பேருக் கு உட்பட்டதாக வாசகர் வட்டங்களை அமைக்கவும் அவற்றிடையே இணைப்பினை ஏற்படுத்தவும் தாயகம் ஆசிரியர் குழுவுடன் தொடர்பு கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றோம்.

- ஆசிரியர் குழு -

தூயகம்

சந்தா விபரம்

இலங்கை

ஒரு ஆண்டு	- ரூபா 300.00
இரண்டு ஆண்டு	- ரூபா 600.00
மூன்று ஆண்டு	- ரூபா 900.00
ஆயுள் சந்தா	- ரூபா 15000.00

கனடா

ஒரு ஆண்டு	- பொலர் 20.00
இரண்டு ஆண்டு	- பொலர் 40.00
மூன்று ஆண்டு	- பொலர் 60.00
ஆயுள்	- பொலர் 1000.00

பிரித்தானியா

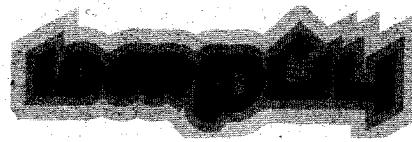
ஒரு ஆண்டு	- ஸ்ட்ரேலிங்பவுண் 8.00
இரண்டு ஆண்டு	- ஸ்ட்ரேலிங்பவுண் 15.00
மூன்று ஆண்டு	- ஸ்ட்ரேலிங்பவுண் 20.00
ஆயுள் சந்தா	- ஸ்ட்ரேலிங்பவுண் 350.00

ஜூரோப்பிய நாடுகள்

ஒரு ஆண்டு	- ஸ்ரோ 10.00
இரண்டு ஆண்டு	- ஸ்ரோ 20.00
மூன்று ஆண்டு	- ஸ்ரோ 30.00
ஆயுள் சந்தா	- ஸ்ரோ 600.00

அவுஸ்திரேலியா

ஒரு ஆண்டு	- பொலர் 20.00
இரண்டு ஆண்டு	- பொலர் 40.00
மூன்று ஆண்டு	- பொலர் 60.00
ஆயுள் சந்தா	- பொலர் 1000.00

அந்த வீட்டின் கலகலப்பே அவளாகத்தான் இருந்தாள். அவர்கள் மணம் முடித்து ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பாக எத்தனையோ நேர்த்திகள், மருத்துவ முயற் சிகிஞ்சக்குப் பின்னர்தான் அவள் பிறந்தாள். அக்குடும்பத்தின் ஒரே வாரிக்கும் அவள்தான். இதனால் தாரணி மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த பாசமும், அவளது வளர்ச்சியில் அவர்கள் கொண்டிருந்த அக்கறையுங் கூடச் சற்று அதிகமாகத்தான் இருந்தது. அவளுங் கூடத் தாய் தந்தையரின் கவனத்தை எப்பொழுதும் தன்னைச் சுற்றி ஸ்ரத்து வைத்திருப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைந்தாள். இதனால் அவளது நடத்தையில் ஏற்படும் சிறிய மாற்றங்களைக் கூடக் கண்டு அவதானித்து அதற்குப் பரிகாரம் தேடுவதில் அவர்கள் மிகவும் அக்கறையாக இருந்தனர்.

“இஞ்சாரும்... பிள்ளையைக் கவனிச்சனீரே... ஒருமாதிரி இருக்கிறாள்” அப்பொழுதான் மகள் தாரணியை தனியார் கல்வி நிலையத்துக்கு கொண்டு சென்று விட்டுவிட்டு வந்த வேணு மோட்டார் சயிக்கிளை அவசர அவசரமாக முற்றக்கில் நிறுத்திவிட்டு அவனது மனைவியை அழைத்தபடி விட்டுக்குள் நுழைந்தான்.

“என்னப்பா.. என்ன அவளுக்கு?”

அவனது வார்த்தைகளில் வெளிப்பட்ட பதற்றம் அவளையும் பற்றிக் கொள்ளத் தனது வேலையை நிறுத்திவிட்டு சமையலறையிலிருந்து அழுதா விரைவாக வெளியே வந்தாள்.

“வழமையா ரியூசனுக்குப் போகேக்கை வாய் ஓயாமல் கதைச்சுக் கொண்டு வாறவள் இண்டைக்கு மொனமா இருக்கிறாள்... யடிக்கப் போற பிள்ளையைக் குழப்பக் கூடாதெண்டு என்னம்மா ஒருமாதிரி இருக்கிறாய் எண்டு மட்டும்தான் கேட்டனான். ‘ஒண்டுமில்லையப்பா’ எண்டு சிரிச்சுக் கொண்டுதான் சொன்னவள். ஆனா அது வழமையான சிரிப்பில்லை”.

“நல்ல அப்பரும் மகனும்... நானும் என்னவோ ஏதோ எண்டு நல்லாப் பயந்து போனன்... படிப்பு பிள்ளைக்கு ஒரு சுமைதானே... இந்த வயதிலை அதுகளுக்குப் பள்ளிக்கூடம் விட்ட உடனை ரியூசனுக்குப் போகவேண்டிக் கிடக்கு”

“அவளுக்குப் படிப்பு ஒரு பிரச்சினை இல்லை... ஏனப்பா... பிள்ளையின்றை பள்ளிக்கூடக் கொப்பி ரியூசன் கொப்பியெல்லாம் பாக்கிறீர்தானே.. நல்ல மாக்ஸ்தானே எடுக்கிறவள்”

“மாக்ஸ் எடுத்தா மட்டும் காணுமே... அதுக்காண்டி அவள் எவ்வளவு கஸ்டப்பட்டுள்ளன்... அண்டைக்கும் பேப்பரிலை வந்த பாராட்டு விளம்பரப் படங்களைப் பார்த்து யோசிச்சுக் கொண்டிருந்தவள்”.

“தாரணியின்றை படமும் உப்பிடி வரவேணும் எண்டு நீர் சொல்லேல்லைத்தானே”.

“ம்... என்னைப்பற்றி நீங்கள் வைச்சிருக்கிற கணிப்பு அவவளவெண்டா நான் என்ன செய்யிறது... சரி கடுமையா யோசிக்காமை பிள்ளைக்கு

பாபாரன் -

ரியூசன் முடியிறதுக் கிடயிலை மிளகாயை ஒருக்காத திரிச்சுக் கொண்டு வாங்கோ”.

வேணு காலையில் கொத்தி முற்றுத்து வெய்யிலில் காயவிட்ட விறகுக் கட்டைகளைக் கைகளில் அடுக்கி வைத்துக் கொண்டு சமையலறைக்குள் சென்ற அவனது மனைவி “ஜயோ...இதென்ன இது” என்று அனுங்குகிறாள்.

“என்னப்பா, என்ன நடந்தது?”

வேணு பதற்றத்துடன் அடுப்படிக்குள் விரைகிறான். கொண்டு சென்ற விறகுகள் சிந்தியபடி இருக்க காற்பெருவிரலைக் கைகளால் பொத்திப் பிடித்தபடி அவன் அமர்ந்திருக்கிறாள். விறகுக் கட்டையில் ஒன்று நழுவி வீழ்ந்து காற் பெருவிரலைக் காயப்படுத்தி இருந்தது.

“எங்கை பாப்பம் இரத்தம் வருகுதே... இல்லாட்டித் தைலத்தைப் போட்டுத் தேச்சு விடுவும்... என்னட்டைச் சொல்லியிருந்தால் விறகைக் கொண்டு வந்து போட்டிருப்பன்”

“இந்த நோவையே தாங்க முடியாமை இருக்கு... வன்னியிலை எங்கடை சனம்...”

கலங்கிய முகத்துடன் அவனை அவன் நிமிர்ந்து பார்த்தபடி சொல்லிய வார்த்தைகளும், அவனது கண்ணகளில் வடிந்த கண்ணிர் அவனது மனதிலும் துயரத்தின் சாயலைப் படர வைத்தன. அது காலிற்பட்ட நோவினால் ஏற்பட்டதல்ல என்பது அவனுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு முன்று தடவையாவது அவனது வாயிலிருந்து மிகுந்த துயரத்துடன் வெளிப்படும் இதுபோன்ற வார்த்தைகள் தான்

தாரணியின் பினு குமனத் தில் பாதிப் பை ஏற்படுத்தியிருக்கக் கூடுமோ என்ற என்னைம் ஒருகணம் அவனிடம் எழுந்தது. அதற்காக அவனைச் சிறிது கண்டித்து நிதானப் படுத்த வேண்டும் என்று அவன் நினைத்தான். இருந்தாலும் அவனுக்குத் தெரிந்து ஒரு தடவையாவது மகஞுக்கு முன்னால் அவன் அவவாறு நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதை உணர்ந்தபோது அவனது நிலைக் காக அவன் வேதனை அடைந்தான்.

“சாரி எழும் புமப்பா... எங் கடை நிலையிலை நாங்கள் என்ன செய்யேலும்... ஏதோ நல்லது நடக்கவேணுமென்டு நினைப்பம்... நாங்கள் இப்பிடி இருந்தால் தாரணி குழம்பிப் போவாள்”.

அவனது அன்பான வார் த் தைகள் அவனுக்குச் சிறிது ஆறுதலை அளித்திருக்க வேண்டும். எழுந்து தனது கடமைகளை மீண்டும் செய்ய ஆரம்பித்தாள். மற்றவர்களை விட அவன் அடிக்கடி அவவாறு யுத்தத்தின் பாதிப்புக்களை என்னி வேதனைப் படுவதற்குக் காரணம் இருந்தது.

கிளிநோச்சியில் அரச தினைக்களத்தில் பணிபுரிந்த அவனது தம்பி கருணாவும் அவனது குடும்பமும் பாதை முடப்படும்வரை பக்கத்து வீட்டிலேயே குழியிருந்தனர். வார விடுமுறைக்குக் கருணா வந்து போவான். தாரணியைவிட இரண்டு வயது இளமையான சிந்துவும் அவனது தம்பியார் சோபிதனும் அவர்களுடன் ஒன்றாக இருந்த

காலங்கள் அவர்களுக்கு மிக மகிழ்ச்சியான காலங்களாக இருந்தன. பின்னர் கிளிநோசிஸிக்குச் சென்ற அவர்கள் அங்கிருந்து யுத்தத்தால் இடம் பெயர்ந்து பல இடங்களுக்கு மாறி மாறி அலையும் நிலை ஏற்பட்டது. அப்பொழுதும் இடையிடையே வண்டில் உள்ள உறவினர்களுக்கூடாக அவர்களது நிலையை அறிந்து இவர்களால் ஆறுதல் கொள்ள முடிந்தது. இப்பொழுது தொடர்புள்ள யாவும் அற்றுப்போன நிலையில் அவர்களுக்கு எப்பொழுது என்ன நடக்குமோ என்ற ஏக்கம் மட்டுமே இவர்களிடம் எஞ்சி இருந்தது.

ஒவ்வொரு நாளும் இவர்கள் வாங்கிப் படிக்கும் நாளாந்தச் செய்திப் பத்திரிகையில் வெளிவரும் யுத்தப் பிரதேசத்தில் இறந்தவர்கள் காயமடைந்தவர்களின் பட்டியல்களைப் பார்த்து அவர்களுக்காக இவர்கள் வருந்தினாலும் அந்தப் பட்டியலில் தங்களது உறவினர்களின் பெயர்கள் வந்துவிடக் கூடாது என என்னினார்கள். தாரணி கூட பாட்சை வினாத்தாள்களுக்காகப் பத்திரிகை பார்க்க ஆரம்பித்துப் பத்திரிகை புரட்டுவதைப் பழக்கமாக்கிக் கொண்டிருந்தாள். இதனால் வேணு காலையில் கடைக்குச் சென்று பத்திரிகையை வாங்கியதும் ஒரு தணிக்கையா ளனைப் போல பட்டியல்கள் படங்களைக் கவன மாகப் பார்த்து மனதைப் பாதிக்கும் படங்கள் செய்திகள் இருந்தால் அந்தப் பக்கத்தையே தாரணியின் கண்களில் படாதபடி மறைத்து விடுவான். ஓரிரு நாட்களுக்கு முன்னர் கூட வெலி பட்டுச் சிதறி இறந்த இரு சிறுவர்களது படம் பார்ப்பவர் மனதைப் பாதிக்கும் வகையில் வெளிவந்திருந்தது. வன்னியிலுள்ள அவனது மருமக்களின் சாயலை ஒத்திருந்த அந்தப் பத்தைப் பார்த்ததும் குழம்பிப்போன வேணு பலரிடமும் ஒடி அலைந்து உண்மையை உறுதிப் படுத்திக் கொண்ட பின்னர் தான் ஆறுதலடைந்தான். அவனது மனவியோ மகளோ அப் பத்தைப் பார்க்க நேரந்தால் ஒரு மரணவிட்டின் குழலைத் தனது வீட்டில் எதிர் கொள்ள வேண்டி இருக்கும் என அவன் நினைத் தான். அதனால் அந்தப் படமுள்ள பக்கத்தை அவன் அவர்களது பார்வையில் படாமல் எடுத்து மறைத்திருந்தான். அவனுக்கு அது விருப்பமில்லாத செய்கையாக இருந்தாலும் தாரணியின் மனம் பாதிப்படையக் கூடாது என்பதற்காகவே அப்படிச் செய்தான். தங்களது முழுமையான அக்கறையையும் மீறி அவனில் ஏற்பட்ட மாற்றம் அவனுக்கு வருத்தத்தைத் தந்தது.

எப்படியும் தாரணியின் மனதில் ஏற்பட்ட குழப்பத்துக்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிந்துவிட வேண்டும் என்ற அவா அவன் மனதில் எழுகிறது. மனவியிடம் மிளகாய்ப் பையைப் பெற்றுக் கொண்டு மில்லுக்குச் செல்கிறான். தெருவில் சந்தித்த அவனது நண்பன் அவனுக்கு மிகவும் நெருக்கமான அயலவர் ஒருவர் ஒரு வாரத்துக்கு முன்னர் தெல்பட்டு இறந்த செய்தியைச் சொல்கிறான். வேணுவை விட வயதில் மூத்தவரான அவருடன் பழகிய நாட்கள், அவரிடம் அவன் பெற்ற அனுபவங்கள் நினைவில் வர, மனித உயிர்களின் பெறுமதி பற்றி எண்ணியதில் அவனது மனம் துயரத்தால் கனத்தது.

வேணு மிளகாய்த்துளை மனவியிடம் கொடுத்துவிட்டு மகள் தாரணியை ஏற்றி வருவதற்காக விரைகிறான். பாட்சை விடைத்தாள்களைக் கையிற் பிடித்தபடி சிறுவர் சிறுமியர் வெளியே வருகின்றனர். வழுமையாக ஒரு நாட் பகற் படிப்பின் களைப்பையும் மீறிச் சகமாணவர்களுடன் சேட்டைகள் பகிடிகள் விட்டு சத்தமிட்டபடி வெளியே வருபவர்கள் இன்று பாட்சைப் புள்ளிகளை முகத் திலும் ஒட்டிக்கொண்டவர்கள் போன்று உற்சாகமற்று

ஷாஸ்தி

ஆக்கங்களை வரவேற்கிறது

தாயகம் சுஞ்சீகைக்கான சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, முன் அட்டை, பின் அட்டைகளுக்கான ஒவியங்கள் மூகியவற்றைப் படைப்பாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கிறோம். ஆசீரியர் குழுவினால் தகுதி கண்டு பிரசரிக் கப்படும். ஒக்கங்களை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:-

க.தண்காசலம் பிரதம ஆசீரியர் ஆட்டியாதம் வதி, கொக்குவில் தொ.பே. 021 2223629	Editor, Thayakam # 152-1/6, Hulftsdorp Street, Colombo - 12 T.P. 011 5024358, 011 2381603
--	---

சிறகதை

உதிரிகளாக வருகின்றனர். தாரணியும் அவளது நன்பி உடோவும் கலகலப்பாக இல்லா விட்டாலும் நட்புறவுடன் மிகுந்த அக்கறையாக எதையோ பற்றிப் பேசிக்கொண்டு வருகின்றனர். வேணுவைக் கண்டதும் உடோவிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு அவன் நின்ற இடம் நோக்கி வந்தாள். மற்றப் பிள்ளைகளைப் போலவே மோட்டார் சயிக்கினில் ஏறுவதற்கு முன்பு விடைத்தானைப் பார்ப்பதற்காகத் தந்தையிடம் நீட்டுகிறாள். வேணு விடைத்தாள்களைக் கைகளில் பெற்றுக் கொள்ளாமலே தாளின் மேற்பக்கத்தில் தொண்ணாற்றி எட்டு என இலக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருந்த மொத்தப் புள்ளியை அவதானிக்கிறான். “நீர் கெட்டிக் காரிதானே” என முதுகில் தட்டி அன்பாகச் சொல்லிவிட்டு அவளை ஏற்றிச் செல்கிறான். பாதித் தூரத்தைக் கடந்த பின்னரும் வேணு தானாக மீண்டும் எதையாவது கேட்டு குழப்பாமல் மௌனமாக இருந்து கொண்டு அவளது வார் த்தைகளுக் கூடாக என்ன வெளிப்படுகிறது என்பதை அவதானிக்க விரும்பினான்.

“அப்பா சண்டை எப்பப்பா நிக்கும்?”

இடைவழியில் உள்ள இராணுவக் காவலரணின் முன்னிருந்த வேகத்தடையைத் கடந்து சென்ற போது தாரணியிடமிருந்து அந்தக் கேள்வி எழுந்தது. வேணுவுக்கு அவளது கேள்வி அதிர்ச்சியைத் தந்தது. அப்படி ஒரு கேள்வியை இதுவரை அவனிடமோ தாயாரிடமோ அவள் கேட்டதில்லை. அதனால் அதற்கான பதிலை உடனே சொல்வதில் அவளிடம் ஒரு தயக்கம் இருந்தது. இருந்தாலும் அக் கேள்வி அவளிடம் எழுந்தற்கான காரணத்தை வேறு அறிய விரும்பினான்.

“அதை எப்பிடி அம்மா நாங்கள் சொல்லேலும்... அதைப்பற்றி ஏன் கேக்கிறீர்?”

“சிந்துவும் சோபிதனும் எப்பிடி இருக்கின்றோ தெரியாது”

அவளில் ஏற்பட்ட மாறுதலுக்கான காரணத்தை அறிய முடிந்ததில் அவன் ஆறுதல் அடைந்தபோதும் தங்களது வீட்டின் கண்காணிப்பான சூழலையும் மீறி எப்படி அந்த உணர்வுகளுக்குள் அவள் வந்தாள் என்ற கேள்வியும் அவனிடம் எழுந்தது. வீட்டை அண்மித்த போது வழிமைக்கு மாறாக அவளது தாயார் கேற்றுக்கு வெளியே காத்திருப்பது தெரிந்தது. “என்னவாம் மகளார்?”-

“அவ சிந்துவைப் பற்றித்தான் கவலைப் பற்றா”

“எட... அதுதானா இவவின் கை பிரச்சினை... நாங்கள் நினைப்பூட்டக் கூடாதென்டு எவ்வளவு கவனமா இருந்தம் சிந்துவை இவள் மறக்கேல்லை”. தாயார் கூறிய இறுதி வார்த்தைகள் துயரத்தால் தழுதமுத்தபடி வெளி வந்தது.

“அது சரியப்பா... இப்பிடியெல்லாம் கதைக் க இவ எங்கை படிச் சவ எண் டு விசாரிக்கேல்லை”.

“அப்பா, உடோ வீட்டில் நாங்கள் நெற் றில் எல் லாம் பாக் கிறனாங்கள்... கண்கொண்டு பாக்கேலாதப்பா, ஒரே இரத்த வெள்ளம்”.

“பாத்தியளா அப்பா... கொம்பியூட்டரைப் படிக்கட்டும் என்று விட்டால் இவ்வை ஆர் உதுகளெல்லாம் பார்க்கச் சொன்னது!”

வேணு மகளின் நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டான். அவளது அறிதலுக்கான சுதந்திரத்தின் எல்லை விரிவடைந்துள்ளதை உணர்ந்தான். அதை ஒழுங்குபடுத்துவதைத் தவிர அதற்குத் தாங்கள் தடையாக இருப்பதில் எதுவித பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை என்ற முடிவுக்கு அவன் வந்தான்.

“அம்மா நானும் உடோவும் நாளைக்குச் சாப்பிடாமை விடப் போறும்”.

“இதென் வில்லங்கமப்பா... என்ன கதைக்கிறாள் இவள்... ஆர் உமக்கு உதெல்லாம் சொல்லித் தந்தது... உதுகள் ஒண்டும் வேண்டாம். நீர் படிப்பில் மட்டும் கவனத்தை வையும்”.

“இஞ்சாரும்... பிள்ளையோடை முரண் படாதையும்”.

“அப்ப... நீங்களும் அவவின் கை எண்ணத்துக்கு விடப் போறியனோ?”

“நீர் உம்மடை கவலையளை வெளிப்படுத்த முடியாமை மறைச்சு வைச்சுக் கொண்டு குழுமுறீர்... அப்பிடிப் பிள்ளையையும் விடேலாது. அது அவளின்றை மனதைப் பாதிக்கும் மற்றவையின்றை துப்பத்துக்காகக் கவலைப்படுறது நல்ல விசயம் தானே. வேணுமெண்டால் நாங்களும் சேர்ந்து சாப்பிடாமை இருப்பம்”.

வேணு நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வருகிறான். அங்கு நிலவிய சிந்து நேர அமைதிக்குப் பின் அவனது மனனவியின் மற்றிலும் மாற்றம் ஏற்படுகிறது.

“ஓ... அதுகும் நல் லதுதான் ஒரு நாளைக்காதல் அதுகளை நினைச்சுச் சாப்பிடாமை இருப்பம்”.

மறைப்புக்களிலிருந்து மூவரும் வெளியே வருகின்றனர்.

‘அனுசேப’ தொழிலின் விளைவால்
பலசோடி சுரப்பிகள் புறத்தே தள்ளும்
முத்துக்கள்.

ஒவ்வொன்றும் ஒன்றிணைந்து
சிறு அருங்வியென்மாறி
காற்றோடி உறவாடி
உடலுட்புற வெப்பத்தை சீர்செய்யும்.
மனிதர்க்கெல்லாம் பொதுவாயும்
இது இன்றேல் நோயாயும்
குளிரான நேரமதில் ஒழிந்தும்
வெக்கையின் அளவிற்குப்
பணி செய்யும்.

குழல் வெப்பம் நிரணயிப்பதுவோ ஒருவகை
மனிதர்களுக்குள் கொண்ட தொடர்பாலும்
இயற்கையை மீறும் செயலாலும்
உடல் நனைப்பது இன்னோர்வகை.

வேகமான உலகில்
சாதாரணமாய் உண்டுவாழ
இராப் பகல் பாராமல்
உழைப்பைச் சந்தைப்படுத்த
அதிகரித்தியங்கும் உடலில்
முத்தென தோன்ற - உடல் நனைத்து
உழைப்புக்கு பெருமை சொல்லும்.

நாகரிகச் சந்தையில்
ஒருநேர உணவிற்கேணும்
தரித்திருக்க முடியா வேகத்தில்;
தந்திரக்காரன் - வியாபாரி
பழையதைப் பதப்படுத்தி
‘பாஸ்ற் புட்ஸ்’ என்றையுண்டு
உடலுட் சேரும் இரசாயனத்தால்
உறுப்புகள் ரணமாக - வெளிவரும்.

நற்திரு நாட்டின்
உயர் பண்பாடு கெடுக்க
கயவர் தந்த இரவல் கலாசாரத்தால்
வெறி கொண்டோர் - எதிர்ப்பாலாரில்
உடல் வன்முறை நடாத்தி
வெறியடக்க - வெளிவரும்.

சரண்டலின் உச்சத்தில்
ஒட்டிய வயிறுகளின் உயிர்காக்க
பெண்ணுடலும் பண்டமாகும்
பண்டமான தன்னுடல் புசிக்கும்
உலகமயம் வளர்த்த

க.
ச.
கே
ச
ன
ன

வியாபாரம்

உடலின்பக் கழுகுகள் - சிக்காததால்
மறுநாள் வரைக்கான வயிற்றை
நினைக்க
நோந்த அவளுடலில் தலைகாட்டும்.

உழைத்த அத்தனையும் தந்து
கண்ணுக்குக் கண்ணாய்
வளர்த்தெடுத்த தம் பிள்ளைகள்
வாழ்க்கையில் உயர்ந்திருக்க
நவயுக வாழ்க்கையில்,
பெற்றாரின் இறுதி ஒட்டத்தில்
முடிவு தேடி
முதியோர் இல்லமாக
பெற்றவர் மனம் வெதும்பி
உடல் நனைக்கும்.

அரியணையுடையோர் காட்டாட்சியை
விழிப்புற்ற இளஞ்சமுகம்
கொலையும் செய்யுமெனப் பயந்து
இளையவர் முளையை மயங்கிடச்
செய்ய
‘இன்பநிலைக் காணேனக் கூறி

கோவணம் வரை கொள்ளளயிட்டு
மதுத்தாள் தந்து மயங்கிடச் செய்கையிலே
வெறி தலைக்கேறிட இளையவர்
உடல் நனைக்கும்.

அதிகாரம் காத்திட
பரணிபாடி, படையெடுத்து
அடுத்தவர் நிலையழிக்க
குரங்குக் கையில் பூமாலையாய்
சந்தேகத்தின் பேரில்
கசக்கப்பட்ட அகதியவன்
பட்ட வதை தாங்காமல்
உடல் நனைக்கும்
செய்த வதை வெற்றியில்
ஆயுதம் தரித்தவன் - உடல் நனைக்கும்.

சமூகத்தின் கூட்டடையுடைத்து
அங்கத்தனன் ஒவ்வொருவரையும்
தனித் தீவாக்கிட - உறவில்லாதவன்
மனம் நொந்து பித்தேறையிலே
வேதனையால் அவனுடல் நனையும்.

கொள்ளளக் கொடுத்தவர்
தன் நிலையறிந்து மீண்டெழுவர்
பெரும் பலமாய் - பிழுங்கியவர் கொட்டம்
அதிர்
'புரட்சித்' தீ கக்க
தாங்காமல் புறமுதுகிட்டு
கொள்ளளக்காரர் ஓடுகையில்
உயிர் நடுங்க - உடல் நனையும்

வேதனைக்கும் சாதனைக்கும்
அதனளவில் இறுதிப் பேறு
வியர்வை.

அனைத்தும் இழந்து
ஆண்டியானோர் திரண்டு,
நல் வையகம் சமைத்திட,
வேகமாய் இயங்க
விடியலுக்காய் உடல் நனைத்து
வியர்வை - வீரியமாய், என்றும் வீரியமாய்.

ஆபத்தையும் சுவைப்போம்

ஆபத்திலும் உண்டு அழகு
கவனமாய் மிகக் கவனமரய்
அக் கலையை நகர்ந்தால்
வெல்லவரம் இவ்வுலகை
ஆபத்தையும் சுவைப்போம்
புத்துலகு படைப்போம்

சு. சுகேசனன்

பெண்ணிடுதலை

தடைகளும் தீர்வுகளும்

61 ஸ்களின் விடுதலை, உரிமை பற்றிய கருத்துக்கள் பேசப்படும் போது நம்மவரிற் பெரும்பாலானோரின் முகங்கள் இறுகிப் போவதும் காதுகள் அடைப்பட்டுப் போவதும் இன்றைய 21ம் நூற்றாண்டுக் கால கட்டத் திலும் இங்கு காணப் படுவது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்றெனினும் பெண் விடுதலைக் கான உள்ளுணர்வு மீதாரப் பெற்றவள் என்ற வகையில் - பெண்களின் இன்றைய நிலையும் அவர்களுக்குள் எளிக்கல்களையும் ஓரளவுக்கு சிறிது கூற நான் முன்வந்தமை பெண்களின் பரிதாபமான நிலை மாறினாலே உலகு மாறும் என்ற என் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையினாலேயே.

இந் நோக்கில் ஆம்பிளைப் பிள்ளை பொம்பிளைப் பிள்ளையென உணவு, உடை, கல்வி, விளையாட்டு, முதலிடம் வழங்கல்கள் என்பவற்றில் சிறு வயதிலேயே ஆணுக்கு ஆதிக்கமும் பெண் ஸிறிற்கு சாத்வீகமும் உரியதென ஊட்டி வளர்த்தல் என்பவற்றின் ஊடாக குழந்தைகளின் பிஞ்சு மனங்களிலேயே சமுதாயம் நஞ்சை விதைத்துவிடும் போக்கு முதலிற் களையப்பட வேண்டும்.

பெண் சிறுமியாக இருக்கும் போது கூட ஒரு நிமிடம் ஆடைகளின் அணைப்பின்றி இருக்கக் கூடாதென “பொம்பிளைப் பிள்ளை இப்பிடி இருக்கலாமோ” எனப் பெண் பாலுறுப்புகளின் வேற்றுமையைப் பெரிதுபடுத்தி பூதாகாரப்படுத்தல்.

இங்கு பெண் கள் மட்டுமன்றி ஆண்களும் பாலியல் அறிவில்லாமல் பாலியல் இம்சைக்குட்படலும் பாலியல் சிக்கல் களிலிருந்து விலகும், தப்பிக்கும் அறிவும் இல்லாதிருத்தல்.

பொதுச் சேவைகளிலிருந்து பெண் களை ஒதுக்குதல்; தவறிப் பொதுச் சேவையில் ஈடுபடும் பெண் களை தரக் குறைவானவர்

களாகக் கதைத்தல்; பொதுச் சேவைக்கு முன்வரும் பெண்களைத் தரக் குறைவாக உடல், உள் நெருக்கீடுகளுக்கு உட்படுத்துவதால் அவர்கள் பொது சேவையிலிருந்து மற்றாகவே ஒதுங்குதல், ஒதுக்குதல்.

இவ்வாறு ஒரு பெண்ணின் வாழ்விற்குத் தடையாயிருப்பவை, வேண்டியவை எவை என்பது சம்பந்தமாக சில பெண்களிடம் நான் கேட்டவற்றிலிருந்து சிலவற்றைக் கீழே தருகின்றேன்.

நான் :

பொம் பிளையனுக்கு இருக்கிற தடையளிலை சமூக முன் னேற்றத்திற்கு தடையாயிருக்கிறவை எவை சொல்லுங்கோ?

ஒருவர்:

என்ன உந்த ஆம்பிளையள் தான் தடை.

மற்றவர் :

ஆனால் ஆம்பிளையள் தான் தடை யெண்டிட்டு பொம்பிளையள் இருக்கேலுமே.

இன்னொருவர் :

பொம்பிளையள் நினைச்சால் ஒண்டும் தடையாயிராது.

வேறொருவர் :

அவன் சொல் ஹறான் இவன் சொல்லுறான் எண்டு பயந்து கொண்டிருந்தால் இந்த உலகம் வாழேலுமே.

ஒருவர் :

உலகத் தின்கர சமன் குழம் பிப் போகுமே. ஓராள் பெரிசு ஓராள் சின்னன் எண்டிருந்தால். இது ஆம்பிளைக்கும் சரி. பொம்பிளைக்கும் சரி. வாழ்க்கை என்னண்டு போறது.

மற்றவர் :

உதுகளைக் கதைக் கிறதாலை என்னாலும் மாற்றம் வர ஏலுமே. (விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தலாம் என்றது என்றை நம்பிக்கை). பொருளாதார பலம் இல்லாதவிடத்து இரவுக்கென்ன காலமைக்க கென்ன மத் தியானத் துக்கென்ன என்னு யோசிக் கிறதிலையே என்றை பொழுது போயிருது. உதுகளை எங்கை நான் யோசிச்சன்.

பொருளாதார பலம் இருந்தால் தான் ஏனைய விடுதலைகள் பற்றிச் சிந்திக்க முடியும். எனவே வர்க்க விடுதலை தான் ஏனைய விடுதலைகளுக்கு இட்டுச் செல்லும் என்பது அவரின் உரையாடலில் புலப்பட்டது.

மற்றவர் :

கலியாணம் கட்டிப் பொம்பிளைப் பிள்ளையளைக் குடுத்தால் பேந்தென்ன கதை. அது அவன்றை பெண்டில். அவன் அடிப்பன் கொள்ளுவன். மற்றவையென்ன கதைக்கிறது. பெத்தவையென்டாலும் கட்டிக் குடுத்தால் வாயைப் பொத்திக் கொண்டு இருக்க வேண்டியது தான்.

நான் :

அப்ப கலியாணம் கட்டினால் பொம்பிளை. புருஷனுக்கு அடிமையென்றியள்.

மற்றவர் :

ஓம் அப்பிடித்தான் இருக்க வேணும். பொம்பிளை பொம்பிளையாய் தான் புருஷனுக்குக் கீழ்ப்படிஞ்சு இருக்க வேணும்.

இன்னொருவர் :

ஏன் நான் வாழேல்லையே. நான் கடைசிவரையும் அவரோடை சந்தோசமாய இருந்தனான் தானே. என்றை வாழ்க்கையிலை என்ன குறை?

நான் :

சரி. இப்ப நீங்கள் உழைப்பில்லாமல் உங்கடை உடலுழைப்பை வைச்சு வீட்டிலை வேலை செய்து வாழ்ந்தியள். ஆனால் இப்ப விதானையாய் எடுப்பத் அந்தப் பெண் பிள்ளைக்கும் (குறிப்பிட்ட ஒரு பெண்ணுக்கு) எனியும் அவவின்றை காலேலாத புருஷன் அடிப்பனோ?

மற்றவர் :

அவன் அடிப்பன் தானே. அவன் ஆம்பிளை. அவளின்றை புருஷன். நொண்டியென்டாலும் அவன் புருஷன் தானே. அவன் அடிப்பான் விடுவான். ஆர் என்ன கேக்கிறது. அவை தனிக் குடும்பம்.

பொம்பிளையள் எண்டால் என்ன படிப்புப் படிச்சாலும் என்ன உத்தியோகம் பாத்துக் கிழிச்சாலும் பொம்பிளை சின்னன்தான். கீழ்ப்படிஞ்சு தான் வாழ வேணும்.

நான் :

அப்ப நீங்கள் ஏன் உங்கடை புருஷன் உங்களை விட்டிட்டு மற்றக் குழுப்படி செய்யேக்கை நீங்கள் சண்டை பிடிச்சனீங்கள்.

மற்றவர் :

ஓம் பிடிச்சனான். பேந்து அடங்கிப் போய் அவரை விடாமல் அவர் சாகிறவரை அவரோடை தானே வாழ்ந்தனான்.

நான் :

ஏன் அடங்கின்னீங்கள்?

மற்றவர் :

நான் அவருக்கு அடங்காமல் அவரை விட்டிட்டு வந்திருந்தால் நீங்கள் என்றை குடும்பத்தைப் பாத்திருப்பியளோ? எத்தினை நாளைக்கு மற்றவையிட்டைக் கையேந்த ஏலும்? ஆரும் பாப்பிளோமா.

தன்றை புருஷன் தன்னையும் வைச்சுக் கொண்டு வேறொரு பெண்ணோடை குடும்பம் நடத்தின துக்க நிகழ்வுக்குள் போய் விட விவாதம் தடைப்படுகிறது.

சில நிமிடங்களிற்குப் பிறகு,

நான் :

கேட்கிறன் என்னு கோவிக்கக் கூடாது. நீங்கள் கோவிக்க மாட்டங்கள் எண்டால் சும்மா ஒரு கதைக்கு நான் கேக்கிறேன், சும்மா ஒரு

கட்டுரை

ஞாயத்துக்குச் சொல்லுங்கோ இப்ப உங்களை பிள்ளையன் நாலும் பொம்பிளைப் பிள்ளையன் தானே. அவையிலில் அவையைக் கட்டின மாப் பிள்ளையன் னை ஒராள் பிழையான ஆளாய் வந்து உங்கடை பிள்ளைக்கு மாப் பிளை அடிப்பான் எண் டு வைச் கக் கொள்ளுவது. (அவுக்கு வாய்ச்ச நாலு மருமக் கனும் பொம்பிளையனை மதிச் சு நடக்கிறவை). அப்ப நீங்களோ உங்கடை பிள்ளையோ அவன் செய்யிற கொடுமையை எதிர்த்து யோசிக்கவே மாட்டங்களோ? கவலைப்பட மாட்டங்களோ?

எண் டு கேட்டதற்கு நடக்காத ஒரு விடயம் நடந்திருந்தால் என்ற உணர்வுக்கு அவ போனதும் முகம் ஓடி வதங்கியது.

மற்றவர்:

கையிலை காசுமைக் க அவுக்கு வழியில்லாட்டில் அடங்கி வாழ வேண்டியது தான்.

நான்:

கையிலை காசிருந்தால், உழைப்பிருந்தால் பெண் தனக் கெதிரான கொடுமையிலிருந்து மீள முடியும். சிந்திக்க முடியும். செய்யப்பட முடியும் எண்டதை இப்ப ஒத்துக்கொள்ளுறீங்கள், என்ன?

மற்றவர்:

ஓம். ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

பொருளாதார பலம் பெண் னை விடுவிக்கும் என்பது இந்தப் பெண் னின் கருத்து..

இதிலிருந்து முதலில் பெண்களிடம் உள்ள ஆணாதிக்கக் கருத்து நிலை மாற வேண்டும் என்று தெரிகிறது. அதேவேளை தாம் நக்கக்படுவதை தாம் உணராத வரையும் பெண் கள் தாம் அடக்குமுறையிலிருந்து வெளியேற முடியாதவர் களாக உள்ளதும் இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடக் கூடியது.

அடுத்த உண்மை. தமக்குப் பிரச்சினை வந்து தங்களின் குரல்வளையை நக்கக்காத வரை மற்றவர் களின் துயரைப் பற்றிச் சிந் தியாது தமது வாழ் வோடே தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொட்ட செல்லும் போக்கு.

தனக்குத் தனக்கு வந்தால் தான் தெரியிற மனிலை மாறி வாழிய பயிரைக் கண்டது தோறும்

அமெரிக்க அமெரிக்க கவிதை

பெண்மனம்

பெண்மனம்

ஒற்றைப் பறவை போல
வைகறைப் பொழுதில்
மெல்லச் சிறகணசத்து
வாழக்கையின்
சிகரங்களுக்கும்
பள்ளத்தாக்குகளுக்கும்
மேளக

ஏய்வின்றிப்
பறந்து போகும்
நெஞ்சின் எதிரோலிகள்
அதை
விட்டுக்கு அழைக்கும் வரை

பெண்மனம்

பின்தங்கி
இரவுப்பொழுதில்
அந்தியமான
சூட்டில் நுழையும்
நிழல் தரும் சட்டங்கள் மீது
மோதி மோதி
மோதிக்கொண்டிட
நடசத்தியங்கள் பற்றி
தான் கனவுகண்டதை
மறக்க முயலும்!

ஆங்கிலம் மூலம்:
Georgia Douglas Johnson
தமிழில்: சோபத்துநாள்

கட்டுரை

வாழிய வள்ளலாரின் மனதிலை வந்து அடுத்தவன் துயரைத் தன் துயராக உணரும் மனதிலை மனிதரிடை வரவேண்டும் என்பதும் முக்கியமானது.

இன்னொரு பெண்:

நான் என்றை புருஷன் என்னு வர இருந்தவற்றை எல்லாப் பிழையளையும் முடிமறைச்சன். என்றை பெற்றார் சகோதரங்கள் நன்பர்கள் எல்லாரிடமிருந்தும். ஏன், என்றை புருஷனாகிறவருக்கு வெளியிலை கெட்ட பேர் வந்திடக் கூடாதே என்னு. இரண்டு வருஷமாய் அவரோடை ஒவ்வொரு நாளும் போராடினன.

அவர் தன்னை மறந்து பிழை விடுகிற ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலையும் நான் பலர் மத்தியில் அவரின் தவறை எடுத்துரைக்காது அன்றன்றைக்கு அரை அரை மனிதத்தியாலங் கணுக்கு மேலாக தனிய அவருடன் கலந்து பேசியிருப்பன்.

உடன் அவர் தப்பை என்னிடம் ஒத்துக் கொண்டாலும் அடுத்த அரை மனிதத்தியாலத்தில் மீண்டும் அவரின் எதேச்சாதிகாரமான போக்குத் தலை தூக்கிவிடும். அது நான் சொல்லுறது தான் சரி. அவன் கெட்டவன். இவன் கெட்டவன். நான் தான் இதெல்லாம் சாதிச்சுது. நீ இப்பிடித் தான் உடுப்புப் போட வேணும். அங்கை பார் இது உடுப்புப் போடுற லட்சன்றதை. உதென்ன உப்பிட உடுப்புப் போட்டிருக்கிறாய். நான் சொல்லுறதை நீ செய்து வைக்காட்டிப் பிறகு எனக்குக் கெட்ட கோவம் வரும். அவளின்றை கண்ணைப் பார். அந்தக் கண் அவ்வளவு சரியில்லை. நடத்தை சரியில்லாத ஆள். அவன் பொம்பிளைக் கள்ளன். இவன் பொம்பிளைக் கள்ளன். ஏன் அவன் உளக்குப் பக்கத்திலை வந்து இருந்தவன். எனக்கு அதைப் பாத்ததும் விசர் வந்திட்டுது. எழும்பி உளக்கு அடிச்சிருப்பன். எனக்கு இப்ப அதுக்கு அதிகாரமில்லை. ஆக்களாயும் போக்கது.

இதெல்லாம் எனக்கு அவர் பற்றித் தெரிந்த ரகசியங்கள். நான் பழகுபவர்களிடம் அவர் கதைப்பது பெண்விடுதலை, சமூக முன்னேற்றம், வர்க்கக் சமநிலை, நாட்டின் அக்கிரம அரசியல். அவருக்குத் தெரியாத துறை இல்லை. பேசாத விடயம் இல்லை. ஆனால் இந்திலையிலும் நான் அவரிடம் உள்ள நல்ல கருத்துக்களால் நாட்டிற்கு நன்மை வரும் எண்டு அவற்றை மனக் குழப்பத்தை போத்து முடிச் சுகிச்சன். ஆனால் சந்தேகம் என்ற நோய் அவரைப் பிரிய என்னைத் தூண்டியது.

பேசிப் பிரிஞ்சன்.

இதேவேளை நான் இவர் மட்டுந்தான் வாழ்க்கையா வேறு ஒரு வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று முற்பட்ட வேளை அந்தப் புதிய தெரிவுக் கு எனக்கும் அவருக்கும் இடையிலான உறவின் அளவைக் கூறி எனது மறுமணத்தைத் தடுத்து நிறுத்த எத்தனிக்கும் காதகர்கள் நிறைந்தது தான் இந்தச் சமுதாயம் எண்டதையும் புரிஞ்சு கொண்டன்.

ஒரு வனக் காதலித் தால் அவன் கெட்டவனோ நல்லவோ அவனோடை தான் வாழ்வு அமைய வேண்டும் என்று சிந்திப்பது. அடுத்து தமது உடல் ரீதியான துங்புறுத்தல்களையே பின் அவளுக்கெதிரான ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துவது; தமக் கிடையேயான இரகசிய உறவை எல்லோருக்கும் பகிரங்கப் படுத்தி அவமானப் படுத்துவது. அடுத்து ஒருத்தி உடல்ரீதியாக வஞ்சிக்கப்பட்டால் அவளை இன்னொருவர் ஏற்கக் கூடாது. ஏற்க மாட்டார் என முடிவெடுப்பது.

புதிதாக ஏற்பவரும் “அவனோடை இருந்த உனக்கு நான் மறுவாழ்வு தந்தன்” என தம்மைத் தியாகி ஆக்கி தாம் விரும்பியவாறெல்லாம் பெண்ணை வாழ வேண்டும் என ஆணையிடுவது என ஆணாதிக்கத்தின் கோர வடிவங்கள் பலப்பல.

கற்பு என்று சொல்லப்படும் உடற்திக் குண் பெண் இருபாலருக்கும் பொது எனும் நிலையிலிருந்து நீங்கி பெண் மட்டுமே அதில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகத் தீர்மானிப்பது. இந்த இடத்தில் இந்த விடயத்தில் எது சரி எது பிழை என்பதை நான் உங்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் விட்டு விடுகிறேன். தொடர்ந்து உலகில் பெண்கள் தமது திருமணத்திற்கு முன் சந்தர்ப்ப வசத்தாலோ வஞ்சகத்தாலோ புணர்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்படுவார்களே ஆயின் அத்தோடு அவளின் வாழ்வு அஸ்தமித்துப் போய்விடும் என்ற ஆணடக்குமுறைச் சிந்தனை களைந்தெறியப்பட வேண்டும்.

இதற்குப் பெண்களும் தமக்கு ஒரு விபத்தாகவோ அல்லது நிகழ்வாகவோ எடுத்து நடந்ததைப் பெரிதாக எடுக்கக் கூடாது. நடந்ததெதுவோ ஒருவருடன் நடந்து விட்டது. எனக்கிணி அவனின்றி வாழ்வில்லை என்ற தீர்க்கப்பட முடியாத பிரச்சினையாக யோசியாது அந்தப் பிரச்சினையையும் காவில் தைத்துவிட்ட ஒரு முள்ளை எமக்கு வலி தருகிறதென்று நாம் பிடுங்கி ஏறிவது போல் தூக்கி ஏறிந்து விட்டு

கட்டுரை

எமது அடுத்த கட்ட நல்வாழ்விற்கு எம்மைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளத் துணிய வேண்டும்.

அந்த நிகழ்வை நினைப்பதையே பாவமாக சோகமாக நினையாது அதை வாழ்வின் ஒரு படிப்பினையாக எடுத்துக் கொண்டு அது பற்றி மற்றவர்களுடன் வெட்க மின்றிப் பேசிக் கொள்கிற ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படியாக பரஸ்பரம் தங்கடை பிரச்சினைகளை ஒளிவு மறை விண்றி பேசுத் தீரு சமுதாயம் வரும் போதே ‘கற்பு’ என்று போற்றப்படுகின்ற பேய் பூதங்களைல்லாம் இல்லாதொழிந்து விடும் என்பதும் ஒரு உண்மை.

இன்னொருவர்:

என் கணவருடன் என்னால் எந்தப் பிரச்சினையையும் கலந்து பேச முடியும். என் கருத்துக்களை நன்கு மதிப்பார்; ஆனால் வேறு யாரேனும் பிற நபர்கள் இருக்கும் போது என்னைக் கதைக்க அதாவது என்னுடைய கருத்துக்களை முன் வைக்க விடாது ஒண்டில் தானே பேசிக் கொண்டிருப்பார். அல்லது என்றை பேச்சினை வெட்டி என்னைப் பேச வேண்டாம் என்று கூறித் தானே கலந்துரையாடுவார். அல்லது நான் ஏனையவர்களுடன் கலந்துரையாடியவற்றிலுள்ள விடயங்களின் தவறுகளைக் கடிந்துரைப்பார். மொத்தத்தில் பிற ஆக்களுக்கு மத்தியில் நான் பேசாதிருப்பதையே பெரிதும் விரும்புவார்.

ஏனெனில் அவரின் மனைவி தவறிறைப்பவராக இருந்து விடக் கூடாதே என்ற ஆதங்கம் ஒன்று. ஒவ்வொரு கணவனுக்கும் மனைவியை மற்றவர் கள் நல்லவர் என்று சொல்வது தான் அதிகமான விரும்பம். மற்றது என் மனைவி எப்போதும் ஏதும் தவறாகத் தான் கதைப்பார் என்ற அசையாத பயம். அடுத்தது மற்றவர் கள் தன்னுடைய மனைவியை அடங்காப்பிடாரி என்று சொல்லிவிடக் கூடாதே என்ற உணர்வு. அத்தோடு தான் பொம்பிளைக்கு அடங்கியவன் என்று தன்னைப் ‘பொண்ணென்யன்’ என்று சமுகம் சொல்லிவிடக் கூடாதே என்ற ஏக்கமும் தான்.

ஆனால் உண்மையில் பெண்களின் கருத்துச் சுதந் திரிம் பேச்சுச் சுதந் திரிம் மறுக்கப்பட்டால் சிந்தனை வளர்ச்சி தடைப்பட்டுப் போயிடுமே என்பது மனித சமுதாயத்திற்குத் தெரிய வரவேண்டும்.

நால் : இப்படியாயிற்று
நாற் நியோராவது
தடவையும்...
நாலாசிரியர் : ந. சத்தியபாலன்
வெளியீடு : அம்பலம் குழுமம்
விலை : 175/-

தீப்பந்தந் கரவுவேர்

ஒரு முறையேனும் நம் தலை தாழ்த்தாமல்
நாம் வாழ்ந்தோம்
ஒரு முறையேனும் நம் பார்வையைத்
தாழ்த்தாது
நாம் வாழ்ந்தோம்
துன்புறுத்துகிறவனது கண்களை
நாம் நேராக நோக்கியும்
நாம் வாழ்ந்தோம்
நாம் வாழ்ந்த காலம்
ஒரு இரவாற் குறைந்தால் என்ன
முக்கியமானது ஏதென்றால்
நாம் வாழ்ந்திருந்த வரையும்
தீப்பந்தங்களை ஒளிரச் செய்தோம்.

ஸஹிர் லுடியான் வி

என். ஜி. ஒப் பெம்மானே!

- சென்பகன் -

சொந்த மொழியில் சொந்த நாட்டில்
சொல்லமுடியாச் சோகத்தின்
அச்சத்தால் முடங்கியிருக்க
ஆங்கிலமே அகிலமென்று
அதுவேயங்கள் போதனையென்று
அமெரிக்காவே அகிலமெலாம்
அருள்பொழி கடவுளென்று
புலம்பும் என்.ஜி.ஒப் போதகரே!
வெள்ளையர் வால் பிடித்து
வீழும் டொலருக்கும் பவுண்சுக்குமாய்
வாழும் என்.ஜி.ஒப் பெம்மானே எம்மானே
தாழும் சமுதாய நிலையே உன்வாழ்வாய்
ஊழும் வந்துறுத்தியதோ அம்மானே
ஆளைவிட்டு அப்பாலே போம்!

பேசினால்தானே எந்த ஒரு மனிதனும் தான் சரியாகத் தான் சிற்றிக்கிள்ளேணா இல்லையா என்று உணர முடியும். அரங்கிலை ஆடாமல் ஆட்டம் எவ்வாறு அரங்கேறும். நல்லது கெட்டது தெரியும். அடுத்து தவறிமூயாத மனிதர் யாரேனும் உண்டோ?

இனிப் ‘பொன்னையன்’ என்ற பதத்தின்படி ஒரு குடும்பத்தில் ஆண்மகன் மட்டுமன்றிப் பெண்மகளும் தலைமைத்துவத்தை வகிக்கக் கூடாதா? ஏன் நல்லதொரு தலைமைத் துவத்தின் கீழ் பொன்னையனாகத் தான் இருப்பதில் என்ன வெட்கக் கேடு. பெண்ணுக் கடங்கிய ஆணினை இவன் ஒரு பொன்னையன் என இழிவுபடுத்துவதனாடாக கையாலாகாத ஆணும் வலிமையான பெண்ணின் வலுவை சக்தியை வெளிவிட மறுத்துத் தானே குடும்பத் தலைவனாக அருமந்த வாழ்க்கையைப் போட்டிக்கும் பரிதாப நிலை மாறவேண்டும்.

இனி இன்னொருவர்:

கணவன் தனது மனைவியை அனுசரித்துப் போவாரே ஆயின் பிள்ளைகள் அவர் வழியொட்டி சிறந்த வாழ்வை அடைய முடியும். அநேகமாகப் பெண்கள் தம் கணவன்மாரை அனுசரித்துப் போபவர்களாகவே நம் நாட்டில் இருப்பதால் கணவன்மார் மனைவியை அனுசரித்துப் போய் தம் குடும்ப வாழ்வைச் சிறப்பாக அமைக்க முடியும்.

மற்றொருவர்:

ஆம்பிளையனுக்கு இடம் விட்டுக் குடுக்கக் கூடாது. அவையென்ன மலையள் போலை இருக்கினம். அவைக்கு வீட்டு வேலை செய்யிறதென்ன பெரிய வேலையோ. எங்களுக்குச் சுகமில்லாமல் வருகுது. பிள்ளை பெறுறும். எங்கடை உடம்பு எவ்வளவு தேயுது. உவைக்கு இப்பிழியென்னாலும் உடம்பிலை எலும்பிலை தேயவே போகுது. இவையளாலை எங்கடை வடிவு எவ்வளவு குறைஞ்சு கொண்டு போகுது. அதாலை ஆம்பிளையள் வீட்டு வேலை செய்யத் தான் வேணும்.

இங்கு இப்பெண் தன்னை வெறும் உற்பத்திச் சாதனமாகவும் அழகுப் பதுமையாகவும் கருதுற மனப்பாங்கே அவைவ வீட்டுக் கடமையிலையும் ஈடுபடாமல் தடுக்குது.

இதற்குப் பெண்களை அழகுப் பதுமை களாக பெண்களின் உறுப்புகளை வர்ணிச்சு இலக்கியங்கள் படைக்கிற நிலை மாறி அவளின் ஆளுமையைப் போற்றும் நிலை உருவாக வேண்டும்.

அழகு என்பது வெளிப்பார்வைக்கு ஒரு நிமிடத்திற்குத் தெரியுமே அன்றி ஒவ்வொரு மனிதரும் ஆளுமையே உண்மை அழகாக ஒருவரை நினைக்குந் தோறும் தோன்றுவனவாகும்.

மற்றவர் சீதனமில்லாததாலை வாழ் வில்லை. ஆனால் பெண்கள் இன்று எல்லோரும் அநேகமாக கல்வி, தொழில் தகுதிகளுடையவர்களாயிருக்கையில் தனித்து உழைத்து வாழ கஷ்டப்படும் ஒரு ஆணுக்கு வாழ்க்கையின் எல்லாவிடத்தும் உதவியாக இருக்க வரப் போகும் பெண்ணைல்லவா? பெண்ணிடம் மட்டும் சீதனத்தை எதிர்பார்ப்பது எவ்வளவுக்கு மரியாதைக்குரிய செயலாகும். என்பதை சீதனம் என வாங்கி மணம் முடித்து தவறு செய்யும் ஒவ்வொரு மனிதனும் வெட்கப்படுகின்ற விடயம் சீதனம் அல்லவா?

அடுத்து சாதி. அது பெரியதொரு வியாதியாகவும் திருமணங்களில் அமைந்து விடுவதும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். ஒரு பெண்ணை ஆண் மணம் முடிக்க அவன் ஆண் சாதியாக இருப்பதும் அவள் பெண்சாதியாக இருப்பதும் என்ற அடிப்படைத் தகுதியை விட கருத்தொருமித்தல் என்ற விசேட தகுதியை விட எந்தத் திருமணங்கள் குறிப்புப் பார்த்தவினாலோ சொர்க்கத்திலோ தீர்மானிக்கப்படப் போகின்றன?

இன்னும் ஒரு விடயம் பெண்களுக்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள ஆடை வடிவமைப்புக் கூட அவர்களின் சுதந்திரமான நடத்தையைக் கட்டி வைப்பதாகவே அமைகிறது.

உதாரணத்துக்குச் சேலை சட்டை அணியும் முறை. அவள் சேலையின் முன் கொய்யகம் (பிள்ளை) அவளின் சிறிது கவனக் குறைவான நடந்தால் அவளின் சேலை அவளின் காலுக்கே இடைஞ்சலாகும். தடக்கி அவளை முன்னம்பறும் காட்டிக் குப்பற விழுத்தி விடும். சேலையை நாளுக்கு நாள் அணிந்து வேலை செய்து நடந்து பஸ் ஏறிப் பிரயாணம் செய்து கால் தடக்கப் போகுதென்றுதென்ற பெண்ணின் துயரத்தை அனுபவிக்கும் ஒவ்வொரு

ஆண்மகனும் தாம் எட்டுமூழ் வேட்டி கட்டி வேலைக்குச் சென்றுவரின் வெகுவிரைவில் புரிந்து கொள் வர் என் பது என் தாழ் மையான அபிப்பிராயம். இந்த கால் தட்டக் குகிற வேட்டியிலை கவனம் வைச்சுச் சென்றாலே அவனால் சமூகத்தின் ஏனைய விடயங்களில் மூக்கை நுளைக்காமல் தானுண்டு தன் பாடுண்டு என வாழ வழிவகுக்கும் போலும். அத்தோடு வேர்க்குது விறுவிறுக்குது என்று தன்னும் தன் ஆடையைத் தளர்த்தி உடுக்க முடியாத பரிதாபம் சில பெண்களிற்கு. இதைவிடுத்து யார் யாருக்கு எது வசதியோ அதுபோல் ஆடை உடுத்துக் கொள்ளும்படி எமது பண்பாட்டின் தடை சற்று நெகிழ்ச்சியுடையதாக வேண்டும்.

அடுத்து பெண் களின் சமுதாய உற்பவிப்புக்கு அத்தியாவசியமான உறுப்புக்களை கேவலமாகக் காட்டும் நோக்கில் ஒருவருக்குக் கோபம் வருமிடத்து அப் பெண்ணின் மன உணர்வை செயலை அவமானப்படுத்தும் நோக்கில் அவற்றை ப, பா... என்பதும் இன்ன பிறவும்.

அறுதலி, வேசை போன்ற சொற்றொடர்களால் விதவையை அவதாறு செய்து சமூகத்தில் கேடான, கீழான நிலையாகக் காட்டுவதும் அவளது சுதந் திரமான நடத்தைகட்டு தடைபோடும் சொற்றொடர்களை ஆண்கள் பெண்கள் இருபாலரும் பிரயோகிப்பதும் எத்தனை பொருத்தம்?

ஆண், பெண் உறுப்புகளின்றி மனித சமுதாயம் தோற்றும் பெற முடியுமா? மனித சந்ததி விருத்தியடைய இயலுமா? எனவே உறுப்புக்களை தகாத வார்த்தைகளால் ஏசும் பண்பு கீழோரிலிருந்து மேலோர் வரை களையப்பட வேண்டும்.

இவை யாவும் பெண் கள் என்ற சமூகத்தின் அங்கத்தவர்களான காயப்பட்டவர்கள் சிலரின் சார்பாக நல்லது விளைய வேணும் என்ற நோக்கில் இங்கு சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. இவை நாம் ஒவ்வொருவரும் மனதில் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டியவை என் பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

அவளுடைய உண்மை

- லால் ஸௌந்த -

“அவர்களை உனக்குத் தெரியுமா? அவர்களுடன் உனக்கென்ன உறவு?”
பண்ணை எசமானன்
கூலி விவசாயிப் பெண்ணைக் கேட்கிறான்.
“எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது”
“உண்மையைச் சொல்லிவிடு
அதுபே உனக்கு நல்லது”
“எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது”

கிராம அதிகாரி
கூலி விவசாயிப் பெண்ணை விசாரிக்கிறான்
“உண்மையைச் சொல்லிவிடு
அப்போது உனக்குத் தொல்லை வராது”
“எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது”

காவல் நிலையத்தில்
கூலி விவசாயிப் பெண்ணை விசாரித்தார்கள்
“உண்மையைச் சொல்லிவிடு
உன்னைத் துன்புறுத்த மாட்டோம்”
“எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது”
துன்புறுத்திய பின்பும் விசாரித்தார்கள்
“உண்மையைச் சொல்லிவிடு
உன்னை மேலுந் துன்புறுத்த மாட்டோம்”
“எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது”

கூலி விவசாயிப் பெண்ணைக் கூண்டில் நிறுத்தி விசாரித்தார்கள்
“உண்மையைச் சொல்லிவிடு
உன்னைத் தண்டிக்க மாட்டோம்”
“எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது”

அவர்கள் அறிய வேண்டுகிற உண்மை ஏதென அவள் அறிவாள் அதைவிட அவள் உண்மையை நேசிப்பவள் உண்மையைக் கொண்டு அவர்கள் எனவும் அறிவாள் அவள் பொய் சொல்லில்லை உண்மையை அதன் எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாக்கிறாள்.

மாவை வரோதயனின் கவிதைகள்

விழில்

நீத்தமும் மரணங்கள் நீகழ்களின்ற தேசமிதீல்
எத்தனை வருடங்கள் நாங்கள்
உயிர் பிடித்துக் காத்திருப்போம்?
புத்தனீன் போதனைகள்
குறைக்குடத்து நீராச்ச
மஹிந்தப் பேரரசே மக்களுக்கோர்
வாழ்வு கொடு!

ஏனென் பாதை தீறந்தருள வேண்டும்
மஹிந்தப் பேரரசே.

செத்தல் மிளகாயும் மரக்கறியும்
சும்மா விளைகளின்ற யாழ் மண்ணீல்
பத்து நாறு மடங்காக விலை
பசீக்குச் சாப்பீட வழியற்ற
சோக நீலை உருவாச்ச.

போக்கறுந்த வாழ்வாகப்
பொதுமக்கள் நீலையாச்ச
போக்குவரத்து இல்லாமல்
பாதைமூடிப் பல நாளாய்
பசீக்குச் சாப்பீட வழியற்ற
சோக நீலை உருவாச்ச.

இன்னும் விடியவில்லை
வைக்கற்பட்டடைக் கோழிகள்
பொறுமையிழந்து கூவகின்றன:
நாங்க வாழ ஏற்றதல்ல இந்த நாடு.

15-03-2009

மஹை வரோதயனின் மந்தவாச் ஸெலவிற்கு
நீதி உதவி வழங்கிய எல்லா நண்பர்களும் அவர்
ஸர்வாம் குஞ்சுக்கினர் சர்விலம் பேரவையின் மக்கிய
விசயர்க்கு சர்விலம் நாயகம் நன்றி காரக
கடவும்பட்டுள்ளது.
மஹை வரோதயனின் அண்மைக்காலக்
கவிதைள் இரண்டு தூப்பட்டுள்ளன. அந்துண்
வல்காமத்து மண்ணின் மாந்தர்கள் தொடர்
நடாச்சித்திரம் தற்போதைக்கு விப்பட்டுள்ளது
வண்டாதபும் அறியத் தருகின்றோம்.

21 - 03 - 2009

புதுவரலாறு படைப்பவர்

டகவயக டக்கள்

“ஓடுக்கப்பட்டோர் கல்வி: மலையகக் கல்வி பற்றிய ஆய்வு”. தெ. தனராஜ். இலங்கை முற்போக்குக் கலை இலக்கியப் பேரவை, கொழும்பு-06. 2008. ரூபா 200/-.

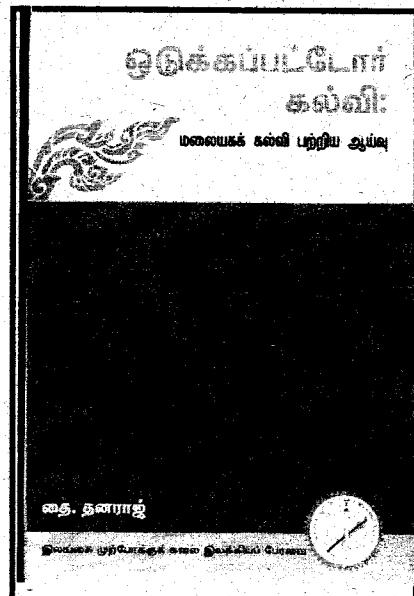
(இந் நால், மேற்கூறிய அமைப்பின் ஏற்பாட்டில் நூலின் ஆசிரியர் 2007ல் நிகழ்த்திய பேராசான் கார் த் திகேசன் நினைவுப் பேருரையின் விரிவைபெற்றிய வடிவமாகும். நால் பற்றிய கலாநிதி ந. இரவீந்திரனின் விமர்சனத்தின் கருக்கம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.)

துல்வி என்றால் என்ன?, கல்வியின் சமூகவியல், தொழிற் பாடு சார் நோக்கும் முரண்பாடுசார் நோக்கும், தாராண்மைவாத நோக்கில் கல்வி, ஓடுக்கப்பட்டோருக்கான கல்வி - ஒரு மாதிரிகை, சகலருக்கும் கல்விக் கான முன்னெடுப்புகள், ஜோம்பியன் மாநாடு, உலகக் கல்வி மன்றம், மலையக மக்களின் வரலாற்றுப் பின்னணி, மலையகத்தில் உரிமைப் போராட்டங்களும் தொழிற் சங்கங்களின் தோற்றமும், மலையகக் கல்வி, மலையகக் கல்வியின் எதிர்காலம், முடிவுரை, நூற்பட்டியல் என்பன நூலின் பகுதிகள்.

கலாநிதி ந. இரவீந்திரன்

ஓடுக்கப்பட்டோர் யார் என்பதற்கான வரையறையை வகுத்துக் கொள்வதில் எழும் பிரச்சினைகளை ஆசிரியர் முன்வைக்கிறார். இவ்வாறு ஓடுக்கப் பட்டவர்களுக்குள் ஓடுக்கப் படுவோரைக் காட்டுவதுடன், உலக அளவில் செயற்படும் பல்வேறு வடிவங்களிலான ஓடுக்குமுறைகளுக்கு ஆட்படும் மக்களையும் நால் எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஏனென்றால் ஓடுக்குமுறையின் கனதியைக் குறைத்து மதிப்பிடாமலே, மலையக மக்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டும் புறக்கணிக்கப்பட்டும் உள்ள நிலைமையை எடுத்துக் காட்டுகிற இந் நால் மலையக மக்களின் கல்வி வரலாற்றை வெளிப்படுத்துவதனுடாக ஓடுக்கப்பட்டோர் கல்வியைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது.

ஓடுக்கப்பட்டோரை வரையறுத்த பின் கல்வியை வரைவிலக்கணப்படுத்த முனையும் ஆசிரியர் கால மாற்றங்களும் சமூக அமைப்பு வேறுபாடுகளும் அவ் வரைவிலக்கணத்தை மாற்றிப்

புனைந்தவாறே வருவதையும் பல்வேறு கல்விக் சிந்தனையாளர்களது கருத்துக்களையும் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார். கல்வியின் பண்பாட்டுப் பணி, சமூக இயல்பினராக்கும் பாங்கு, தேசிய அடையாளத்தை வலியுறுத்தும் இயல்பு என்பவற்றுடன் புரட்சிக்கான வித்தாக அமையும் அதன் பண்பையும் எடுத்துக் காட்டுவதுடன், நான்கு வகைக் கல்விச் சிந்தனைக் குழாத்தினரை நால் அடையாளங் காட்டுகிறது.

தொழிற்பாடுசார் நோக்கு, முரண்பாடுசார் நோக்கு என்பன எதிர்நிலையான இரு சிந்தனைப் போக்குகள். இன்றைய முதலாளித்துவ அமைப்பின் தொழிற்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட முன்னதன் பிரதிநிதிகளான எவில் டெர்கைம், ரல்கோற் பார்சனஸ் ஆகியோர் சமூக அசைவியக்கத்துக்கான ஒரு நிறுவனமாகக் கல்வி அமைவதாகக் காட்டுவர். மாராகச், சமூக அசைவியக்கத்துக்கு உதவாததுடன் சமூக ஏற்றத்தாழ்வை மென்மேலும் வலியுறுத்தும் கைங்கரியத்தைச் செய்வதாயே கல்வி அமைகிறது என மார்க்சிய அடிப்படையிலான கல்விச் சிந்தனை சார்ந்து பவுல்ஸ், ஜினரிஸ் ஆகியோர் 1976இல் வெளியிட்ட கருத்து முன்வைக்கப் படுகிறது. பாடசாலை அமைப்பு முறையையும் உட்படுத்தி இயங்கும்

முதலாளித்துவத்தின் அசமத்துவச் செயற்பாடுகளே இன்றைய அவைங்களுக்கு அடிப்படை என்பதை இப்பிரிவினர் வலியுறுத்துவார். இரு சாரார் மீதான விமர்சனங்களும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

முன்றாவதான தாராண்மைவாத நோக்குக் கல்விச் சிந்தனை, முதலாளித்துவ அமைப்பை மாற்றுவது பற்றிய அக்கறையின்றிப் பாடசாலை அமைப்பையே அனைத்துப் பிரச்சினைகளும் ஊற்றுமூலம் எனக் கருதி மாற்று வழிமுறையை முன்வைக்கிறது. பாடசாலை முறையைத் தகர்க்கும் ஜவன் இலியிச் கருத்தும், மாற்று செயற்பாட்டு வடிவங்களும் நூலில் முன்வைக்கப் பட்டுள்ளன.

இன்றைய சமூக அமைப்பை அப்படியே ஏற்காமலும் அதனை விமர்சிப்பதுடன் அமைதி கொள்ளாமலும், ஒடுக்கப்படுகிற மக்கள் கண்டையை வேண்டிய கல்வியை இனங் காட்டுவதாக அமைவதான், நான்காவது கல்விச் சிந்தனைக் களம் நூலின் பேசுபொருளின் அடிப்படையில் மிக முக்கியமானது. “ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான கல்வி - ஒரு மாதிரிகை” என்ற தலைப்பில் போலோ பிரெய்ரியின் இவ் வகைசார்ந்த கல்விச் சிந்தனை விளக்கப் பட்டுள்ளது. தாம் ஒடுக்கப்படுகிறோம் என்பதனை மக்கள் உணர வழிப்படுத்தி, தம்மை விடுதலை செய்வதோடு உலகை மாற்றியமைக்கவும் ஏற்ற மார்க்கத்தைக் கண்டிந்து நடைமுறைப்படுத்தக் கல்வி ஒடுக்கப்பட்டோருக்கு உதவ வேண்டும் என்பது போலோ பிரெய்ரியின் கருத்து.

கல்விச் சிந்தனைச் செல் நெறிகளை அடையாளங்காட்டுவதுடன், யுனெஸ்கோ போன்ற நிறுவனங்கள் கல்வி முறைச் சீராக்கத்துக்கு முன்னெடுத்த நடைமுறைப் பிரயோகங்களும் மாற்றுத் தீர்மானங்களும் கட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறான முயற்சிகள் அனைவர்க்கும் தரமான கல்வியைத் தரவில்லை என்பது போக, இன்னமும் உலகின் எழுத்தறிவற்றோர் தொகை பல வட்சங்களைவும் அவர்களில் முக்காற் பங்கினர் ஆசிரியாவில் உள்ளனர் எனவும் (ப.37) நூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

முற்கூறியதற்கு விலக்காக, 1940களிலிருந்து இலவசக் கல்வி உட்பட செயற்பாடுகள் எழுத்தறிவு வீத்ததை இலங்கையில் பெருக்கியிருந்தும் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களான மலையகத் தமிழர்கள் பல்லாயிரக் கணக்கில் எழுத்தறிவு அற்றவர்களாய் விடப்பட்டனர். தொடர்ந்து, 150 வருடங்களின் முன்னிருந்து இந்தியாவிலிருந்து ஆங்கிலத் தோட்ட முதலாளிகளால் கொண்டு வரப்பட்ட அந்த மக்களது

வரலாற்றுப் பின்னணியை விளக்கும் ஆசிரியர் கடன் உழைப்பும் குறைந்த ஊதியமும் எனும் குழலை ஏற்படுத்தாக்கக் கல்வி மறுப்பும் பிறசமூகங்களிலிருந்து தூரப்படுத்தலும் அமைந்தமையையுஞ் சுட்டிக்காட்டுகிறார். கொலனித்துவம் மட்டுமன்றிச் சுதந்திர இலங்கைச் சமூகத்தினரும் அவர்களை வஞ்சித்தே வந்தனர். தமக்கு இருந்த வாக்குரிமையைக் கூட மலையக மக்கள் சுதந்திரம் பெற்ற கையோடு பறிகொடுத்தனர்.

பலமுனைப் போராட்டங்கள் ஊடாகவே மலையக மக்கள் தமது அடிப்படை உரிமைகள் ஒவ்வொன்றையும் மீட்க முடிந்துள்ளது. வாழிட உரிமை, தொழில் நுட்பப் பாதுகாப்பு, கல்வியிருமை என்பவற்றுக்கு முன்தேவையாக அரசியல் உரிமை அவசியமானது. சுதந்திரத்தின் பின்னர் தமது பிரதிநிதியைத் தெரிந்தெடுக்கும் உரிமையைப் பறிகொடுத்த மலையக மக்கள் மீண்டும் 1977 தேர்தலிலேயே தமது பிரதிநிதியைத் தேர்தல் வாயிலாக வெற்றி பெறச் செய்ய முடிந்தது. என்பதுகளில் கொள்கையளவில் பிரசாவுரிமை அனைவர்க்கு மானதுடன் கல்வியுந் தொழில் வாய்ப்பும் விரிவாக்கம் பெற்று வந்துள்ளன. எழுதுகளின் பிற்கூற்றிலிருந்து எழுச்சி பெற்ற கல்வி வளர்ச்சியில் சீடா, ஜி.ரி.இசட். நிறுவனங்கள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன. அவை முழுமை பெறாதவாறு அவ்வப்போது பேரினவாதத் தடைகள் முடக்குமாற்றினையும் ஆசிரியர் விளக்க முனைகிறார்.

பிரச்சினைகளை முன்வைப்பதோடன்றி தீர்வுக்கான மார்க்கங்களையும் நூல் முன்வைக்கிறது. ஆசிரியர், “மலையகக் கல்வியின் எதிர்காலம்” பற்றிப் பேசும் போது, மலையகக் கல்விக்கான ஒரு தரிசன நோக்கு அவசியம் என வலியுறுத்துகிறார். அத்துடன், மலையகக் கல்விக்கான ஒரு பெருந் திட்டமும் மலையகக் கல்விச் செயலகம் நிறுவப்படுதலும் ஆண்டு தோறும் மலையகக் கல்வி மாநாடு நடத்தப்படலும் வேண்டும் என்றும் கூறிச் செல்கிறார். இலங்கைக் கல்வித் திட்டத்தோடு ஒட்டுமொத்தமாக உள்வாங்குவதாக அல்லாமல் குறைத்த பாரபட்ச அடிப்படையில் வரலாற்றால் வஞ்சிக்கப்பட்ட மலையக மக்களின் கல்விப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதனையும் நூல் வலியுறுத்துகிறது.

வாழும் உரிமை மறுக்கப்பட்டு, வாழ்வாதார மூலங்களையும் வளப்படுத்த இடந் தராது புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களான ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தின் கல்விப் பிரச்சினையை 100 பக்கங்களில்

வெளிப்படுத்தி ஆசிரியர் வெற்றி கண்டுள்ளார். நூலின் இறுதி வரிகள்: “போல் கெஸ்பர்ஸின் வார்த்தைகளில் கூறுவதானால் ‘மலையக மக்களின் கடந்த காலம் வெட்கரமானது. அவர்களின் எதிர்காலமும் அவ்வாறு அமைந்து விடக்கூடாது’” (பக். 104).

II

இந் நூல் தொடர் பில் தவறுகள் நேர்ந்துள்ளமையை எடுத்துக்காட்டுவது அவசியமானதாகும்.

‘யாழ் பாணத் தில் தமிழர் களே தமிழர்களைச் சிறுபான்மையினர் என அடையாளப் படுத்தி அவர்களை ஒடுக்குமுறைக்கு உட்படுத்திய வேதனையிக்க நிகழ்வுகள் 1960களுக்கு முன்னர் தாராளமாகவே நடந்தேறின்’ (ப.12) என கை. தனராஜ் கூறுகையில் ஒரு தவறான புரிதலுக்கு இடம் ஏற்படுகிறது. சாதியத்தின் பேரால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தம்மை ‘சிறுபான்மைத் தமிழர்’ என அடையாளப் படுத்த உயர்சாதித் தமிழர் வழியேற்படுத்தியிருந்தனர். தாம் ஒடுக்குகிறோம் என்பதையே ஏற்க மறுக்கிற உயர் சாதியினர் அந்த எதிர்ப் பிரிவு வேறான ஒரு பண்பாட்டுக் கோலத்துடன் பிறிதொரு தமிழராய் இருப்பதை அங்கீரிப் பதில்லை. அதாவது சிறுபான்மைத் தமிழர் என்பது உயர்சாதியினர் வழங்கிய குறியீடு அல்ல.

“கல்வியின் புதிய பாதை” என்பதாக 1972இல் வெளிவந்த கல்விக் கொள்கை பற்றி சரியான கணிப்பிட்டை இந் நூல் தரத் தவறிவிட்டது. அதனை மாற்றுவதில் ஆதிக்க சக்திகள் முனைப்பாகச் செயற் பட்டமையைப் பக்கங்கள் 29-30இல் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். இம் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய கல்வி வெள்ளையரிக்கை 1982இல் முன் வைக்கப் பட்டது. 1989 எனத் தவறாக அச்சாகியினர்களுக்கு குறிப்பிட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது (ப.64).

37ம் பக்கத்தில் உள்ள எழுத்தறிவற்றோர் விகிதாசாரக் கணக்கின்படி அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, அவஸ்திரேலியா முழுவதிலும் எழுத்தறிவற்றவர்கள் வெறும் 2 விகிதம் மட்டுமா? ஏதோ தவறியுள்ளது. அவ்வாறே 86ஆம் பக்கத்திலுள்ள அட்டவணையிலும் கூட்டுத் தொகைகளிடையே உடன்பாடல்லாதுள்ளது. அடுத்த பதிப்பில் தவறுகள் திருத்தப்படும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

நூலின் இறுதி வரிகள் மலையக மக்களின் கடந்த காலம் வெட்கரமானது என்பதைக் குறிப்பிட்டிருந்ததைக் கண்டோம். இது ஒரு பக்கம்

மட்டுமே. மறுபக்கம், மலையக மக்கள் வீரஞ் செறிந்த போராட்ட வரலாற்றைப் படைத்தவர்கள் என்பது அழுத்தப்பட வேண்டும். அது நூலில் தவறியுள்ளது. தொழிற்சங்க உருவாக்கமும் சில உரிமைப் போராட்டங்களும் சொல்லப்பட்ட போதிலும் வீரஞ் செறிந்த போர்க்குணப் பக்கம் அழுத்தம் பெறவில்லை. பல தொழிற்சங்கங்கள் உருவாகி, அவை வீணான அழிவேற்படும் வகையில் தம் முள் மோதியமை கூறப்பட்டது போலக் காட்டிக் கொடுப்புகளை முறியடித்துப் புரட்சிகரத் தொழிற்சங்கங்களின் தலைமையில் தொழிலாளர்கள் போராடியதுங் கூறப்பட்டிருக்கலாம்.

இந்த நூலில் அரசியல் சக்திகளின் ஜக்கியத்துக்கும் புத்திஜீவிகளும் செயற்பாட்டுக்கும் என முன்வைக்கப்பட்ட வேலைத் திட்டங்கள் வலுவற்று புத்திஜீவிகளையும் அவர்களுக்கான அரசியல்வாதி களையும் நம்ப முற்படுகிறது. மாறாகத், தமது மக்களைப் பிரியாத புரட்சிகரப் புத்திஜீவிகளையும், உழைக்கும் மக்களின் விடுதலைக்கும் சமூக மாற்றத்துக்கும் போராடும் மக்களுக்கான அரசியலையும் முன்னிறுத்திய ஒடுக்கப்பட்டோர் கல்வி பற்றிக் கவனம் செலுத்துவது அதிகம் பயனுள்ளது.

போலோ பிரெய் ரியின் ஒடுக்கப் பட்டோர்க்கான கல்வி மாதிரியை நூல் முன்வைத்திருக்கிறது. பிரெய்ரி சந்தர்ப்பவாதப் புத்தி ஜீவிகளை வளர்க்கும் கல்வியை விடவும் கல்வி பெற வாய்ப்பற்று உழைப்பாளிகளாக மாறியவர்களையே கவனத்தில் எடுத்திருந்தார். வயது வந்தோர்க்கான விமரிசன விழிப்புணர்வுக்கான கல்விக்கே அவர் அதிகம் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். வளர்ந் தோருக்கான எழுத்தறிவு வீத்ததை அதிகரித்து அவர்களுக்கான வாக்குரிமையைப் பெற வழி சமைத்துப் பிரேசிலின் அரசியல் மாற்றத்துக்கு வழி கோலியவர் அவர். அந்த வகையில் போலோ பிரெய்ரியின் அனுபவங்களை உள்வாங்கி, மலையகப் புத்திஜீவிகள் தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியிலான விமரிசன விழிப்புணர்வுக் கல்வியை முன்னெடுக்க ஏற்ற வேலைத் திட்டத்தை முன்வைப்பது பற்றி நூலாசிரியர் கூடிய கவனங்காட்டியிருக்கலாம்.

மிகச் சிற்பாக மலையகத்தின் ஒரு பக்கத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிற இந் நூல் அதன் மறுபக்கப்பில் மலையகத்தின் வீரார்ந்த மறுபக்கம் ஒன்றையும் வலியுறுத்த வேண்டும்.

அந்துவிதம்

இதயராசன்

அது என்றால் இது இல்லை
இது என்றால் அது இல்லை - இல்லை
அதுவும் உண்டு இதுவும் உண்டு என்பர்

இரண்டா ஒன்றா - இல்லை
இரண்டும் இல்லை என்பர்
இரண்டும்தான் என்பர்
ஒற்றை இரட்டை பிடிப்பர்
ஒன்றிலும் பிடிப்பின்றி அலைவர்

முப்பொருளில் முழுவதும் புகுத்தி
எப்பொருளிற்கும் எடுத்துரைப்பர்
அப்பனென்றும் அம்மையென்றும்
குலமுறை தலைமுறை விரித்து
பதிபரம் பிரமமென சுருக்கி நிற்பர்

பதியொத்தே பச என்பர்
பாசத்தால் மதிகெட்டு நிற்குதென்பர்
செம்பில் களிம்பொத்தே
ஆத்மாவில் ஆணவம் என்பர்
அழக்கினை நீக்கும் உவர்மன்னாய்
குக்கும் மாயை விளக்கென்பர் - அந்தப்
பரனளித்த விளக்கினைக் கொண்டு
ஆணவ இருளினைக் கடந்திடின்
குரியப் பெருவெளி பிரமமென்பர் - பின்
ஜம்புலன் மதயானை என்பர்
அதனை அடக்குதல் கடனென்பர்
நிலம்நீர் காற்றுவெளி ஆகாயம்
ஜந்தும் பஞ்ச பூதமென்பர் - அவை
பரன்வழி மறிக்கும் என்பர்

பரன்வழி மறிக்கும் பூதம் ஜந்திற்கும்
உறுதி எழுதி வைத்து
தலைமுறை பேணுவர் - பின்னர்
பணப்பூதம் தொழுதெழுந்து
பரமபதத்தில் சில்லறையை வீசுவர்
மதயானை ஜம்புலனை ஆரத்தழுவி
இதமான கனவுலகில் சீவிப்பர்

ஆணவ இருளாடை புனைந்து
மாயை விளக்கினைச் சுவைத்து
விட்டிற் பூசியாய் மடிந்திடுவர்
சொல்லிற்கும் பொருளிற்கும்
துளிசம்பந்தம் இல்லாமல்
சோற்றுப் பிண்டமாய் மாய்ந்திடுவர் - இவர்
இரண்டென்ற சொல்லின் பொருளறியார்
இரண்டல்ல என்பதில் குனியமாய்
இரண்டுங் கெட்டான் வாழ்விற் சாவர்

சழலும் தீக்குழம்பு குளிர்ந்து
பல இலட்சம் வருடங்கள்
நீராகித் தேங்கிச் சூரியக்கதிர் பட்டு
உயிர்த்துளிகள் உயிர்ப்புற
காலச்சுழற்சியில் பல்லுயிர் கள்
பரினாமித்தன
ஜீவவட்டத்தில் ஜீவித்தன
கால ஓட்டத்தில் வளர் ச்சிபல் கண்டன
மனித இனரும் இதிலடக்கம்
இதுவன்றி வேறென்ன கண்ணர் !

சடப்பொருளின் இரசாயன மாற்றத்தால்
உயிர்ப்பொருள் தோன்றின - இரண்டும்
இணைந்தே இயங்கிடும்
ஒன்று மங்கிடின் மற்றது படுத்திடும்
சூழலின் தாக்கத்தில் சூட்சுமம் நடக்கும்
ஒன்றின் வலிவிலும் மற்றதின் மெலிவிலும்
புதியன தோன்றிப் பின்னரும் - அது
கூர்ப்பினைத் தொடரும்

இரண்டென்பதும் அல்ல
ஒன்றென்பதும் அல்ல - அவை
இரண்டுமாய் ஒன்றுமாய்
சத்துமாய் அசத்துமாய் சதசத்தாய்
அத்துவிதமாய் இயங்கிடும் பிரபஞ்சம்.
பிரபஞ்ச இயக்கத்தில் மானிடவளர் ச்சி
உயிர்ப்பின் உச்சமென்றும் - அது
ஒருவர்க்கு ஒருமுறை வாயத்ததென்றும்

மறுமுறை என்பது மாயக்கனவென்று
ஜம்புல இயக்கத்தின் சமநிலைப் பிறழ்வே
மனச்சிதைவின் மனவெழுச்சி என்றும்
உடலியங்கின் மனமும் இலங்கிடும்
மனம் இயங்கா உடலிருக்கும் - என்றும்
உயிர்ப்பில்லா உடல் பிணமேதான்.

சொர்க்க லோகத்தின் சொப்பனத்தில் மூழ்கி
வர்க்க பேதத்தின் வலியினை மறப்பர்
முன்னோர் உழைப்பினை முழுதாய்ச் சுரண்டி
பின்னவர் வாழ்வினைப் பலியிட்டே வாழ்வர்
செத்தபின்னர் சமவுடமை சமதர்மம் தேடி - நம்
எத்தனை பேரின்தலை எழுத்தினை மாற்றுவர்
இத்தரை யாவர்க்கும் சொந்தம் - எனும்
சித்தம் தெளிந்திடின் சீலம் சிறந்தோங்கும்
அத்துவிதமாய் அகிலத்தை அணைத்திடுவோம்.

புரியன் வல்லமையால் பயனடைந்த நர்

வேட்டைக்குச் சென்ற ஒரு புலி
நரியைப் பிடித்தது.

“நீ என்னைத் தின்ன இயலாது-
மோட்சத் தின் பேரரசர் என்னை
விலங்குகளின் அரசனாக நியமித்திருக்கிறார். நீ என்னைத் தின்றால் அவரது
கட்டளையை மீறியவனாவாய். என்னை நீ
நம்பா விட்டால் எனக்குப் பின்னால் வா-
என்னைக் கண்ட விலங்குகளைல் லாம்
என்னைக் கண்டதும் ஒடுகின்றனவா
இல்லையா என்று விரைவிலையே
காணுவாய் என்றது.

அதற்கு உடன்பட்ட புலி நரியுடன்
சென்றது. அவை வருவதைக் கண்ட
விலங்குகள் யாவும் வேகமாக ஒடின.
தனக்கு அஞ்சியே அவை ஒடுகின்றன என
அறியாத புலி அவை நரிக்கு அஞ்சகின்றன
என்று நினைத்தது.

(சௌாவின் போரிடும் அரசுகள்
காலத்துத் துணுக்கு)

இடிகிள்ற சுவர்

சுங் அரசின் கீழ் ஒரு செல்வந்தன்
இருந்தான். ஒரு பெரு மழைக்குப் பின்
அவனது, வீட்டுச் சுவர் இடியத்
தொடங்கியது.

“நீங்கள் சுவரைச் செப்பனிடா
விட்டால் திருடன் உள் ஓள் வந்து
விடுவான்” என்று அவனுடைய மகன்
ஆலோசனை சொன்னான்.

அடுத்த வீட்டிலிருந்த முதியவரும்
அதே ஆலோசனையைச் சொன்னார்.

அன்றிரவு பெருமளவு பணம் களை
போனது. செல்வந்தன் தனது மகனுடைய
புத்தியை மெச்சினான். ஆனால் அடுத்த
வீட்டிலே திருடன் என ஜயப்பட்டான்.

(ஹான் ஹெஃபி டூ - Han Fei Tzu)

இசை எழுதும் கவிதை

உலகமயமாகும் விருதுகளும்

விருதுகள் பற்றிய கணவுகளும்

அன்மையில் இசையமைப்பாளர் ஏ. ஆர். ரகுமானுக்கு ஒஸ்கா (Oscar) விருது வழங்கப்பட்டது குறித்து நமது தமிழ் ஊடகங்கள் பல கட்டுரைகளையும் செய்திக் குறிப்புகளையும் வெளியிட்டுப் பெருமை பேசிக் கொண்டன. சில ஊடகங்கள் இது தமிழ் மக்கள் எல்லோருக்கும் கிடைத்த பெருமை என மார்த்திக் கொண்டன. நாடு திரும்பிய பின்னரான தனது நேர்காணவில் ‘இது இந்திய மக்கள் எல்லோருக்கும் கிடைத்த பெருமை’ என சொல்லிப் போனார் ரகுமான்.

ரகுமானுக்கான ஒஸ்கர் விருதை எப்படி நோக்குவது என்பதே இங்கு உள்ள கேள்வி. இவருக்கு விருது கிடைக்கக் காரணமான ‘எல்லம்டோக் மில்லியன்’(Slumdog Millionare) இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த இயக்குநர் டேனி பேர்ல் எடுத்த ஆங்கிலப் படம். மேற்கூற்றிய பாணியிலான இந்திய இசைக்காகத் தான் ரகுமானுக்கு இந்த விருது. இது சொல்லும் செய்தி என்ன? உலகமயமாக்கல் நிகழ்ச்சி நிரலின் இன்னொரு அம்சமே இது. விருது வழங்கும் குழுவினரின் பார்வையில் இதுவரை வேறு எவரும் விருதுக்கு தகுதி இல்லாமல் போனது ஏன்? இளையராஜா வுக்கோ வேறு எவருக்குமோ விருது கிடைக்காமல் போனது ஏன்? ஏனெனில் இவ்வாறான விருதுகள் எல்லாம் வியாபார சந்தையின் விளைநிலங்கள்.

முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான மாற்றுச் சமூக அமைப்பைச் சந்திக்கும் போது நாம் பல வேறு பிரச்சினைகளை எதிர் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நிலவும் முதலாளித்துவ சமூகத்தின் மேன்மைகளாகப் பிரச்சாரப்படுத் தப்படும் விஷயங்களின் போலி முகத்தை

தரவுகளுடன் நாம் அம்பலப்படுத்த வேண்டும். இவ் வகையில் உற்பத்தி போட்டி, சந்தை பற்றிய முதலாளியப் பிரமைகளை உடைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் பத்தியின் நோக்கமும் அது தான்.

பொழுதுபோக கிண் ஊடாகப் பண் பாட்டுத் தாக்குதல் சமுதாயத்தின் அனைத்துத் தளத்திலும் இன்று வேகமான ஊடுருவை நடத்துகின்றது. இது உலகளாவிய ஒரு பொழுதுபோக கு பண் பாடு, கலாசாரம் என்ற எல்லையை நோக்கி நாலுகாற் பாய்ச்சலில் எகிரிக் குதித் தோடும் போது, கண்மண் தெரியாத சீரழிவை முன் எப்போதையும் விட அதிகமாகச் சமுதாயம் சந்திப்பது யதார்த்த மாகியுள்ளது.

அஸ்வத் தாமா

மூலதனம் ஏகபோக மூலதனமாக (இன்னொரு வகையிற் சொன்னால் ஏகாதிபதி தியமாக) வளர்ந்துள்ள நிலையில் அது தன் தேச எல்லைகளைத் தாண்ட அந்திய நாடுகளின் உற்பத்தியையும் வணிகத்தையும் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர முயல்கிறது. உலகச் சந்தை மீதான ஏகபோக முதலாளிய ஆதிக்கம் மூலம் பொருட்கள் முதலாக அடிப்படையான உற்பத்திப் பொருட்கள் வரையிலா ஸவற்றின் விலைகளைத் தாழ்த்தியும் தனது நேரடியான கட்டுப் பாட்டிலுள்ள உற்பத்திகளுது விலைகளை உயர்த்தியும் முன்றாம் உலகப் பொருளாதாரங்களைப் பின்தங்கிய நிலையில் வைத்திருந்துள்ளது. அதே வேளை, அதற்கும் புதிய சந்தைகளைத் தேட வேண்டியும் இருக்கிறது. எனவே அது முன் றாமுலக நாடுகளைக் குறிவைக்கிறது.

தாராளமயப் பொருளாதாரம் பெரும் ஸபத்தை நோக்கமாகக் கொண்டது. பெரும் ஸபத்திற்கு தேவை விளம்பர் மொடல்கள் மட்டும் அல்ல. விளம்பரத் தூதர்கள் (Brand Ambassadors) அதினும் முக்கியத் தேவையாகின்றனர். பிரபலங்கள், மனதில் நிற்கும் பிரபலங்கள், அதற்குத் தேவைப்படுகின்றன. பிரபலங்கள் விலங்குகளாக இருக்கலாம், மனிதர்களாகவும் இருக்கலாம். விளம்பரத் தூதராக்கப்பட்ட ஒரு விலங்கு தன் இனத்துக்கு விலையையும் மதிப்பையும் கூட்டுவது போல விளம்பரத் தூதர்களாகும் மனிதர்கள் செய்வதில்லை. மாறாகத் தான் பரிந்துரைக்கும் பொருளை தொடர்ந்தும் மதிப்புடையதாக்குவர் என்பதாலேயே மனிதர் விளம்பரத் தூதர்களாககப் படுகிறார்கள். இவர்கள் உண்மையில் உருவாக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி உருவாக்கப்படும் ஒருவர் சந்தைக்கான பொலிகாளை தான். இந் தியா போன்ற உலகிலே இரண்டாவது சனத்தொகை அதிகம் கொண்ட நாட்டில் வியாபாரப் பொருட்களை கொண்டு செல்ல ரகுமானை விடப் பொருத்தமான ஆள்யாராக இருக்க முடியும். இது ஒன்றும்

தொடக்கம் அல்ல. இது கஷ்மிதா சேன், ஜஸ்வர்யா ராய் என்ற வரிசையின் தொடர்ச்சி. இது ஏன் நடக்கிறது?

வியாபாரங்களும் அதற்குத் துணை புரியும் விளம்பரங்களும் தனிமனிதர்களில் பணப்பைக்கு மட்டுமே குறி வைப்பன அல்ல. தனிமனிதர்களின் மனங்களையும், அவர்களின் பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளையும் கலையியல் ஆர்வம், ஈடுபாடு, சோதனை முயற்சிகள் என அனைத்தையும் குறி வைத்துத் தாக்கிச் சிதைக்கின்றன. புதிதாகத் தொடக்கப்பட்ட ஒரு தொழிலையோ, வணிக நிறுவனத் தையோ, நுகர் பொருளையோ அறிமுகப் படுத்தும் நோக்கத்தில் செய்யப்படும் விளம்பரம் வியாபாரத்தின் தேவைகளுள் ஒன்று என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. தங்கள் தயாரிப்பு ஒன்றை நுகர் வோரிடம் கொண்டு செல்ல விளம்பரத்தைப் பயன்படுத்துவது என்ற நிலையிலிருந்து அடுத்த கட்ட நகர்விற்குத் துணை செய்பவர்கள் விளம்பர மொடல்கள். விளம்பர மொடல்கள் ஒத்த வகையான பொருட்களின் போட்டியில் இதுதான் சிறந்தது என்று சொல்லும் வேலையைச் செய்கிறார்கள். அதன்

மெள்ளானா

அஹ்மட் ராஸ்

மெள்ளானா நங்கள் போதித்துப் பிதற்றியதையெல்லாம்

பலகாலமாகக் கேட்டிருக்கிறேன்

ஆனாலும், மெள்ளானா என் தலைவிதி இன்னும் மாறவில்லையே

நன்றியுடைய பற்றிய உங்கள் போதனைகளை

உங்களுடனேயே வைத்துக் கொள்ளுங்கள்

மெள்ளானா, என் இதயத்தை அவை ஒரு அம்புபோலத் துளைக்கின்றன

உண்மையை நங்கள் அல்லது ஆண்டவனே அறிவார்.

மெள்ளானா, ஓயியி காட்டர் உங்களது மதகுருவின்

அவதாரம் எனகிறார்கள்

நிலம் நிலயபிரபுகட்டு, இயந்திரங்கள் கொள்ளையர்கட்டு

மெள்ளானா, உங்களின் படி இதுவே ஆண்டவன் கட்டளை

பலஸ்தனத்துக்காக ஏன் கோடிக் களைக்காணோர் போரிடவில்லை?

மெள்ளானா பிரார்த்தனைகள் மட்டுமே

* விலங்குகளினின்று விடுவிக்க மாட்டா?

அடுத்த படியாக அந் நிறுவனங் களே விளம்பரத் தூதர் என்ற கருத்துநிலையையும் வியாபாரப் போட்டிக் குள் அறிமுகப் படுத்தியுள்ளன. அறிமுகப் படுத்தியதோடு விளம்பரத் தூதர் களை உருவாக்கும் முறைகளையும் கூடக் கற்றுத் தருகின்றன. விளம்பரத் தூதர் பிரபலமாக இருக்க வேண்டும் என்பது அடிப்படை விதி. பிரபலம் தனது துறையில் முதல் இடத்தில் இருக்க வேண்டும். இப்படி முதல் இடத்திற்கான போட்டிகளை உருவாக்குவதும் இந்தத் தொழில் நிறுவனங்களே. ரகுமானுக்கு ஏன் விருது வழங்கப்பட்டது என்று இப்பொழுது விளங்கும்.

முக்கியமான விடயம் என்னவெனில் நிறுவனங்கள் உருவாக்கும் போட்டிக் களத்தில் ஈடுபடும் தனிநபர் கள் தங்களைப் பிரபலப் படுத்திக் கொள்வதற்காகப் பின்பற்றும் உத்தி களும் சமரசங்களும் தங்களது தனிமனித ஆளுமைக்கு ஏற்படுத்தும் பங்கத்தைப் பலர் விளங்கிக் கொள்வதில்லை. எனவே பண்ததுக்காகப் பலியாடு ஆகிறார்கள்.

இதை ஏன் எதிர்க்க வேண்டியுள்ளது? பல வழிகளில் முன்றாமுலக நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தித் தன் ஆணைப்படி வழிநடத்தவும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு இயலுமாயிற்று. அதை விடவும் கடன் என்கிற பேரிலும் உதவி என்கிற பேரிலும் ஏழை நாடுகளின் பொருளாதாரம் ஏக போக மூலதனத்தின் தேவைகட்கமைய வழிநடத்தப்படுகிறது. எனவே தேசியப் பொருளாதாரம் என்று ஒன்றை உருவாக்க இயலாது போகிறது. ஏற்றுமதியை மையமாகக் கொண்ட ஒரு நுகர் வுப் பொருளாதாரம் ஒவ்வொரு நாட்டின் மீதும் திணிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு ரகுமான் போன்ற தேசியப் பிரதிநிதிகள் தேவைப்படுகிறார்கள்.

உலகமயமாக்கலின் விளைவாக இந்திய இசையின் வணிகத்தளம் விரிவடையைத் தொடங்கிய காலகட்டமே ரகுமானின் அறிமுகப் படலம் நடந்த தருணமாகும். ரகுமானே நவீன இந்திய இசையின் அடையாளம் என உலக நாடுகளால் பார்க்கப்பட்டது. இந்தியர்கள் உலகெங்கும் பரவி, இந்திய இசையின் வணிகத்தளம் விரிவடையும், பண்ணாட்டு நிறுவனங்கள் ரகுமானை அண்டின. பண்ணாட்டு நிறுவனங்களின் செல்லப் பிள்ளையாக ரகுமான் வளர்ந்தார்.

ஒரு படைப் பாளி தன் நுடைய படைப்புக்களை உண்மையாகவே சிந்தித்து படைக்கின்றான் எனில் எப்படி ஒரே கையால் ஏழையின் வறுமையைப் பற்றியும் முதலாளித்துவத்தின் பெருமையைப் பற்றியும் படைக்க முடிகின்றது, அவன் முதலாளித்துவத்தின் பெருமையை படைப்பதற்காகவே ஏழையின் வறுமையை படைக்கின்றான். எந்தப் படைப்பாளியும் தன் வர்க்கத்துக்காகவே சிந்திக்கின்றான். அவனுடைய தேவைக்கும் ரசிப்புக் குழு ஏழையின் கண்ணீரும் ஒரு பண்டமாக தேவைப்படுகின்றது என்பது தான் உண்மை.

இது இப்படி இருக்க அவர் இசையமைத்த “ஜெய் ஹோ” பாடல் ஒஸ்கார் விருது பெற்றது. அந்த பாடலைத் தோற்றல் பிரசாரத்துக்காக காங்கிரஸ் கட்சி டி-சிரிஸ் நிறுவனத் திடம் இருந்து விலைக் குவாங்கியுள்ளது. அப் பாடலைப் பாடிய சுக்விந் தர்சிங் கூறும் போது, “இப் பாடல் மகிழ்ச்சியைத் தரக்கூடியது என்பதில் மாற்றுக் கருத்து எதுவுமில்லை. எனது வேலை பாட்டைப் பாடு வதுதான். அந்தப் பாடலை யாருக்கு வேண்டுமானாலும் விலைக்கு விற்க அதை வாங்கிய கம்பெனிக்கு உரிமை உண்டு” என்றார்.

ரகுமானுக்கு தீவர் என இந்த விருது கிடைத்து விடவில்லை. இதற்காக நீண்ட காலமாக அவர் ஆயத்தப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார். அவரின் ‘வந்தே மாதரம்’ இறுவட்டு பலருக்கு நினைவு இருக்கும். தலை முடிவளர்த்த மேற்கத்திய பொப் இசைப் பாடகள் என்ற தோற்றுமே சோனி நிறுவனத்துக்கு தேவைப்பட்டது.

உலகச் சந்தையில் விற் பணச் சரக்காக ரகுமானுக்கு வழங்கப்பட்ட தோற்றுமே அது. மெதுமெதுவாக மக்களை மேற்குலக மனநிலைக்கு கொண்டு போக கிடைத்த சரியான ஊடகம் இசை. சரியான ஆள்ரகுமான். சரியான தருணம் இந்தியாவின் 50வது சுதந்திர தினம். தெரிவு செய்த பாடல் “வந்தே மாதரம்”. இவை எல்லாவற்றினதும் தாரக மந்திரம் ஒன்றுதான் ‘Think globally. Act locally’. இதற்காகவே இவ்வாறானவர்களைச்

கட்டுரை

சற்றி மாய விம்பங்கள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. பின்னர் அவர்கள் புனிதர்களாகக் கட்டுகின்றனர். இது பொதுப்புத்தி மனநிலையில் அவர்களைக் கேள்விகட்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக மாற்றுகிறது. இதைத்தான் ஏகபோக முதலாளித்துவமும் விரும்புகிறது.

உண்மையில் கேள்விகட்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என்று யாரும் இங்கு இல்லை. அப்படி இருக்கவும் முடியாது. ஆனால் கேள்வி கேட்கவே கூடாத பல புனிதங்கள் வரிசையாய் நிற்கின்றன. அவற்றை வெட்டி வீழ்த்தாது மக்களுக்குக் கண்டிப்பாய் விடுதலை இல்லை.

கனவு காணலாம். அதிற் கெடுதல் இல்லை. நன்மையும் இருக்கலாம். ஆனால் நாம் கனவுகளில் வாழ முடியாது.

தொடர்ந்து பேசுவோம்

உலகம் உங்களைப் பகைக்காது
அதன் கிரிகைகள் பொல்லாதவை
நான் சாட்சி கொடுக்கிறபடியால்
அது என்னைப் பகைக்கிறது

அலைவும் நிலையாமையும்
கனவுகளான பசுமையின் பாடலும்.
நான்கு சுவருக்குள் ஒடுங்கும்

என் கவிதைத் தாகம் தீராதது

முன்றாம் உலக நாட்டின் பிரஜை நான்
என் முகம் விற்கப்படும் உலகச் சந்தை
இறுக்கமான உள்ளாடைகளுடன்
குளிருட்டப்பட்ட காட்சியமைப்பில்
ஆன்மாவின் உள்ளீரம் குடித்து
நெருப்பெழுதுகிறது

வீழ்த்தப்பட்டவர்
மீளவும் நிகழ்ச்சிகளில் விழுங்கப்படுகின்றனர்

துயர்யிகு போரிரவு
என் வயல்களின் இறைச்சியை
சமாதானத்திற்கான போரில் வறுத்தெடுத்து
ஜெயகோலோச்சும் நாட்டில்
யாரது
கையுயர்த்தி
என் கொலையை நியாயப்படுத்துவது?

பூமியின் மீது தீ முட்ட வந்தேன்
அது இப்பொழுதே் பற்றியெரிய விரும்புகிறேன்

இலக்கம் மறைக்கவனின் சிற்று
கனவுமகம் கிவுமார்

பண்பாட்டு

பண்பாட்டுன் பேரால்

சில வார்த்தை பகிரவோம்

பண்பாட்டுன் பேரால் பல சோலி என்றார்

எங்கள் முது கவிஞர்.

பண்பாட்டுன்

பலம் பெரிது என்பதனால் பலசோலி என்றாரோ?

வெறும் சோலி மட்டுமா

விளைந்துளது?

பண்பாட்டுன் சோலிக்கும்

இன்று நாம்

படுகின்ற இன்னலுக்கும்

தொடர்புண்டு.

பண்பாடு என்பதெது?

அர்த்தமற்று அழுகிப்போய்

மானுடத்தைக் கருவறுக்கும்

விஷிக்காற்றின் விளை நிலமாய்

சாதி இன மத வெறியை

பெண்ணெடுமைப் பேதைமையைப்

போர்த்து முடிப் புளிதுப் பொருளாகக்

காத்து வருவதுவா பண்பாடு?

தமிழர் பண்பாடு மட்டுமல்ல

பேரினத்தின் போர் வெறியைத்

தூண்டி நிற்கும்

சிங்களவர் பண்பாடு கூடத்தான்

பண்பாடு என்றுரைத்து பழம் முட்டை காவியதால்

வந்த விளைவன்றோ

இம்மண்ணில் நாம் காணும் மானுடத்தின் பேரவைம்.

பண்பட்ட முன்னோர்கள் பற்றி வைத்த தீப்பொறியை

அணையாமல் ஊதி ஊதி

பற்ற வைத்து ஒளியாக்கி

அறியாமை இருளகற்றி எம் வாழ்வின் துயரகற்றி

புத்துலகை புதுவாழ்வைத் தேடத் தேடி

நித்தம் அதை நாம் அடைய முயலாமல்

சந்ததி சந்ததியாய்

சாவுக்கே வழி சமைக்கும் சரித்திரத்

காலம் இடம் கருதி எம்முன்னோர் காலங் கடந்த பின்னும் கருத்தறியா

பேணிப் பெருக்குவதே பண்பாடு என

முடத்தனமன்றோ மானுடத்தைக் கா

ஹரோடு ஒத்தோடு ஒருவன் ஓயற் கே

பண்பாட்டுன் அதிகாரம் பழமொழியா

பண்பாட்டுன் ஆதாரம்

அறியாமை, பழக்கதோலிம், பழகிவி

இருக்கின்ற அரசமைப்பு எல்லாமே அ

அதனால் ஓரிநுவர் தனித்திங்கே ஒடு

கேட்டுத்தான் ஒடுகிறார்.

பேரோடு புகழோடு நீ வாழ வேண்டு

ஹரோடு ஒத்தோடு நாலுபேர் போல

தீயதெது அன்பு எது பண்பு எது

அறங்களொது மறங்களொது என்றெல்

அயந்தறிந்து பாராதே

அறிந்தாலும் அதைப் பேச எழுது

அதன் வழியில் நில்லாதே

அறிந்தபடி வாழாதே

அதிகாரப் பக்கம் நில்

பண்பாட்டுன் அதிகாரம் இப்படித்தா

ஹரோடு ஒத்தோடு என்றதனால்

என் ஒடுகிறோம் எங்கே ஒடுகிறோம்

என்றெதுவும் அறியாமல்

முன்னால் ஒடுபவன் முதுகைப் பார்த்

சந்ததி சந்ததியாய் நாமோடி வந்ததை

வந்தடைந்த இடமறிவர் நொந்தொடந்து நிற்கிறோம்.

செய்வதறியாமல் செயலற்று நிற்கிறே

சோர்வடைந்து விடுவோமா

வீர பேராஸ்

தை இழுத்து வந்தோம்.

செய்தவற்றை

ச் சடங்குகளாய்

ாக் கொண்டால்

வுகொள்ளும்.

கெட்டோடு

ய் பகிர்கிறது

ட்டோர் எண்ணிக்கை

அடுகாரம்.

கிறார்

மெனில்

நடநல்லதை

லாம்

பகிர்கிறது.

து
னால்

மாம்

நொந்துபட்ட நாங்கள் இனி

ஒருவர் ஒருவராய் கேட்டுக் கேட்டு

சென்றடையும் இடமறிந்து செல்கின்ற பாதை அறிந்து
அதன் தரமறிந்து

ஓடாமல் மெல்ல நடந்தாலும்
ஒன்று கூடிச் செல்ல வேண்டும்

பண்பாட்டின் ஒடுக்குதலைக் காண்பதற்கு
மணச்சடங்கில் எல்லோரும் கண்டுவரும் பகுதி இது
தானங்கள் பலவுண்டு

கோதானம், பூதானம், சீர்தானம், கண்ணிகாதானம் எனத்
தானங்கள் பலவுண்டு

தானம் வழங்குதற்கும் தகுதியுண்டு
குத்திரர்க்கும் பெண்களுக்கும்
கெளாடில்யர் சாத்திரத்தில்
தானம் வழங்க தகுதியில்லை
மணச்சடங்கில் மந்திரத்தை
ஜயர் முனுமுனுத்து
தந்தை மகள் கரம்பற்றி மணமகனின் கைகொடுத்து
அதிகாரம் மாற்றிக் கைகழுவி விடும் காட்சி
அழகாக நடந்தேறும்
கண்ணிகாதானம் எனும் சடங்காய்

மாட்டைப் போல் கண்ணறப்போல்

நுகர்பொருளாய் அடிமைகளாய்

பெண்ணினத்தைக் கருதி நடந்தேறும் காட்சி இது
உப்புக்குச் செய்யும் சடங்குகள் இவையென்று
தப்பிக்க நினையாதீர்
தப்புக் கணக்கு அது.

(நந்தமோகன் - சுகர்ன்யா 31-01-2009 அன்று

நடைபெற்ற திருமண நிகழ்வின் போது வாசிக்கப்பட்ட கல்வெட்டின் ஒரு பகுது)

ஜ. நா. மனித உரிமைகள் பிரகடனத்திலிருந்து

1948ம் ஆண்டு டிசெம்பர் 10ம் நாள் பிரகடனமான ஐ.நா. சபையின் மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் அறுபதாம் ஆண்டு அண்மையில் நிறைவாயிற்று. எனினும் அப் பிரகடனத்தின் முப்பது முக்கியமான உரிமைகளிற் பல இன்னமும் பல நாடுகளில் மதிக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அண்மைக்கால உலக நிகழ்வுகளையும் நமது நாட்டின் நிகழ்வுகளையும் கவனத்தில் ஏடுக்கும் போது பின்வருவனவற்றை நினைவு கூருவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

- 9 : எவரும் விதி முறையற்ற விதமாகக் கைதாகவோ மறித்து வைக்கவோ நாடு கடத்தப் படவோகூடாது.
- 10 : எவரதும் உரிமைகளும் கடமைகளும் பற்றியும் அவர்கட்கெதிரான குற்றச் செயற் குற்றச் சாட்டுக்கள் தொடர்பாகவும் சுயாதீனமானதும் பக்கச் சார்பற்றுவதான் ஒரு நீதிமன்றினால் நியாயமான பொது விசாரணைக்குப் பூரண சமத்துவமான முறையில் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை உண்டு.
- 11 : (1) தண்டனைக்குரிய தவற்றுக்காகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட எவரும் தங்களது பிரதி வாதத்திற்கான போதிய உத்தரவாதங்களைக் கொண்ட ஒரு பகிரங்க வழக்கு விசாரணை மூலம் குற்றவாளியாகக் காணப்படும் வரை குற்றமற்றவர் என்றே கருதப்பட உரிமையுடையவராவார். (2) வேண்டியோ வேண்டாமலோ எவருஞ் செய்த ஒரு செயல் அது செய்யப் பட்ட போது இருந்த தேசிய அல்லது சர்வதேசியச் சட்டப்படி தண்டனைக்குரிய குற்றமாக இல்லாதிருப்பின் அவர்கள் தண்டனைக்குரிய தவறு செய்த குற்றவாளியாகக் கொள்ளக் கூடாது. தண்டனைக்குரிய தவறு நேர்ந்த காலத்திற் செல்லுபடியாகக் கூடியதை விடப் பெரிய தண்டனை எதையும் விதிக்கவுங் கூடாது.
- 12 : எவரதும் தனது அந்தரங்கமோ குடும்பமோ வீடோ கடிதப் பரிமாறல்களோ விதி முறையற்ற குறுக்கட்டுக்கோ அவரது மரியாதைக்கும் மதிப்புக்கும் எதிரான தாக்குதல் கட்கோ உட்படுத்தப்படக் கூடாது. இவ்வாறான குறுக்கட்டுக்கோ தாக்குதலுக்கோ எதிரான சட்டத்தின் பாதுகாப்புக்கான உரிமை ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு.
- 13 : (1) ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு தேசியத்திற்கான உரிமை உண்டு. (2) விதிமுறையற்ற விதமாக எவரதும் தேசியம் பறிக்கப்படவோ தனது தேசியத்தை மாற்றும் உரிமை மறுக்கப்படவோ கூடாது.
- 14 : ஒவ்வொருவருக்கும் சிந்தனைக்கும் மனச்சாட்சிக்கும் மதத்துக்குமான சுதந்திரம் உண்டு; இந்த உரிமை தமது மதத்தையோ நம்பிக்கையையோ மாற்றுவதற்கான சுதந்திரத்தையும் தனியாகவோ ஒரு சமூகமாகவோ பிறருடன் சேர்ந்து பொது இடங்களிலோ அந்தரங்கமாகவோ தமது மதத்தையோ நம்பிக்கையையோ கற்பித்தல், நடைமுறை, வழிபாடு, கடைப்பிடித்தல் ஆகியமுறைகளிற் செயற்படுத்தும் சுதந்திரத்தையும் உள்ளடக்குகிறது.
- 15 : ஒவ்வொருவருக்கும் கருத்தைக் கொண்டிருக்கவும் கருத்துக் கூறவுக்கும் சுதந்திரம் உண்டு; இச் சுதந்திரம் குறுக்கடின்றிக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கவும் எல்லைகள் பற்றிய கணிப்பிடின்றி எந்த ஹடக வாயிலாகவும் தகவல்களையும் யோசனைகளையும் பெறவும் வழங்கவுமான சுதந்திரத்தை உள்ளடக்குகிறது.
- 16 : (1) அமைதியாக ஒன்று கூடவும் சங்கமாக ஒன்றினையையும் சுதந்திரம் உண்டு. (2) எவரும் ஒரு சங்கத்தில் இருக்குமாறு கட்டாயப்படுத்தப்படலாகாது.

குயில்களும் குருவிகளும்
குதாகவிச்சக் குரலெழுப்ப
மொட்டுகள் முகம் திறந்த
மட்டில்லா மகிழ்ச்சியிலே
மனமெங்கும் பூப் பூக்க
சித்திரைப் பிறப்போடு
சிரிச்சக் கொண்டுதான்
வசந்தம்
வடக்கை வரும்

நாள்ப் போக...
நாள்ப் போக...

கிணத்தின் அடிமட்டும்
கீழிறங்கி வாளி
கல்தொட்டுக் கவிண்டன் ஸி
காஸ்வாசி தண்ணி
மேல்கொண்டு வரும்

ஒரு வாளி ஊத்தி
மறுவாளி அள்ள முந்தி
மேல் காயும்
தலையால வேர்த்து
கழுத்தால வழிந்து
முதுவிலும்
முத்து முத்தாய்த் தளிர்க்கும்

வாய்க்காலில் விட்ட தண்ணி
வந்து சேராயல்
பாத்தியிலே பயிரெல்லாம்
வாடிச் சோரும்

வேர்நுழைஞ்ச மண்கூட
ஏர் இறங்கா
கிரும்பாகும்

நீர்நிலைகள் குளம்குட்டை
நிலம் தெரியவத்து
கீலங் கீஸ்மாய்
வெடிச்சப் பிளக்கும்

வாய்ந்னைக்கத் தண்ணியின்றி
கால்நடைகள் தவிக்கும்
பாதிக்கும் மேல
நோய்கொண்டு போரும்

நாக்கைத் தொங்கவிட்டு
வாலம்யித்து நாய்கள்
ஒடித்திரியும்
கோயிகள் தூய்கிச்சாகும்
மேயப் புல்லில்லாமல்
மெல்லக் குழையில்லாமல்
காய்ஞ்ச மாடுகளைல்லாம்
கம்பில் விழும்

தோட்டப் புழுதி
ஒழுங்கைப் புழுதி
மூலை முடக்குகளில்
குப்பை ஏரிச்ச
சாம்பல் புழுதி
வயல்புழுதி வாய்க்கால்புழுதி
வகைவகையாய்ச் சேர்த்து
இன்டைக்குப் பெடிபெட்டை
தலைக்கு நிறமடிக்கிற போல
சோளகக் காத்தெழும்பி
சோக்காக அடித்துவிடும்

வெம்பும் மாவும்
வேறுசில மரமும்
பட்டு உயிர்விட்டு
பிறகு
விட்டுக்கே விறகாகும்

ஒலையெல்லாம் எரிஞ்ச
வளவுத் தென்னைகள்
வட்போடு குடசாயும்
வசந்தமோ...! குளிரோ...!
உதயமோ...! மறைவோ...!
எதுவந்தாலும் எதிர்வுகொண்டபடி
எங்கட மண்ணில்
இன்னும் பணங்கள் ...!

- நிலாக்கீற்றன் -

நிலாக்கீற்றன்

குறிஞ்சீத் தென்னவன் கீவிச்சரங்கள்

செ. கிழவீலி கோமஸ்

சாரல் வெளியீட்டுக்கம் தனது இலக்கியபண்பாட்டுப் பாதையில் சலவசம் அற்று பயணப்படும் நடு நிலையான அமைப்பாகும். சாரல் வெளியீட்டுக்கத்தின் ஸ்தாபகர், எழுத்தாளர் சாரல்நாடனின் மற்றுமொரு வெளியீடான குறிஞ்சீத் தென்னவன் கலிச்சரங்கள் என்னும் தொகுப்பு வெளியீட்டுக்கிண்றது. இலக்கிய சிகரம் குறிஞ்சீத் தென்னவனது எளிமையான வாழ்க்கையும், அவரது மனிதநேயப் போராட்டக் குணாமசக் கலிதைகளையும் சேகரித்து தொகுப்பதை இன்றைய தலைமுறையினரின் பாதைகளைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கான ஒரு சிறந்த மார்க்கமாகவே காணுகின்றேன்.

குறிஞ்சீத் தென்னவன் பற்றிய தகவல்களைத் தொகுத்துத் துந்திருக்கும் எழுத்தாளர் சாரல் கிட்டத்தட்ட தனது கயசரிதையின் ஆரம்பத்தினையும் இதனுடாக எடுத்தியம்பி இருப்பதையும் குறிப்பிடத்தக்கது. சமகால அரசியல், பண்பாட்டு அசைவுகளின் வெளியீடுகளும், எழுத்துக்களும் ஆய்வுப் பொருட்கள் என்ற வகையில் பிரிந்த கவனிப்பிற்குரியவை. அசுக் ஊடகங்கள் முதற் கொண்டு இலத்திரியியல் உடைகங்கள் வரை மனிதனுக்குட் பல பாதகமான எண்ணங்களை விதைப்பன்னாகவே அநேகமாக இருக்கின்றன.

“எங்கள் துயர்” என்னும் கலிதையின் பாடு பொருள் மலையகத் தலைமைகளை விமர்சிக்கும் கலிதையாகக் காணப்படுகின்றது. இக் கலிதை எழுத்தியட்ட காலத்திற்கும், இன்றைய கால கட்டத்திற்கும் சாலப் பொருந்தும் கலிதையாகும். “பெற்றவளே மலைத்தாயே ! உன்னருமைப் /பிள்ளைகளைக் கூறாக்கி ஒரு பிரிவை / மற்றவர்களின் கரங்களிலே ஒப்படைக்க / மனந்தவின்து விட்டாயோ? அவர்கள் செய்த / குற்றும் என்ன?”

“உடல்வளையார் மேலனிந்த / நூலோன் பெற்றின் உடைகசங்கார் / பியுக் காரில் / உலாவல் வந்து / கடற்கரையில் / பெருங்கூட்டத்தினில் முன்னை கதையளப்பர்” என்னும் வரிகள் கலிஞர் குறிஞ்சீத் தென்னவன் பாதைத்தன்னை தேர்ந்தெடுத்து தனது இலக்கிய பயணத்தினை தொடர்ந்ததற்குச் சான்றாக அமைகின்றது. காங்கிரஸ், மாவௌ போன்ற தொழிற்சங்கம் சார்ந்த சஞ்சிகைகளுக்குக் கலிதை எழுதிய கலிஞர் “எங்கள் துயர்” என்னும் கலிதையை சிந்தாமனி வார பத்திரிகைக்கு எழுதி இவர்களின் முகத்திரைகளைக் கழற்றி இருப்பது சிறந்த உதாரணமாகும்.

“கூடையோ முதுகில் ஆட / குளிர்ந்த மென்றுடலோ குளிர் / வாடையில் ஆட கால்கள் / வைத்திடும் அடி பெயர்த்து / கேடெலாம் ஓட ஏற்றிக் / கிளர் மொழி புரட்சிச் சித்தம் / பாடி நீயாடி வாராய் / பசும் மலை யகத்துப் பாவாய்” எனும் கவி வரிகள் கலிஞரின் வாழ்வியல் மாற்றமானது புரட்சிப் பாதையில் பயனிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது என்று அடையாளப்படுத்தி நிற்கின்றது. கரண்டலுக்கு எதிராகப் போராடத் தூண்டும் கலிஞரின் வர்க்கக்குணாமசத்தினையும், ஏதாதிபத்திய எதிர்ப்பினையும் காட்டுகின்றது.

பேராசிரியர் கைலாசபதி கூறியுள்ளது போல அக உள்ளச்சல்களை கலிதைகள் எனப் பாடுவது பயனற்று. கலிஞர் குறிஞ்சீத் தென்னவனது கலிதைகள் மக்களுக்குச் செய்தி சொல்வளாகவும், அடக்கு முறையையும், போலி அரசியலையும் விமர்சிப்பனவு மாகக் காணப்படுகின்றன. இதற்கு “பொங்கி எழு சிங்கமென்” எனும் கலிதையிலே “மலைநாட்டுத் துமிழினமே ஒன்று சொல்வேன் கேளாய்! உடன்/வட்டமிடும் கூட்டமெல்லாம் வஞ்சகரென்றறிவாய் நீ / சிலை போல உணர்வற்ற கல்லாதொலே - தங்கள் / சீரான வாழ்விற்கு பொருள் சேர்க்கக் கட்சி/வலை போட்டுப் பிடித்துன்னை வைத்திருக்கும் கூட்டம்” என்று பாடுத் தனது வெறுப்பினை வெளிக்காட்டியிருக்கிறார்.

மலையகப் பாட்டாளி மக்களின் ஒவ்வொரு வியர்வைத் துளியும், ஒவ்வொரு கலிதையாகி, வலுப்பெற்றுத் தொலைந்து கொண்டிருக்கும் வாழ்வியல் அம்சங்களை அவதானமாகக் கோர்த்திருக்கும் கலிஞரின் அனைத்து கலிதைகளும் வாசிக்கப்பட வேண்டியவை. இறந்தும் வாழும் மரணம் இல்லா மனிதனைக் கொச்சைப்படுத்தாமல் எதிர்காலத்தில் இலக்கியச் சேவை செய்வதற்காய் இலக்கியவாதிகளின் ஏழ்மையையும், வாழ்வியலையும் கொச்சைப்படுத்தும் இலக்கிய வியாபாரிகள் இறந்தவற்களைப் பற்றி எழுதும் போது நிதானித்துத் தமது அதிகார வர்க்க குணாமசத்தின் வெளிப்பாடுகளையும், கொச்சைத் தனங்களையும் எழுத்தில் பதியாமல் இலக்கியம் வளர்க்க முன்வர வேண்டும் எனக் கூறி வாசகர் நெஞ்சங்களுக்கும், எழுத்தாளர் சாரல் நாடனின் எண்ணங்களையும், எதிர்பார்ப்புகளையும் விமர்சனத்திற்கு விட்டு நூல் பற்றிய அறிமுக விமர்சனங்கள் இலக்கியத்திற்கு வாழ்வுட்ட வேண்டி குறிஞ்சீத் தென்னவன் கலிச்சரங்கள் வாசிக்கப்பட வேண்டிய கலிதைத் தொகுப்பு எனக் கூறி நிறைவு செய்கின்றேன்.

குதிரைகளும் பறக்கும்

பதுளை சேனாதிராஜா

கோவோம் போத்துக்கிட்டு வருதோ! புள்ளை வளத்திருக்கிற லெட்சணத்த பாரு லெட்சணமா லெட்சணம்! வெக்கம் கெட்ட கழுதைத.

இப்பம்துமோ இத இவ செஞ்சிப்பட்டா... போன்டல தோட்டத்துக்கு கூட்டிக்கிட்டு போறப்பவும் பேக்கில இருந்து கீதாவட்டு கலர்பெட்டி கெடந்து எடுத்தத மறந்துபட்டியா! அது களவுணா இப்பிதி என்னா? சும்மா வா... நல்லா இருக்குது ஒங்க நாயம். பாவம் புண்ணியமுனு எடகொடுத்தா இப்பிடிதான். எனக்கு இதுவும் வேணும். இன்னும் வேணும்... அப்பாடா நா பட்டபாடு போதும்தா சாமி. கையெடுத்து கும்புடுறேன். ஒ வூட்டு புள்ளை கூட்டிக்கிட்டு போயி நல்லுந்தி சொல்லி அனுப்புறதானா அனுப்பி. தங்கமுனு நெனைச்சா நீ லயத்தில இவள வச்சிக்க. அந்த ஸடம் தா ஒங்களுக்கு எல்லாம் லாயக்கு. அட்டய தூக்கி மெத்தயில போட்டா எப்பிடி சரிவரும்ரேன். அப்பிடிதா இதுவும்” அவள் உச்சஸ்தானியில் கத்தினாள். அவனுக்கு ஆத்திரத்தில் முக்கு புடைத்தது. வாய் கோணலாய் மாணலாய் போக்கு காட்டியது. கைவிரல்கள் “பட்பட்” என்று தட்டில் இருந்த போஞ்சிப் பிஞ்சக்களை உடைத்து அருகில் இருந்த கண்ணாடி கிண்ணந்தில் போட்டுக் கொண்டிருந்தன. அரைவாசி உடைத்த போஞ்சித் துண்டுகள் கிண்ணந்தில் விழாது மேசையில் விழுந்தன. பிரதேச தலைவரின் துவேஷமான வார்த்தைகளால் ரணமாய் நெஞ்ச வலித்தது கார்மேகத்திற்கு. அவளின் வார்த்தைகள் அத்தனை தூரம் வலிமையோடு அவனைத் தாக்கியது.

“அம்மா ஏம்புட்டு மக இந்த குத்தத் த செஞ்சிருக்கமாட்டா. அவ பசபசனு வளந்திருந்தாலும் மனச பச்சக் கொழுந்தங்க அம்மா” கார்மேகம் அவளைப் பார்த்து நயமாகச் சொன்னான். உடைந்த மனசை மறைத்துவைத்துக் கெஞ்சினான்.

அவள் தவறி விழுந் த போன்ற சிதுண் டுக்களை பொறுக் கிக் கண் ணாட்க் கிண் ணத்தில் போட்டு “பட்டென்று” தள்ளிவிட்டாள் கோமதியிடம்.

கோமதி சமயலறைப் பாத்திரங்களை வோலிங் பேசினில் வைத்துக் கழுவிக் கொண்டிருந்தாள். பைப்பில் மல்லிகைப்பூக்களாய் திரண்டுவரும் நீரில் அவள் வடித்த கண்ணீரும் சங்கமமாகிக் கொண்டிருந்தது.

“ஓ... பச்சக்கொழுந்தயா இவ? பச்சக் கொழுந்தைக்கு ஓரிஜினல் நகைய எடுத்து ஒழிச்சி வச்சிக் கிட்டு கொண்டு போகத் தெரியுமா” அவளின் இளக்காரமான குரல். “அப்பிடி சொல்லாதீங்க அம்மா. வேணுமுனா அவவுட்டு பேக்க போறப்ப செக் பண்ணிக்குங்க. அப்பிடி ஏதாவது இருந் தா நாங் க குத் தத் த ஏத்துக்குறோம்” என்று கார்மேகம் பல்வியமாகச் சொன்னான்.

அவள் குளிர் சாதனப் பெட்டியைத் திறந்து மீனை எடுத்துத் தாக்சியில் “படக்” என்று போட்டாள்.

“இந்தாபுள்ள தள்ளிக்கேர்” என்று கோமதிக்கு கூறிக்கொண்டே கைகளை நீரில் நனைத்து முந்தானையில் துடைத்துக்கொண்டே இடது புறமாகத் திரும் பிக் கார்மேகத்தை தீர்க்கமாகப் பார்த்தாள்.

“ஓ... யாருகிட்ட கதைக் கிறேனு புரிஞ்சிக்கிட்டுதான் பேசிறியா. என்னமோ.. எங்களுக்கு சொல்லிதார மாதிரி ஓ... பாட்டுக்கு பேசிக்கிட்டே இருக்கிறியே. கொஞ்சம் வட்டா எல்லாத்தையும் சொல்லிதருவ போலிருக்கே! நேந்து யாரு வந்ததுனு தெரியுமா?” அவள் கார்மேகத்தைப் பார்த்துக் கேட்டாள்.

“என்ன பேசாம இருக்க. இங்க அடிக்கடி வந்துட்டு போற பையன தெரியாதா?” அவளின் குரலில் மீண்டும் இளக்காரமான ஒசையும் பார்வையில் அலட்சியமும் எட்டிப்பார்த்தன. கார்மேகத்திற்கு தலை தேங்காய் சிதறல்களாக வெடிப் பதைப் போல இருந் தது. நெஞ் சுப்படவென்று அடித்துக் கொண்டது. “நீங்க... என் மீ மா... சொல் லுறீங் க?” அவன் அதிர்ச்சியாக கேட்டான். நா வரண்டு விட்டது. “என்னத்த சொல்ல அதுதா! அந்த பையன் கொஞ்சம் வளத்தியா. கொஞ்சம் நெறமா இருப்பானே. எங்கேயோ கிளார்க்கா வேல பாக்கிறானாம். அடிக்கடி கேணப்பயமாதிரி

இளிச்சிட்டு வந்து ஒம்புட்டு மவெள பாத்துபுட்டு போறான். இந்த விஷயமே ஒனக்கு தெரியாதா? அட ஒப்புரானே! அவள் கேட்டா. யாரோ சித்தப்பா மகனாம். ஆனா இதுக கதைச்சி சிரிக்கிறது வேற மாதிரியில் இருக்குது. ஊருதான் என்ன நெனைக்குமுனு கேக்கிறேன்?” அவள் அவனை வார்த்தைகளினால் சீண்டினாள். “ஏ புள் எ. எஜுமானி அம்மா சொல்லுறது உம்மையா! உம்மை சொல்லிப்பு யாரு அந்த பய...” கார்மேகம் ஆத்திரமாக கோமதியிடம் உரக்கக் கேட்டான்.

கோமதி மெளனமாக இருந் தாள். கழுவப்படும் சமையல் பாத்திரங்கள் ‘டங்..ஙங்’ என்று சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருந்தன.

“அவ எப்பிடி உம்மை சொல்லுவா! எல்லாக் குத்தத்தையும் செஞ்சிப்புட்டு முழிக்கிற முழியப்பாரு. ஒன் னும் தெரியாத பாப்பா போட்டுக் கிட்டாளாம் தாப்பானு சும் மாவா சொல்லுறாங்க” அவளின் நெயாண்டித்தனமான பேச்சு கார்மேகத் தின் அறிவை மறைத்து ஆத்திரத்தைச் சீண்டிவிட்டது.

வேகமெடுத்துக் கோமதியிடம் போனான். பாத் திரிங் களை கழுவிக் கொண்டிருந் த கோமதியின் தோள்களைப் பிடித்து படார் என்று திரும்பினான்.

கோமதியின் கண்களில் இருந்து நீர் ஊற் றெடுத்து கண்மீ வழியாக வடிந்தது! “மக.....” கார்மேகம் அதிர்ந்து போனான! கார்மேகத்திற்கு வந்த ஆத்திரம் சட்டென்று மறைந்து அழுகையாக மாறிவிட்டிருந்தது. “மக.... ஏன்டா அழுகுர... எனக்கு தெரியும்டா... நீ ஒரு குத்தமும் செஞ்சிருக்கமாட்டேனு...” கோமதியை தோள்பட்டையில் அணைத்து தலையை கோதிவிட்டான் கார்மேகம். அவளின் கண்களிலும் கண்ணீர் எட்டிப்பார் தத்து. “அப்பா.....நா...ஒரு குத்தமும் செய்யல. வந்தது எங்கவுட்டு லயத்தில் மாரியுட்டு மகென்” கோமதி விக்கினாள்.

“தெரியும் டா... ஏம்புட்டு புள்ள எந்த குத்தத்தையும் செய்யாதுனு” கார் மேகத்தின் கண்களில் திரண்ட நீர் உடைந்து முகத்தில் வழிந்தது. வெள்ளையும் கருப்புமாக இருந்த அவளின் மீசையில் விழுந்த கண்ணீர் ஒரிரு மயிர் கள் ஓட்டி காலை பனித் துளியாய் மாறிப்போனது.

“நல்ல கூத்துடா இது! ரெண்டுபேரும் சேர்ந்துக்கிட்டு என்ன நாடகமா போடுறீங்க...”

சிறுகதை

கண்ணீர் சிந்திபுட்டா செஞ்ச குத்தமெல்லாம் போயிடுமா? வெனுத்தது எல்லாம் பாலுனு நெணக் கிற பொம் பள நா இல்ல... சொல் விப்புட்டேன்". அவள் குறும்பாகச் சொன்னாள். அவர்கள் இருவரையும் பார்த்துக்கொண்டே. அவளின் கைகள் "பாணை" வெட்டிக் கொண்டிருந்தன.

"அம்மா வீணா குத்தம் சொல்லாதீங்க. காணாம் போன தோட தேடிப்பாருங்க" கார்மேகத்தின் வார்த்தைகளில் கொஞ்சம் தன்னுத்தது.

"என்னா... மெரட்டிறியா... ஓம்புட்டு யோசனை கொண்டுபோய் பொலிஸ்கல் கொடு... ரோம்ப மெச்சவாங்க". அவள் தான் கத்தினாள். "அம்மா.. சத்தம் போடாதீங்க, செய்யாத குத்தத் திற் காக நாங்க ஏன் ஒங்ககிட்ட பேச்சவாங்கனும். நல்லா ஆராஞ்சிப் பார்த்துப்பட்டு முடிவெடுத்தா நாங்க கட்டுப்படுவோம" கார்மேகம் தனது கொஞ்சநஞ்ச தொழில் சங்க பிரமுகர்களிடம் பெற்ற கள் அறிவைத் தேக்கிவைத்து கூறினான்.

"என்னமோ... நா... ஓம்புட்டு புள்ளை குத்தம் சொல்லுற மாதியில்ல பேசு. ஓம்புட்டு மக முனுவருஷமா எங்ககிட்ட வீட்டு வேல செஞ்சிகிட்டு இருக்கிறாங்கிறத மறந்துப்பட்டுயா? அடிக்கடி வந்து கோமதியிட்டு அம்மாவுக்கு சொக்கில்ல, தம்பிக்கு படிக்க வேணுமுனு இனிச்சிக்கிட்டு காச மறக்காம வாங்கிகிட்டு போறப்பவெல்லாம் நாம சொல்லுறத தலயாட்டி பாம்பா கேட்டுகிட்டு போவ. இப்ப என்ன ஆர்சி ஒனக்கு! இன்னைக்கு என்னமோ வேட்டிய கட்டிகிட்டு மல்லுக்கு நிக்கிறமாதி எங்கிட்ட கேள்வி கேட்டுகிட்டு இருக்கிற. ரொம்ப எடம் கொடுத்தா இப்பிடித் தான்" அவள் கார்மேகத்தின்மேல் வார்த்தைகளை வீசினாள்.

"எப்பவும் ஒங்க மேலயும் ஐயாமேலயும் வச்சிருக்கிற மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் எப்பவும் கொரவு வராம நடந்துக்கிறோம்.. நம்புங்க அம்மா.. ஆனா மக களவெடுத்துப்புட்டானு சொல்லுறத தான் சகிக்கழுதியல. அவவுட்டு முஞ்சபாத்து சொல்லுங்க அம்மா.. அவளை குத்தம் செஞ்சானு சொல்லுரீங்க" கோமதியிடம் கார்மேகம் நியாயத்தை பல்வியமாக எடுத்துச் சொன்னாள்.

"எங் கணுக் குமட்டும் என்ன யாருமேலயும் குத்தம் சொல்லி கொரகண்டு பிடிக்கிறதுதான் வேலயா? கீதா போட்டுகிட்டு இருந்த தோடு என்ன இமிடேஷனா? இல்லாட்டி

நால் : மட்டக்களப்பு வாழ்வும் வழிபாடும் நூலாசிரியர் : கலாபூஷணம் க. மகேஸ்வரலிங்கம் வெளியீடு : கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் விலை : 300/-

நால் : வேரறுந்த நாட்கள் நூலாசிரியர் : ஜின்னாவும் ஷரிபுத்தீன் வெளியீடு : அன்னை வெளியிட்டகம் மருதமுனை விலை : 250/-

நால் : 90களில் மல்லிகைச் சிறுகதைகள் (இர் ஆய்வு) நூலாசிரியர் : செல்வி. மல்லிகாநேவி நாராயணன் வெளியீடு : மல்லிகைப் பந்தல், கொழும்பு - 13 விலை : 125/-

நால் : மலையக இலக்கிய கர்த்தாக்கள் (தொகுதி 01) நூலாசிரியர் : என். செல்வராஜா வெளியீடு : சிந்தனை வட்டம், உடத்தலவின்னை விலை : 240/-

சிறுக்கத

மஞ்சாடுயிலா செஞ்சி போட்டிருக்கோமா. நாம் என்னா சாப்பாட்டுக்கு கையேந்திர நிலமயிலா இருக்கோம்? இல்ல... தெரியாம தான் கேக்கிறே. அரபவுனு! அரபவுனுனா சும்மாவா? இன்னைக்கி விக்கிறவெல்ய பாரு. அட நா ஒரு மடச்சி ஒங்கிட்ட போயி வெல்ய பத்தி சொல்லுறேன்”.

நக்கலும் விஷமும் கலந்த அவளின் வார் த்தைகள் கார் மேகத்தின் இரத்தத்தை சூடாக்கின. அவனுக்கு நரம்புகள் புடைத்தன. அதன் அறுவடையாய் ஆத்திரம் உஸ்னைக் காற் றாக மாறியது. அவன் விரைவாக கவாசித்தான்.

“அம்மா... ஒங்க கதய நிப்பாட்டுங்க.. நாங்க ஏழ தொழிலாளிதான். எவ்வையும் ஏமாத்தி பொழுப்ப நடத்தல. முடிஞ்சமட்டும் நேரமையா இருக்கோம். பசியும் பட்டினியாக இருந்தாலும் ஒழுக்கம்கெட்டு எங்கயும் நாம் ஓடிப்போகல...” கார்மேகத்தின் பதில் அவளுக்கு

‘முட்டை கொச்சிக்காயைக்’ கடித்ததைப் போல உறைத்தது. அவளின் நமத்துபோன கண்களில் ஆத்திரம் கொப்பளித்தது. சாதாரண தொழிலாளி எஜமானியான தனக்கு உபதேசம் செய்கிறான். எதிர்த்துப் பேசுகின்றான். பயமின்றிப் பேசுகின்றான் என்கிற எண்ணங்கள் அவளை இம்சைப் படுத் தியது. வெயிலில் இட்ட மண்புமுவாய் துவண்டாள். கையில் இருந்த பாணவெட்டிய கத்தியை மேசையில் விசினாள். பலமான வீச்சினால் “டங்” என்று சத்தத்துடன் மேசையில் விழாது தூரப்போய் தரையில் தெறித்து விழுந்தது.

“நாங்க மட்டும் அநியாயம் செஞ்சா காச சம்பாரிக் கிறோம். ஜூயா எம் புட்டு கஸ்டப்பட்டு இப்பிடி பெரிய மொதலாளியா வந்தாருனு தெரியுமா ஒனக்கு! ஒங்கள் போல வெக்கம் கெட்டு வீடு வீடா போய் எறங்கி வேல கேட்டுகிட்டு இருக்கிற சாதியினு நெனச்சியா?” அவள் வார் த்தைகளினால் அவன் மேல் வேகமாகப் பாய்ந்தாள்.

“நாம அப்பிடி இருக்கிறதால் தான் அம்மா ஒங்களுக்கு சௌகரியமா நாங்க வேல செஞ்சுகிட்டு இருக்கோம். அதுவும் சும்மாவா காச கொடுக்குறீங் க. இடுப்பு ஒடய வெல்ய வாங்குறீங்க! எப்பிடி பார்த்தாலும் கஸ்டப் பட்டதுக்கு என்னைக்காவது சந் தோஷமா கைநெறைய மனம் நெறைய காச வாங்கிட்டுப் போனதில்ல” என்றான் தீர்க்கமான முடிவுக்கு வந்தவனைப்போல கார்மேகம்.

கார் மேகத் தின் பதில் நியாயமானதாக இருந்தாலும் சமரசமான சம்பாஷனைக்கு இடம் கொடாது என புரிந்துக்கொண்ட கோமதி தன் தகப்பனின் கைகளை பிடித்து மேலும் கதைக்க வேண்டாம் என்கிற தோரணையில் இழுத்தான். “மொதல்ல மருவாத கொடுத்து பழகிக்கிங்க. மருவாத தெரியாதவனோட கதக்கிறது ஏம்புட்டு பெழ்” அவள் சீறினாள். “மருவாத கேட்டு வாங்கிறதில்ல அம்மா தெரிஞ் சிக்கிருங்க” அவளின் போதனை அவளுக்கு அந்நியப்பட்டது.

“ஒங்கிட்ட கதச்சி பிரயோசனம் இல்ல. இப்பவே கணக்க பார்த்துபடுறேன். ஆனா அஞ்சு மாத சம்பளத் துல தோடுட்டு கணக்க கழிச்சிடுவேன். போன மொற காச ரெண்டாயிரம் கூட வாங்கிகிட்டு போன அதயும் கழிச்சிக் கிட்டுதான் மீதிய தருவேன்.” என்றவள் குசினியில் இருந்து உள்ளே வெடுக்கென்று போனாள். கார்மேகம் மகளைப் பாசத்துடன் பார்த்தான்.

“என்ன மன்னிச்சுடம்மா ஏதோ தப்பு இங்க நடந்திருச்சி. நீ... குத்தம் செய்யலனு எனக்கு நல்லா தெரியும். கவலபடாத. இந்த வீட்டுல இருந்து இன்னைக்கே போயிடுவோம். பெறகு நல்ல எடமா பாத்துக்குருவோம். வேல செய்ய விருப்பமில்லாட்டி வீட்டுல அம்மாவ பாத்துபட்டு இருந்துபடு. நா குடிய கொஞ்சம் நிப்பாட்டிபுட்டேனா செலவு மிச்சம்”. அவன் கோமதியிடம் வார்த்தைகளினால் மண்டியிட்டான். இறைஞ்சினான்.

“நா ஒன்னும் கவலபடல அப்பா. மேடம் என்ன களவெடுத்துட்டானு சொல்லுறத தாங்கிக்க முடியல்” கோமதியின் குரல் அடைப்பட்டது.

“ரெண் டுபேரும் இன்னும் என்னா செய்யலாமுனு யோசிச்சிங்களா... இந்தா பாரு கணக்கு. பெறகு அநியாயமா காச கொரச்சிப்புட்டு நந்துட்டாங்க. மூங்கா சம்பளம் கிம்பளம் கொடுக்கலனு தோட்டம் பூராவும் சொல்லி தம்பட்டம் அடிக்க படாது. கண்டிப்பா சொல்லிபுட்டேன். அதையும் ஸ்ரி ஏதாவது நடந்திருச்சினா நடக்கிறதே வேற்” அவள் மிரட்டும் தொனியில் அவர்களுக்கு கூறியபடியே வெள்ளை நிறத் திலான் ஒரு கொப்பியில் பக்கங்களை புரட்டி கணக்கை வாசித்தாள்.

“சாப்பாடு, கீப்பாடு எல்லாம் போக மாசத்துக்கு ஜூயாயிரம் ரூபா. அஞ்சமாசத்துக்கு இருபத்தஞ் சாயிரம். அம்மாடி எவ்வளவு பெரிய

தொக. சரி சரி. தோடு அரபவனு. பத்தாயிரத்த மட்டும் கழிச்சிடுறேன். பொழுச்சி போங்க. ஆங்... மறந்துபட்டேன். ரெண்டாயிரம் கடன் கழிக்கல.. ம்... மொத்தமாக கழிச் சா பெலன் சனு பதிமுவாயிரம் இருக்கு. அம்மாட் பதிமுவாயிரம் ஒனக்கு கொடுக்கனுமா” அவள் கூறிக் கொண்டே அந்த தாளில் எழுதி மடித்து பேனாவை தாளில் கிடத்தி கொப்பியை முடிவிட்டு திரும்பியும் உள்ளே போனாள்.

“அப்பா ரொம்ப அநியாயம். தோட்டநா எடுக்கல்” கோமதி கார்மேகத்திடம் சொல்லி விக்கி விக்கி அழுதாள். கார்மேகம் இறுதி முடிவுக்கு வந்துவிட்டவனைப்போல நிமிர்ந்து நின்றான். பார்வையை கூர்மையாக்கி அவளை எதிர்கொள்ள தயாரானான்.

போனவள் வந் தாள். கைகளில் சுளையாக பதின்மூன்று ஆயிரம் ரூபாய் நோட்டுக்கள்!

“நா... ஜயாகிட்ட சொல்லிப்படுறேன். இந்தா புடி! இந்த காச எடுத்துகிட்டு போயிடுங்க! இன்னமும் ஒங்களோட கத வச்சிகிட்டா எங்களுக்குத்தான் அவமானம். இந்தா புடி” அவள் பணத்தை கோமதியிடம் வெடுக்கென்று நீட்டினாள்.

கார்மேகம் மின்னலென கோமதியின் கையை தட்டிவிட்டான்.

“வாங்காத மகளே... வாங்காத... சலவி கொடுக்கிறத கொரச்சி கொடுக்கலாமுனு தான் இந்த அம்மா இப்பிடி ஒரு நாடகம் ஆடுறாங்க. தோடு இங்கதான் எங்கயும் இருக்கனும். என்னமோ நீ எடுத்தத பாத்த மாதிரி இந்த அம்மா சொல்லிக் கிட்டே சல் லியையும் கொரச்சிட்டாங்க. நாங்க சம்பளம் வாங்காம போனாலும் பரவாயில்ல. ஆனா களவானினு பேர் வாங்கிட்டு போகப் போறது இல்ல...” அவனின் வார்த்தையில் நமுனுகல மலையின் திடமும் காளிகோவில் தீமிதிப்பு விழாவில் போடப்பட்ட ஏரிக்ட்டைகளின் தணவின் வீரியமும் தெரிந்தன.

அவள் அப்படியே ஒரு கணம் நின்று விட்டாள்! திடீரென்று தோட்டத்து துரையே வயத்துக்கு வந்துவிட்டால் எப்படி அதிர்ச்சியாக இருக்கும்? அப்படி இருந்தது அவனுக்கு! கார்மேகத்தின் திடமான முடிவு அவளின் தீர்மானத்தை குழிதோண்டி புதைத்ததைப்போல இருந்தது. திரும்பவும் அவள் தனது நியாயத்தை வேறுவழியில் புதுபிக்க வேண்டியவளானாள்.

வாழ்த்துகிறோம்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மத்திய செயற்குழுவின் உறுப்பினரும் பொருளாளருமான செ. நந்தமோகனனுக்கும் சுகர் ணியாவுக்கும் 31.01.2009 அன்று திருமணம் நடைபெற்றது. சமயச் சடங்குகளின்றியும் ஆண் - பெண் சமத்துவ அடிப்படையிலும் நடைபெற்ற மன விழாவிற் தலைமை தாங்கிய பெரியோரும் உற்றார் உறவினரும் விருந்தினரும் மனமக்களை வாழ்த்தி விழாவைச் சிறப்பித்தனர். தாயகம் ஆசிரியர் குழு மனமக்கள் இனிதாகவும் பயனுறவும் வாழத் தன் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

“கோமதி ஓம்புட்டு உடுப்பெல்லாம் எடுத்து பேக்கில் வை. மறக்காம ஜசியும் எடுத்துக்க. ஜயா நல்லவருனுதா இங்க ஒன்னை வேலக்கி கூட்டியாந்தேன். ஏ புத்திய செருப்பால அடிக்கனும்.”

ஜயாகிட்ட சொல்லிப்பட்டு போயிடுவோம். வெளியில் நா காத்துக்கிட்டு இருக்கேன். அம்மாகிட்ட பேக்க காட்டிப்பட்டு சீக்கிரமா வெளியில் வா” கார்மேகம் கூறிவிட்டு வேகமாக வெளியில் விரைவாக வந்து மாயரத்தை அண்டி இருந்த பெஞ்சில் உக்காந்துக்கொண்டான். மாயருக் கிளைகளில் கொஞ்சிக்குலாவி கூவிய குயில்களின் ஒசையோ பசும் புற்தரைகளில் தலை சாய்ந்தும் நிமிர்ந்தும் நின்று அழகைக்காட்டிக் கொண்டிருந்த பாபட்டன்டேசி, டேலியா பூக்களின் வசீகரமோ கார்மேகத்திற்கு தெரியவில்லை. புரியவில்லை. மழை காலங்களில் தோட்டத்து பீவிக்கரையாய் அவனின் வார்த்தைகளும் அவமரியாதைகளும் பெரும் சத்தத்துடன் அவனின் நெஞ்சில் விழுந்து கொண்டிருந்தன. நிழல் சிறுத்து வருகின்றது. சூரியன் உச்சந்தலையை தொட்டான்.

ஒரு கார் முற்றத்தில் ‘சர்’ என்று வந்து குலுங்கி நிற்கிறது. முன்கதவைத் திறந்துக் கொண்டு. அவர் இறங்கினார். காது ஒரங்களில் எட்டிப்பார்க்கும் நரைத்த மயிர்களும் சொட்டை விழுந்து பளபளக்கும் தலையும் தொந்திவிழுந்த வயிறுமாக இறங்கியவர் கார்மேகத்தையும்

கோமதியையும் உற்றுப் பார்த்தார். அவர்களைப் பார்த்து மெல்லச் சிரித்தார்.

மிசுமிருந்த காலிப் பற்களின் வழியே எச்சில் உதட்டின் இருபக்கங்களிலும் வெளியில் வந்து கரைகளில் ஒதுங்கின.

“என்னப்பா புள்ளை கூட்டிக்கிட்டு ஊருக்கு போகப்போறியா? இந்த வருஷத்த ரொம்ப நல்லா கொண்டாட முடிவெடுத் திட்டியா? நீ சாப்பிட்டியா? சம்பளம் வாங்கிட்டியா?” அவர் காரில் இருந்து இறங்கி நின் றவாறே இவர் களைப் பார்த்து கேள் விகளை சர்வ சாதாரணமாக கேட்டார்.

“ஜயா.. எங்கள் மன்னிச்சிடுங்க. நாங்க.. போறோம். ஆனா இனி வாரதாயில்ல. இவ்வளவு நாளும் நீங்க எங்கமேல் வச்சிருந்த இந்த அங்குக்கு கட்டுப்பட்டுதான் ஜயா இருந்தோம். அதான் சொல்லிபுட்டு போய்யிடலாமுனு காத்துகிட்டு இருந்தோம். அம்மா தான் என்னென்னமோ வார்த்தகள் சொல்லுறாங்க. கள்ளேனு பேர் வாங்கிகிட்டு ஊருக்கு போறதுதா ரொம்ப செரமா இருக்கு” கார்மேகம் உடைந்த குரவில் சொன்னான்.

“என்னப்பா சொல்லுறா..” அவர் ஒன்றும் விளங்காதவராய் வீட்டின் முகப்புப் பக்கத்தை பார்த்தார்.

அவள் ஒடிவருகிற பாவனையில் விரைவாக வருவது அவருக்கு தெரிந்தது.

“என்னா... எல்லாத்தையும் கார்மேகம் சொல்லிப்படானா. ஓங்களுக்கு தான் தெரியுமே! ரெண்டு நாளா நம்ம புள்ளவுட்டு தோட காணோமுனு சொன்னேன். ஞாபகம் இருக்கா? அது எப்பிடி இவ்வளவு நானு இல்லாம இப்ப மட்டும் காணாம போகும் இவ ஊருக்கு போறநேரமா பார்த்து! நானும் எங்கவுட்டு பழைய வேலக்கார புள்ள சுவதிக்கு போயிட்டு திரும்பி எலங்கைக்கு வந்துட்டா. அவ எங்க வீட்டுக்குதா வாரேனு சொல்லுறானு நா தெரியாம இந்த புள்ளக்கிட்ட சொல்லிபுட்டேன். அதனால இனி நாம இங்க வேலக்கி தேவயில் லனு இவ நெனச் சிப்புட்டு தோட எடுத்து மறச் சி வச்சிகிட்டானோ தெரியல்.

“அதனால நா சும்மா இருப்பேனா... சம்பளத்த கொரச்சி தா கொடுத்தேன். என்னமோ நல்லவங்கமாதிரி ஓங்ககிட்ட சொல்லிபுட்டு தா போவனுமாம். நீங்க நல்லவராம். நா தான் எல்லாத்துக்கும் கெட்டவளாயிட்டேன். நம்ம நேரம் அப்பிடி? ம...” அவனுக்கு முச்ச இறைத்தது.

அவளது வார்த்தைகளும் நடையைப்போல வேகம் காட்டியது என்றால் கும்மாவா?

“ஜயா.. அம்மா சொன்னத கேட்டிங்களா? நீங்களே சொல்லுங்க ஜயா. நாங்க இப்பிடி செய்வோமா?” கார்மேகம் அவரிடம் ஈனக்குரவில் முறையிட்டான்.

அவர் இருவரையும் மாறி மாறி ஏதோ அர்த்தத்துடன் சிரித் துக் கொண்டு, தனது சட்டைப்பைக்குள் தழாவினார். சிறிய தாளில் கவனமாக சுற்றப்பட்ட ஒரு பொருளை அவளிடம் கொடுத்தார்.

“இந்தா என்னானு பிரிச்சிதான் பாரேன்” என்று அவர் கூறிமுடிப்பதற்குள் அவள் அதை பறித்து வேகமாகப் பிரித்தாள். உச்சிவெயிலில் காணாமல்போன தோடு மின்னிக் கொண்டிருந்தது!

“இன்னைக் காலயில் கார சேர்விசக்கு கொடுத்தப்ப டிரைவர் இது கார்ப்பட்டுக்கு கீழ் இருந்து எடுத்து. ஏன்கிட்ட கொடுத்தான். சரி சரி ஏதோ தவறு நடந் துப் போயிரிச்சி.. அம்மாகிட்ட கோவிச்சிக்கிறாத. சம்பளத்தோட மேலதிகமா இரண்டாயிரம் பணத்தை அம்மாக் கிட்ட மேலதிகமாக போட்டு கொடுக்க சொல்லுறேன். அந்த படிக்கிற பயயனுக்கு ஒத்தியா இருக்கும்” அவர் கூறிவிட்டு தனக்கு இனி நிம்மதி கிடைத்து விட்டதைபோல அவர்களைப் பார்த்தார்.

“ஜயா எங்கவுட்டு சம்பளத்த கணக்கு பார்த்து சரியா குடுத்தாபோதும். மேலதிகமா ஒரு சதமும் வேணா. ஒழைப்புக்கு ஏதத ஊதியம் எங்களுக்கு கொடுத்தா போதும் ஜயா. கருவாட்டுத் துண்டும் சம்பலும் இருந்தா தின்னுக்கிட்டே வாழ்க்கய ஒட்டிக்கிட்டு போயிக்கிட்டே இருப்போம். ஆனா கெளரவத்துக்கு கொரச்சலுனு வந்தா எப்பிடி ஜயா தாங்கமுடியும். ஒன்னு சொல்லுறேன் “சொன்ன வார்த்தை திருப்பிப் பொறுக்க முடியுமா ஜயா?” கார்மேகத்தின் உணர்ச்சிப் பிழம்பான வார்த்தைகள் உயிருடன் வெளியில் வந்து விழுந்தன! அவ் வார்த்தைகளில் இருந்த நெருப்பு அவளைச் சீன்டியது! கட்டது! அந்த மே மாதத்து உச்சிவெயிலின் கடுமைகூட அவளுக்கு தெரியவில்லை. வெள்ளம் வடிந்து மணலோடு மணலாய் தலைசாய்ந் து நிமிரமுடியாது பரிதாபகரமாக காட்சியிலிக்கும் பதுளை ஜயா ஆற்றங்கரை புற்களைப் போல அவளும் வெட்கித் தலைசுரய்ந்தாள்.

இங்கிலேஸன் புது - 11

முறைப் பலை

யோசகப் பெரியவர் என்றும் பொறுப்பில்லாத விதமாக நடந்து கொள்ளவில்லை. கண்ணஞக்கு அது வேணிற்காலக் காலைப் பொழுது என்று மறந்து போனதால் அவன் எழுந்த போது இன்னமும் நாள் தொடங்க இரண்டு நாழிகைகட்குக் கிட்ட இருந்தது. (காலை ஜந்தே கால் ஆகவில்லை என்று வைத் துக்கொள் ஞங்கள்). பெரியவர் கண்ணன் உண்பதற்காகச் சிறிது பிட்டும் அப்பிள் குழம்பும் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தார். கண்ணன் அவசரமாக ஒடுவதைக் கண்டதும் பின்னாலிருந்து கூவினார். கண்ணஞக்கு அப்போது தான் தன் அவசரம் வீணானது என்று விளங்கியது. “அவசரக் காரணக்குப் புத்தி மட்டு” என்று அவ்வைப்பாட்டி அடிக்கடி சொல்லுகிற ஆங்கிலமுதுமொழி கண்ணஞக்கு நினைவுக்கு வந்தது.

யோசகப் பெரியவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுவிட்டு அறைக்குத் திரும்பிய கண்ண் கேட்க முன்னமே யோசகப் பெரியவர் ஒரு பெரிய கமண்டலத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து “தம்பி அந்த மதில் ஓரமாகக் கை முகங் கழுவலாம்”

முன் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

கண்ணன் என்கிற ஆங்கிலேய இவைஞன் புலமைப் பரிசில் பேற்று வாங்கிபாவின் அபலிலிருந்த ஏருதுக்கடவைப் பல்கலைக் கழகத்திற் தனது போற்றியற் படிப்பை முடிக்காமல் ஊர் திரும்புகிறான். திரும்புகிற வழியில் அவனுக்கு இங்கிலாந்தின் முன்னாட் தலைநகரமும் வரைகப் பெருந்கரமாயிருந்த தேஞ்சப் பூம்பட்டினத்தில் இறங்கித் தரைவழிப் பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டி நேருக்கிறது. வீடு செல்லு முன்பாக ஒரு இரவு பெருமை பெற்ற அப் பழைய நகரைச் சுற்றிப் பார்க்க எண்ணுகிறான். இடிக்கு என்னும் ஒரு வீதி வரைகர் அவனுக்கு இடங்களைக் காட்ட முன் வருகிறார். இராத் தங்கலுக்காக அவனை யோசக என்னும் பெரியவர் தங்கியிருந்த பழைய நெருமாடிக் கட்டிடமோன்றில் தங்க வைத்துச் செல்கிறார். கண்ணன் கண் விழித்த போது யோசகப் பெரியவரைக் காணவில்லை. விழிந்து வெகு நேரம் ஆக்கிவட்டதென்று வாய் முகங் கழுவாமலே கண்ணன் படிந்தன் மின்தொடருந்து நிலையம் நோக்கி ஒடுகிறான். அவன் வண்டியைத் தவற விட்டு இன்னொரு பகற் பொழுதும் தேஞ்சப் பூம்பட்டினத்திற் தங்க நேர்ந்ததா என அறியத் தொடர்ந்து வாசியுங்கள்.

என்று அவனிடம் நீட்டினார். கண்ணன் முகங் கழுவி வருமுன்னரே யோசகப் பெரியவர் ஒக்மர் இலைகளால் கைத்த ஒரு தட்டைத் தரையில் வைத்து அதன் மீது இரண்டு சில்லுப் பிட்டு வைத்து அப்பிள் குழம்பை ஒரு சின்னாத்தில் அதற் கருகாக வைத் தார். கண்ணன் அமருவதற்காக ஒரு சிறிய நாணா பாயையும் விரித்தார். கண்ணஞக்கு அவனுடைய அவ்வைப் பாட்டி வீடு தான் நினைவுக்கு வந்தது. அந்த விதமான கவனமான உபசரிப்பை ஆங்கிலேயர் எல் லாரிடமுங் காண இயலாது. பண்டை ஆங்கிலேயர் பண்பாட்டை முற்றாக மறந்து போன சமூகமாக ஆங்கில நடுத்தர வர்க்கம் சீரழிந்து விட்டது.

யோசகப் பெரியவர் ஒரு ஆங்கிலப் புலவர் என்ற உண்மை அவசுடன் பேச்சுக் கொடுத்த போது தான் தெரிய வந்தது. ‘ஆங்கிலப் படிப்பு அடுப் பெரிக் க உதவாது’ என்ற உண்மைக்கமைய அவரது ஆங்கிலப் பற்று அவசுக்கு வறுமையையே பரிசாக்க தந்தது. கண்ணன் அவரிடம் ஆங்கில மொழியின்

தொன்மை பற்றிக் கேட்டதும் அவர் உலகின் முத்த நவீன மொழி ஆங்கிலமே என்றும் ஆங்கிலத்தின் துணையின்றி எந்த மொழியிலும் நவீனத்துவம் விருத்தி பெற்றிருக்க இயலாது என்றும் கண்ணாலுக்கு விளக்கினார். ‘தமிழே உலகின் முத்த மொழி என்று சொல்வார்களோ?’ என்று கண்ணன் கேட்ட போது, “அது அரை உண்மை பழந் தமிழ் எப்போதோ இறந்து விட்டது. இப்போதுள்ள தமிழ் கடந்த சில தசாப் தங்களில் மீளக் கட்டியெழுப்பப்பட்ட ஒரு மொழி என்றும் தி.வ. ஆண்டு 2010க்கு முந்திய தமிழை இன்றைய தமிழர் பலரும் வாசித்து விளக்கத் தின்றும் அளவுக்கு அது ஆங்கிலமயப் பட்டிருந்தது என்று விளக்கினார்.

தன்னுடைய ஆய்வுகட்குத் தேவையான தகவல் களைக் கொண்ட ஒரு அறிவுக் களஞ்சியமாகவும் ஒரு நடமாடும் நாலகமாகவும் அவர் கண்ணாலுக்குத் தெரிந்தார். அவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பை அளித்த திருஹயிசம்பலப் பெருமானுக்குக் கண்ணன் மனமார நன்றி செலுத்தி அவரிடமிருந்து விடை பெற்றான். அவரை மீண்டும் சந்திக்க வாய்ப்பு எப்போது கிட்டும் என்று ஏங்கியலாறு வணக்கஞ் செலுத்திய கண்ணனிடம் யோசகப் பெரியவர் “நாங்கள் விரைவில் மீண்டும் சந்திக்க ஒரு வாய்ப்புக் கிட்டும் என்று நினைக்கிறேன்” என்று சொன்னார். அந்த மாதிரி ஒரு வாய்ப்பு வெகுவிரைவிலேயே கிட்டும் என்று கண்ணன் எண்ணியிருக்கவில்லை.

* * *

கண்ணாலுடைய மின் தொடருந்துப் பயணம் அவனுக்குள் இருந்த மன உழைவுக்கு மேலும் சுமை ஏற்றியது. பயணத் தின் முற் பகுதியில் தண்டவாளப் பாதையின் இருமருங்கும், பாழடைந்து கிடந்த கட்டிடங்கள் பேய்க் கோலங் காட்டி நின்றன. ஒவ்வொரு சிற்றுாரும் தான் வாழ்ந்து கெட்ட கதையைச் சொல்லி அழுவது போலவே தெரிந்தது. எனினும் ஏருதுக்கடவையும் (வவுனியாவில் பல்கலைக் கழகம் இருந்த ஊர்ல்ல. அது முன்னம் ஒசுசுப்போட்டு என்று அழைக்கப்பட்ட பேர் பெற்ற பல்கலைக் கழகம் இருந்த ஊராகும்) அது போன்று ஒரு சில ஊர்களும் துப்புரவாகவும் சிதைவுகள் தெரியாத விதமாகச் சீர்செய்யப் பட்டும் இருந்தன. முன்னாட் பெருந்கரமான

பேமின்காமம் (ப.பெ. பேமின்ஹம்) தேஞ்சுப் பூம்பட்டினத்தையொத்த நிலையில் இருந்தாலும் பல இடபாடுகள் முற்றாகவே அகற்றப்பட்டிருந்ததாற் பார்வைக்குப் பெரும் அவலமாகத் தோன்றவில்லை. எனினும் அதனை அண்டிய ஒரு சிற் ஹாராக் இருந்த உள்ளுவராயிட்டனின் செழுமை அதற்கில்லை.

எவ்வாறாயினுந் தேஞ்சுப்பூம்பட்டினத்தின் தோற்றும் ஏற்படுத்திய மனப்புண்ணை அங்கிருந்து விலகிச் செல்லும் போது கண்ட ஒரளவு திருத்தமான தோற்றங்கள் மெல்ல மெல்ல ஆற்றின. எனினும் ஆங்கிலேயர் ஒரு காலம் முழு உலகும் ஆண்ட பரம்பரை என்பதை நினைத்த போது அடிமைகளாகவும் அகதிகளாகவும் உலகெல்லாம் அலைந்து திரிந்த ஒரு இனம் தங்கள் மீதும் ஆதிக்கங் செலுத்துவதா என்ற உணர்வு மேலும் வலுப்பட்டது. முந்திய இரவின் அலுப்பும் அயர்வும் அவனை ஆட்கொள்ள முன்னரே உள்ளுவராயிட்டன் மின்தொடருந்துத் தரிப்பு வந்துவிட்டது. அவன் வருகிற நேரம் பற்றி வீட்டில் யாருக்குந் தெரியாததால் அவனைச் சந்திக்க யாரும் வந்திருக்கவில்லை. அவனுடைய கையிற் பெரிய பொதி எதுவும் இல்லாமையால் அவனுக்கு அதற்கான தேவை இருக்கவில்லை. உள்ளுவராயிட்டன் பேருந்துச் சேவை தேஞ்சுப் பூம்பட்டினத்தினதினும் சிறப்பானது என்பதால் அதிக நேரங் காத திருக்காமலே அவன் வண்டியேறி வீடு செல்ல முழுந்தது.

கண்ணனாக கண்டதில் வீட்டில் எல்லாருக்கும் பெரும் மகிழ்ச்சி என்றாலும் படிப்பைக் குழப்பி விட்டு வந்திருக்கிறானே என்ற ஆதங்கம் முக்கியமாக அவனது தந்தை சிவாவின் மனதில் இருந்தது. அதை அவர் சொற்களில் வெளிப்படுத்த அதிக நேரம் எடுக்கவில்லை. கண்ணன் அதற்கு மறுமொழி சொன்னால் “என்ன நீ பெரிய தமிழ்மென்று எண்ணமா? தாய் தகப்பனை எதிர்த்துப் பேசவும் தொடங்கி விட்டாய்” என்று பதில் தாக்குதல் வரும் என்பதால் அவன் மனமாகவே இருந்தான். தொடர்ந்தும் அவனிடம் குற்றங் காணுகிற விதமாகப் பாட்டனார் சுசுவரனும் பேசத் தொடங்கியதும் அம்பை ஆச்சி அவரிடம் “பெடியன் இப்போது தான் வந்து இறங்கியிருக்கிறான். ஆறுதலாய்ப் போய்க் குளித்து முழுகி வரட்டும். வந்தவுடனேயே இப்படிச் சண்டை

ஜெகதலப் பிரதாபன்

பிடிக்கத் துவங்கக் கூடாது” என்று சொல்லி அவரை அடக்கி விட்டார்.

கண்ணனுக்கு முதல் நாள் இரவு வரை வந்த ‘மின் மடல் களை தொடர்பாடல் மையத்திற்குப் போய்க் குறுந்தட்டிற் சேகரித்து வைத் திருந்த அவனது தங்கை மேகலை (மார்க்கெறந்) அவனுடைய வேட்டித் துண்டுக்கு அருகாக அக் குறுந்தட்டை வைத் திருந்தாள். கண்ணன் குளித்து விட்டு வந்தவுடன் முதல் வேலையாக “அண்ணா ஏதோ ஆங்கில ஆராய்ச்சி மாநாடு என்று ஒரு அழைப்பு மடல் வந்திருக்கிறது” என்றாள். கண்ணன் வீட்டில் தொடர்பாடலுக்கு வசதியான கண்ணி இல்லாவிட்டாலும் ஆவணங்களை எழுதவும் வாசிக்கவுமான ஒரு மலிவான துணைக் கண்ணி இருந்தது. தகப்பனார் ஏற்றிய கொதிப்பு முற்றாகத் தணியாததால் “உன்னை யார் அதையெல்லாம் பார்க்கச் சொன்னார்கள்?” என்று கேட்க வாயெடுத்த கண்ணன் மேகலை அவனுக்கு உதவுவதற்காகச் செய்த காரியத்திற்கு நன்றி கூறாமல் சண்டையிடுவதா என்று யோசித்து “என்ன மாநாடு, எங்கே, எப்போது...” என்று கேட்கத் தொடங்கினான். அவள் அவனுக்கு விவரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே “அண்ணனும் தங்கையும் பேசத் துவங்கினால் சாப்பிடவும் நினைவிராது” என்று அம்பை ஆச்சி அழைக்க அந்த உரையாடல் இடைமறிக்கப்பட்டது. எனினும் கண்ணனின்

வாழ்வில் ஒரு முக்கிய திருப்பமாக அமையப் போகிற ஒரு நிகழ்வு சில நாட்களில் நடக்க இருப்பதனால் கண்ணனுடைய விட்டில் அடுத்த சில நாட்களில், நடந்தவை பற்றி உங்களுக்குச் சொல்ல இயலாமைக்கு வருந்துகிறேன்.

எனினும் கண்ணனைத் தகப்பன் சிவாவும் பாட்டனார் ஈசுவரனும் தொடர்ந்தும் வறுத் தெடுக்க இயலாமல் ஆச்சி அம்பை அவனைக் காப்பாற்றினார் எனவும் அவனுக்கு அனைத்துலக ஆங்கில ஆராய்ச்சி மாநாட்டுக்குப் புலமைப் பரிசிலுடன் கூடிய சிறப்பான அழைப்பு வந்ததன் காரணமாக வீட்டில் அவனுடைய கை ஒங்கி இருந்தது எனவும் சொன்னாது போதுமானது. இனினும் இரண்டு வாரங்களில் மாநாடு. அதிற் பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோ ஒரு முக்கியமான ஆய்வுக் கட்டுரையைப் படிக்க இருந்தார். அதில் ஒருசில தகவல்களைச் செம்மை பார்த்து உறுதிப்படுத் துமாறு கண்ணனைக் கேட்டிருந்த பேராசிரியர் தான் அவனுக்கான சிறப்பான அழைப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார் என்று நான் கூற வேண்டிய தில்லை.

* * *

ஆங்கில ஆராய்ச்சி மாநாடு, செகப்பிரியரின் பிறப்பிடமான இசுத்தாத்துப் போட்டு என அறியப்பட்ட அடுக்குக்கடவுயில் நடத்தப்பட இருந்தது. மாநாட்டை எங்கே நடத்துவது என்ற விவாதம் ஆங்கில ஆராய்ச்சி

மாநாட்டுக் குழுவினரிடையே மாதக் கணக்காக நடந்தது என்பதும் அதனால் மாநாட்டைச் சில மாதங்கள் பின்போட நேர்ந்தது என்றும் இறுதி முடிவை அய்ரோப்பிய ஒன்றியத்தின் ஆங்கில மாநில ஆளுஞரான சாள் தெ கோள் என்பாரே எடுத்தார் என்பதும் ஆங்கிலேயரை அறிந்த எவருக்கும் அதிகம் வியப்பளிக்க மாட்டாது.

மாநாட்டுக்கு இலண்டன் (தேஞ்சுப்பூம் பட்டினம்) நகரைப் பரிந்துரைத் தோருக்கு மாநாட்டின் மூலம் அம்மாநாகரின் மேன்மையை மீட்டெடுக்கலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. எனினும் அந்நகரில் எவ்வாறு மாநாட்டை நடத்துவது - என்பது பற்றி அவர்கட்டு ஒரு விதமான தெளிவும் இருக்கவில்லை. ஒச்சுப் போட்டு நகரைப் பரிந்துரைத் தோருக்கு மாறாகக் கேம்பாலம் என்னும் இன்னுமொரு புகழ் பூத்த முன்னாட் பல்கலைக்கழக நகரத்தினது கடும் பிரசாரத்தினால் அதுவும் நிராகரிக்கப்பட்டது. ஏறத்தாழ யாருமே கேளாமலே இசுத்தாத்துப் போட்டு தெரிவாகியிருந்தது. அந்த முடிவை எடுத்த ஆளுஞர் பிரெஞ்சுக்காரர் என்பதனால் அது பற்றிய அதிருப்தி மிகவும் இருந்தது, என்றாலும் எல்லாருக்கும் உடன்பாடான ஒரு இடத்தைத் தேட இயலாத போதும் மற்ற எவரும் விரும்பாத ஒரு இடம் அமைந்தது பற்றி எல்லா ஆங்கில அறிஞர் கான்டனர்.

கண்ணனுக்கு அந்த ஊர் தெரிவானதில் மிகக் மன்னிறைவு இருந்தது. ஏனெனில் அதுவே அவனது வணக்கத்துக்குரிய ஆங்கிலக் கவியரசு, நாடக மேதை செகப்பிரியர் பிறந்த ஊர். ஆங்கில அறிஞர் பெருமக்களில் எவருமே அந்த ஊர் பற்றி யோசியாமலிருக்க ஒரு பிரெஞ்சு ஆளுஞருக்கு அந்த நினைவு வந்ததையிட்டுக் கண்ணனுக்கு வெட்கமாயிருந்தது.

* * *

இசுத்தாத்துப்போட்டு ஆங்கில ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் முழு விவரங்களையும் என்னால் இங்கு தர இயலாது. கண்ணன் பங்கு பற்றிய ஆய்வுக் களரிகள் பற்றி முழுமையாக எழுதுவதற்கே சில நாறு பக்கங்கள் தேவைப்படும். எனவே அவை பற்றி அறிய விரும்புவோர் “நான்காம் அனைத்துலக ஆங்கில ஆராய்ச்சி

மாநாடு: ஆவணங்களும் கலந்துரையாடல்களும்” (குறுந்தட்டுக்கள் 1-4, வையத்து மொழி ஆய்வுத் திணைக்களம், மட்டக்களப்பு, தி.வ. ஆண்டு 2113) எனும் கண்ணிப் பதிப்பில் அவற்றைக் காணலாம்). ஒலிப்பதிவுகளைச் செம்மையாகப் பெற இயலாது போயிற்று. அதனால் அவை வெளி யிடப்படவில்லை. மாநாட்டினிடையே பேராளர் சிலர் சூச்சலிட்டும் ஆளுக்காள் செருப்புகளை வீசியும் வேட்டிகளை உருவியும் மோதிக் கொண்டமையால் பல அமர்வுகளில் ஒலிப்பதிவு தடைப்பட்டது. எவ்வாறாயினும் தமிழ்நினர்கள் பங்குபற்றிய அமர்வுகளின் போது எல்லாரும் அமைதியாக இருந்து கேட்டதுடன் மிகுந்த பணிவடனும் அடக்கத்துடனும் விளாக்களைக் கேட்டும் விளக்கங்களைக் கோரியுங் கொண்டனர் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோ ஆங்கிலமே நவீன அறிவின் முதல் மொழி என்றும் ஆங்கிலம் இல்லாமல் உலகம் நவீன வினாக்கள் அறிவையும் தொழில்நுட்பத்தையும் பெற்றிருக்க இயலாது எனவும் விளக்கி ஆங்கிலத்தை மறுபடியும் அதன் உயர் நிலைக்கு மீட்டெடுப்பதற்குச் சில சீர் திருத்தங்கள் தேவைப்படலாம் என்றும் வாதித்தார். ஆங்கிலத்தின் மேன்மை பற்றி அவருடன் முற்றாக உடன்பட்ட ஆங்கிலப் புலவர் களால் ஆங்கிலத்தைச் சீர் திருத்த வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள இயல வில்லை. என்றாலும் ஒரு தமிழ்ப் பேரறிஞரை எப்படி மறுத்துப் பேசுவது என்று பேசாமல் இருந்து விட்டனர். அதைவிடவும், அம் மாநாட்டில் ஆங்கிலத்தைப் புகழ்ந்து பேசிய ஒரே தமிழர் என்ற வகையில் அவருடன் வாதாடுவது நல்லதல்ல என்றும் அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

கண்ணனுக்குப் பெருமுடிக்கோவுடன் இருந்த நெருக்கமான உறவு அவனுக்கு அங்கே இருந்த பலருக்கு அவன் மீது ஒரு பெரிய மரியாதையை ஏற்படுத்தியது என்று நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. என்றாலும் அவன் தமிழருக்கு வால் பிடித்துத் தன்னை உயர்த்திக் கொள்ளப் பார்க்கிறான் என்று சிலர் தமக்குள்ளே பேசிக் கொண்டதையும் புறக்கணிக்க இயலாது.

பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோ பங்குபற்றிய “ஆங்கிலத்தின் தொன்மையும் மேன்மையும்” கருத தரங்க மண்டபத் திற்கு வெளியே

விறாந்தைகளில் ஒரிருவர் தங்களது தனிப்பட்ட கருத்தரங்களை நடத்திக் கொண்டு இருந்தனர். அவர்களைச் சூழ ஏழூட்டுப் பேர் மாறி மாறி வந்து அவர்களுடன் விவாதித்த படி இருந்தனர். ஒருவரைச் சூழக் கூட்டம் கொஞ்சம் பெரிதாகவே இருந்தது. அவர்களைக் கடந்து பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவடன் கண்ணன் செல்கையில் தெரிந்த முகம் ஒன்றைக் கண்டான். அது யாரென்று யோசித்துப் பார்த்தான். அந்த முதியவர் பழைய ஒரு கோட்டும் சட்டையும் கருத்துப் பட்டியும் காற்சட்டையும் அணிந்திருந்தார்.

யோசுக்கப் பெரியவர்! அவர் ஆங்கிலேயரின் தேசிய உடை அணிந்து நின்றதால் அவரை, உடனேயே மட்டுக் கட்டக் கண்ணனுக்கு இயலவில்லை. எனிலும் அவரை அடையாளங் கண்டவுடன் பேராசிரியரிடம் ஒரு நிமிட அனுமதி பெற்று யோசுக்கப் பெரியவரைப் பார்த்து ஒரு சொற் பேச ஓடினான். பேராசிரியர் அவனைப் பின் தொடர்ந்து மெல்ல நடந்தார்.

விறாந்தையில் அமர்ந்து தனிப்பட்ட கருத்தரங்கு நடத்திக் கொண்டிருந்தவரான இறையன்பு அடிகளுடன் (ஆங்கிலப் பெயர் கோட்டல்) யோசுக்கப் பெரியவர் குடாக விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார்.

“எல்லாத் தமிழ்ச் சொற் கணும் ஆங்கிலத் தில் இருந்து வந்தது என்கிறே. சொல்லும், மிளகு தண்ணி என்பது எப்படி வந்தது?”

“முளிக டானி கப் என்பது ஆங்கிலத் திரவ உணவு. அதனைக் கண்டு பிடித்தவர் முலிகன் டோனி என்கிற ஆங்கிலேயர். அதனால் அது முலிகன் டோனி கப் என்று தொடங்கி முளிக்டானி கப் என்று திரிந்து மிளகு தண்ணி ஆயிற்று” என்று இறையன்பு அடிகள் விளக்கினார்.

மறுப்பாகத் தலையை ஆட்டிய யோசுக்கப் பெரியவர் இன்னொரு கேள்வியை எழுப்பினார். “சரி. கட்டுமரம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லிலிருந்து நானே கற்றமரான் என்ற ஆங்கிலச் சொல் வந்தது!” என்றார்.

“என்ன விழுற்கதை! கட்டுமரம் எதுவுமே மரத்தால் செய்யப்படுவதில்லை. பிறகு அது எப்படிந் தமிழ்ச் சொல்லக்கும். மரைன் என்றால் கடல். காட் என்றால் வண்டி. கடலிற் போகிற

விடுதலை

என். கிருஸ்னப்பிரியன் எஸ். மோகன்ராஜ்

வெ. மகேந்திரன்

“புதிய மலையகம்” சஞ்சிகையின் ஆசிரியரான வெ.மகேந்திரன், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மத்திய நிறைவேற்றுக் குழு உறுப்பினரான நா.கிருஸ்னப்பிரியன், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் உறுப்பினரான எஸ். மோகன்ராஜ் ஆகியோர் கடந்த பெரவரி 13ம் திகதி இரண்டு வருடங்களின் பின்னர் வெலிக்கடைச் சிறைச் சாலையிலிருந்து எவ்வித குற்றச்சாட்டுக்களுமின்றி விடுதலை செய்யப்பட்டு உள்ளனர் என்பதை வாசகர்களுக்கு அறியத் தருகிறோம். அவர்களின் விடுதலைக்கு ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் தாயகம் தனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

ஆர். ஜீயசீலன்

எஸ். கேக்சனன்

இவர்களுடன் கைது செய்யப்பட்டு இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக இன்னும் வெலிக்கடைச் சிறையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் உறுப்பினர் கணும் எழுத்தாளர்களுமான எஸ். கேக்சனன், ஆர். ஜீயசீலன் ஆகியோர் இன்னும் விடுதலை செய்யப்படவில்லை. இவர்கள் இருவரின் விடுதலையையும் எதிர்பார்த்துள்ளோம்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மத்திய நிறைவேற்றுக்குழு உறுப்பினரும் வவுனியா பிரதேசப் பேரவைச் செயலாளருமான நிக்கலல் அன்றன் பிரதேஸ் கடந்த மார்ச் மாதம் 07ம் திகதி வவுனியாவில் கைது செய்யப்பட்டு கொழும்பில் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளார். இவரும் விரைவில் விடுதலை செய்யப்படுவார் என நம்புகின்றோம்.

- ஆசிரியர் குழு -

பின்வரலாற்றியல் தொடர்க்கதை

வண்டி மரைன் காட். அது மாறிக் காட் மரைன், கற்றமரைன், கற்றமரான் என்று வந்தது. தமிழர் அதை எடுத்துக் கட்டுமரம் என்று மாற்றி விட்டார்கள்!“

யோசுப் பெரியவருக்குச் சிரிப்பதா அழுவதா என்று தெரியவில்லை. அதற்கிடையில் பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோ அவரது கண்ணிறப்பட்டார். எனவே இறுதி அத்திரமாக “நைஸ் என்ற சொல் அரிசி என்ற சொல்லிலிருந்து தானே வந்தது. இங்கே ஒரு தமிழ் அறிஞர் வந்திருக்கிறார். கேட்டுப் பார்ப்போமா?” என்று கேட்டார்.

“தமிழ் அறிஞன் என்றால் என்ன! பிரெஞ்சு அறிஞன் என்றால் என்ன! சும்மா என்ன மிரட்டாதே!” என்று கோபமாகவே சொன்ன இறையன்பு அடிகள் “நைஸ் என்றால் என்ன? எழுந்து நில் என்பது தானே கருத்து. சேற்றுக்குள் சரிந்து விழாமல் தலை நிமிர்ந்து எழுந்து நிற்கிறதன் காரணமாக அதற்கு நைஸ் என்று பேர். அதைப் பிரெஞ்சுக்காரன் நில் என்று சொல்லி அதைத் தமிழ் இலக்கணப்படி அரிசி என்று மாற்றினார்கள்” என்று சொல்லியபடி கூட்டத்தில் எல்லாரையும் நோக்கித் தன் வெற்றிப் பார்வையை வீசினார்.

“அறுவடைக்கு முதல் சரிந்தல்லவோ நிற்கிறது. அப்படியானால் வீன் என்று அழைப்பது தானே சரி” என்று இம்முறை யோசுப் பெரியவர் சேட்டையாக மறுத்தார்.

“நெல்லுக்குப் பழைய ஆங்கிலத்தில் நீல, முழங்காலில் நில்லு என்று ஒரு பேரும் இருந்தது. அது பலருக்கும் தெரியாத விடயம். நெற்பயிர் சாய்ந்து வணங்கி நிற்கிற தோற்றங் காரணமாக நீல் என்று சொல்வார்கள். அச் சொல் வழக்கொழிந்து போய்விட்டது. நெல் என்பது அதிலிருந்து தான் வந்தது” என்று சொன்னவருடன் மேலும் எதுவும் பேசாமல் யோசுப் பெரியவர் பேராசிரியரை ‘என்ன சொல்கிறீர்கள்’ என்கிற தோற்றையில் நோக்கினார்.

அதன் பொருள் விளங்கினாற் போல அவருக்குக் கேட்கும்படி ஆனாற் தனக்குள்ளேயே பேசுவது போல “மிகவும் புதினமான கருத்து” என்று பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோ சொல்லியபடி கண்ணனின் தோளைத் தொட்டு, “இனிப் போகலாமா?” என்று கேட்டார். யோசுப் பெரியவரும் கண்ணனுடன் உரையாட விரும்பியதால் “நான் உங்களுடன் சேர்ந்து கொள்ளலாமா?” என்று ஆங்கிலத்தில் கேட்கப் பெருமுடிக்கோ “அது மிக

வரவேற்கத்தக்கது” என்று சடங்காசாரமான தமிழை ஆங்கிலத்திற்கு மொழி பெயர்த்துச் சொல்ல யோசுப் பெரியவருக்குக் கொஞ்சம் சிரிப்பாகவும் மறுபுறம் தமிழர் எவ்வளவு நாகரிகமான முறையில் உரையாடுகிறார்கள் என்று வியப்பாகவும் இருந்தது. ஆங்கிலேயர் எவருமே யாருக்கும் வணக்கம், மன்னிக்கவும், தயவு செய்து என்கிற விதமான மரியாதைச் சொற் களை இப்போது பயன்படுத்துவதேயில்லை என்று நினைக்க அவருக்கு ஏக்கமாயிருந்தது.

மூவரும் விருந்தினர் மண்டபத்தில் பாயில் அமர்ந்து பகலுணவு அருந்தினர். உணவுறந்தும் போது பெருமுடிக்கோ ஆங்கிலத்தின் பெருமைகளை விதந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார். ஆங்கிலம் மட்டுமே மொழிக்கு அவசியமில்லாத பல கூறுகளை முதலிற் கைவிட்ட ஜோப்பிய மொழி எனவும் பிற மொழிகளிடமிருந்து சொற் களை உள்ளாங்கும் அதன் ஆந்றலே அதை முன்னர் உலகப் பெருமொழியாக கியது என்றும் சொன்னார். எனினும் அமெரிக்கரின் தவறான மொழிப் பாவனைகளால் ஆங்கிலம் குழப்பத்திற்குள் எாயிற்று என்று விவரித்தார். அதற்கு ஆங்கிலேயர்து மெத் தனமான போக்கும் உடந்தையாயிற்று என்றும் அவர் சொன்னார்.

பெருமையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த யோசுப் பெரியவர் “ஆங்கிலத்தின் பழம் பெருமைகளைக் கேட்க மகிழ்ச்சி தான். என்றாலும் இங்கே சிலபேர் இல்லாத பெருமைகளை எல்லாம் பேசிப் பொழுதை வீணாக்குகிறார்கள். நாங்கள் கற்பனையில் வாழ முடியுமா? கடந்த காலத்தில் வாழ முடியுமா?” என்று பெருமுடிக்கோவிடங் கேட்டார். பெருமுடிக்கோ பதில் கூற முன்னார் “பாருங்கள். ஒரு தமிழராவது தமிழின் தொன்மை பற்றியோ இலக்கணச் செம்மை பற்றியோ எளிமை பற்றியோ பெருமை பேசுகிறார்களா? தாங்கள் ஆண்ட பரம்பரை என்றோ தங்களுடைய சூரியன் அல்தமிக்காத சாம்ராச்சியம் பற்றியும் பேசுகிறார்களா? நாமோ நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் பேசி மானுகிறோமே!” என்று அங்கலாயத்தார்.

“தமிழரும் ஒரு காலத்தில்...” என்று தொடங்கிய பெருமுடிக்கோ என்ன என்னினாரோ. மேற் கொண்டு பேசாமல், “செய்ய வேண்டியவற்றைப் பற்றி நாம் யோசிப்போம். தாய் மொழிக் கல்வி, தாய் மொழியில் சீரிய விடயங்களைப் பேசுதலும் எழுதுதலும் போன்ற முயற்சிகள் ஆங்கிலேயரின் உயர்வுக்கு நிச்சயம் உதவும்...” என்று நீளமாகப் பட்டியலிட்டுக் கொண்டு போனார்.

“அதற்கு முதல் ஆங் கிலேயர் அய்ரோப்பிய மேலாதிக்கத்தினின்று விடுபோட வேண்டாமா? தமிழரின் உலக ஆதிக்கத்தின் கீழ் இவையெல்லாம் இயலுமா?” என்று கண்ணவின் சிந்தனை ஒடியது. “பெரு முடிக்கோ எவ்வளவு தூரந்தான் ஆங்கிலப் பற்றாளரானாலும், முடிவில் அவர் தமிழர் தானே” என்று அவனுடைய எச்சரிக்கை உணர்வு அவனை மறித்தது.

“இன்று மாலையே நான் இலவிடன் போக வேண்டும்” என்று யோச்சுப் பெரியவர் சொன்னார். “நாம் மீண்டும் சந்திக்க இயலுமோ நிச்சயமில்லை. இடிக்கு உன்னிடம் தன்னை நினைவுட்டுமாறு சொன்னார்” என்று கண்ணனிடம் சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டார். தேஞ்சுப் பூம்பட்டிமை என்று சொல்லாமல் அவர் இலவிடன் என்று சொன்னதன் முக கியத் துவம் பெருமுடிக்கோவுக்கு விளங்காவிட்டாலும் கண்ணனுக்கு விளங்கியது. “இவ் வளவு அமைதியான ஒரு முதியவருக்குள் இப்படி ஒரு தீவிர ஆங்கிலப் பற்றாளரா!” என அவன் தனக்குள் வியந்தான்.

மறுநாட் காலை அமர்வு பொது மக்களுக்கான ஒரு நிகழ்ச்சியாக ஏற்பாடா கியிருந்தது. பலவேறு ஆங்கிலப் பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளும் அதில் அடங்கியிருந்தாலும், அங்கு வரவிருந்தவர்கள்க்கு ஆர்வத்தைத் தூண்டுகிற விதமாக “ஆங்கிலம் அறிந்த அறவோரைப் போற்றுதல்” எனும் சிறப்பு நிகழ்ச்சியே இருந்தது. அதில் பேராசிரியர் பெருமுடிக்கோவையும் மெச்ச இருந்ததால் அந் நிகழ்ச்சி பற்றி முன்கூடிக் கலந்துரையாட அவர் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். எனவே கண்ணன் தன்பாட்டிலேயே விடப்பட்டிருந்தான். இடிக்கு அவனிடங் கொடுத்த காகித உறை நினைவுக்கு வந்தது. அது அவனது கைப்பையிலேயே

ஒரு பாடல்

தங்கள் கடவுளை விலைக்கு வாங்கினர்
சிலுவையுடனே

சிலுவையுடனே

அவர்கள் தலைகளை வெட்டுவர்

எங்கள் நகரங்களையெல்லாம்

அவர்கள் அழித்தார்கள்

எங்கள் பொன்னையும் பச்சை மணிக்

கற்களையும்

பறித்துக் கொண்டார்கள்

பாட்டெங்கே

பச்சை மணிக் கல் எங்கே

மண்ணெங்கே

மகிழ்ச்சி எங்கே

கோவிலுக்குப் பத்திலொன்று

மன்னவர்க்கு ஐந்திலொன்று

கோவிலுக்குப் பத்திலொன்று

மன்னவர்க்கு ஐந்திலொன்று

என்று பாடி இனி உழைக்க மாட்டேன்.

கனிகளைல்லாம் அவர்கட்குரியன
பசி எங்களுக்குரியது.

டிமாஸ் கஸ்டெயோன் -

மரியானோ எஸ்பினோ ஓ

(Dimas Castellon - Mariano Espinoza)

நூல் :

மனமெனும் தோணி

நூலாசிரியர் :

கோகிலா மகேந்திரன்

வெளியீடு :

சேமட்டு பொத்தகசாலை

கொழும்பு - 11

விலை : 240/-

பின்வரலாற்றியல் தொடர்க்கதை

இருந்தது. அந்த உறையை எடுத்து விரிக்கத் தொடங்கினான். அவனது எண்ணங்களும் விரிந்தன.

ஆங்கிலேய அறிஞர்கள் தங்களுக்குள்ளே பிடிங்குப்படுவதும் ஆங்கிலந் தெரிந்த ஆசியர்களை, குறிப்பாகத் திராவிடர்களைக், கண்டவுடன் குனிந்து வளைந்து கும்பிடுவதும் மாநாட்டின் போது மிகுதியாகவே நடந்தது. ஆங்கிலப் பெருமையும் சுய மரியாதையும் பேசுகிறவர்களே தமிழரைக் கண்டால் கைகட்டி வாய் பொத்தி ஒரமாக ஒதுங்கி நிற்பதையுங் கண்ட கண்ணுடைய மனதில் வெறுப்பு ஒங்கியது. பேராசிரியர் பெருமுடிக் கோ ஆங்கிலேயரைக் கொஞ்சம் மரியாதையாக நடத்துகிறவர் என்றாலும் ஆங்கில அறிஞர்களது நடத்தை அந்நியர்கள் அவர்களை ஏனான்மாக நோக்குவதற்கே வழி செய்யும் என்று அவன் நினைத்தான். இடிக்கு தந்த உறையில் ஒரு சிறு ஒலைத் துண்டில் சிறிது கோணலாக ஆங்கில எழுத்துக்களில் சில சொந்கள் மட்டுமே இருந்தன.

“நிலைமைகள் மோசமாகி வருகின்றன. எப்போதும் எதுவும் நடக்கலாம்” என்பதே அவற்றின் பொருள். இடிக்கு எதை நினைத்து எழுதினரோ தெரியாது. அவனுக்கு அப்படி மோசமான நிலைமை எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இலண்டனில் ஒருவேளை ஏதாவது கலவரம் வெடிக்குமோ என்று நினைத்தான். வேளைக்கே இடிக்கு தந்த உறையை விரித்து வாசித் திருந்தால் யோசகுப் பெரியவரிடம் விசாரித்திருக்கலாமே என்று எண்ணம் ஒடியது.

அன் றிரவு அவன் தங்கியிருந்த சத்திரத்தினுள் புழுக்கமாக இருந்தது. வெளியே கொஞ்சம் உலாவிட்டு வரலாம் என்று குறுக்குப் பாதை ஒன்றின் வழியாக நான்கைந்து கூப்பிடு தொலைவு நடந்திருப்பான். அங்கே சாய்ந்து கிடந்த ஒக்மரம், ஒன்றின் மேல் அமர்ந்தபடி சிலர் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களது முகங்கள் நிலவொளியில் தெளிவாகவே தெரிந்தன. ஆணாலும் அவர்களைப் பார்த்தால் எந்த விதமான குறும்புத்தனமும் செய்கிறவர்கள் போலத் தெரியவில்லை. அவர்கள் மத்தியில் எந்த விதமான பரபரப் போ ஆரவாரமோ இருக்க

கவில்லை. அவர்கள் கண்ணனைக் கண்டு கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. மேலும் இரண்டு கூப்பிடு தொலைவு நடந்து விட்டுக் கண்ணன் திரும்பி வந்த போது அவர்கள் இருக்கவில்லை.

அந்த நீண்ட உலாத்துக்குப் பின் கண்ணன் அயர்ந்து தாங்கவிட்டான்.

* * *

மறுநாட் காலை விழா மண்டபம் நிரம்பி வழியா விட்டாலும், தரை விரிப்புக்களிற் பெரும் பகுதி நிரம்பி விட்டது. விழாவின் வரவேற்பு உரையை அடுத்து எழுபத்து மூன்றுபேர் ஏழு குத்து விளக்குகட்டுச் சுட்ரேற்றினர். ஆங்கிலத் தாய் வாழ்த்துப் பாடப்பட்ட பின்பு மாநாட்டுக்கு வர இயலாத் சான்றோரின் வாழ்த்துரைகள் கொண்ட ஒலி ஒளிப் பேழை காட்சிப்படுத் தப்படும் என்று விழாத் தலைவர் ஆங்கிலச் செல்வர் முதறினர் பெருங்கலைஞர் கவிப் பெருங்கோ புத்தகவித்தகர் பேராசிரியர் வின்சன் கோயிற்குன்றப் பெருந்தகை (இப்படித்தான் நிகழ்ச்சி நிரவில் வழங்கப்பட்டிருந்தது) அறிவித்ததையடுத்து அரங்கின் மேடை மீது ஒரு திரை இருத்தப்பட்டது. பெரும்பாலானவர்கள் அதில் அக்கறை காட்டுவில்லை. எனினும் அவையில் ஒரு சிறு சலசலப்பு எழுந்து காட்டுத் தீபோல மண்டபம் முழுவதும் பற்றிப் பரவியது. கண்ணுக்கு நடப்பது என்னவென்றே விளங்கவில்லை.

* * *

(மண்டபத்தில் வெடிகுண்டு வைக்கப் பட்டுள்ளதாக யாராவது புரளை கிளப்பியிருப்பார்களோ என்றோ திரையிலே ஆபாசமான காட்சி எதையும் யாரும் குறுந்தனமாக ஓட விட்டிருப்பார்களோ என்றோ வந்திருந்த சிறப்பு விருந்தினர் எவருக்கேன் மாரடைப்பு வந்து விட்டதோ என்றோ பலவாறா கவும் நீங்கள் மன உளைச்சற் படுவீர்களாயின் அது இயல்பானதே, எனினும் இவற்றில் எதுவும் நடந்ததா அல்லது எல்லாமும் நடந்தனவா என்று நீங்கள் அறிவதற்கு அடுத்த படலத்தை வாசிப்பதை மட்டுமே என்னாற் பரிந்துரைக்க இயலும்).

என்னத்தைச்

சொல்ல?

அழ. பகரைதன்

விக்கென்று எனக்கு வருகுது கோபம் பொக்கென்று பொத்தி அடிச்சா என்ன கேற்றுக்க நிக்கினம் கூப்பிடுகினம் பேர்சொல்லி ஆற்றா அவனெண்டு பாக்கப் போனா பேப்பர் துண்டோடை எல்லோ நிக்கினம் காப்பார் கடவுள் எண்டோ சொல்லுகினம் பொடிபோட்டு நான் பேசேல்லை நாடிவந்தவை காசல்லோ கேட்டு நிக்கினம் வீழுகின்ற செல்லுக்கஞ்சி ஒடியோடி அலுத்து ஆழுகின்ற பரப்புக்கு வக்கற்று வந்த சனத்துக்கு சோறாக்கி கொடுப்பதற்கே காசாக்கும் எண்டால் கொடுக்காமல் ஏனோ கோபத்தைக் காட்டிற்கு என்று நீரோ விளங்காமல் கேட்கிற்கு

போங்கானும்

சந்தியில் முந்தி இருந்த கோயில் வளவில் கொத்திப் பிடிச்சு விளையாடின நிலத்தில் கொங்கிற்று போட்டு கோயில் கட்டியாச்சு முன்னால் இப்ப வாணை முட்டுமாப்போல் கப்பல்ல வந்த சீமந்தை குழைச்சு குழைச்சு கட்டிடம் கட்டினம் பாக்கல்லையோ நீங்க ஊரெலாம் உறுதியாக்கி சேத்த சொத்திலை தவைந்தர் ஒருத்தர் உவந்தீந்து தேராக்கித் தந்தவர் அதைக்காக்கவோர் கட்டிடம் எழும்புது பங்களிப்பு கேட்டல்லோ பேப்பரோட நிக்கினம் உங்களுக்கு ஏனிந்த வீறாப்பு பேசாமக்

கிடவுங்கோ

என்ற மனிசியல்லோ இப்ப சொல்லுறா செத்த சனங்களின் பினங்களின் மேலேறித் தேரோட வீதிமருங்கில் அரோக்ரா என ஆவிக்க அருள்பாலிப்பான் முருகன் எனச் சொல்வரெனில் பேந்தேன் பேசுற்க.

அஞ்சலி

கே. கோவந்தராஜ்

மாத்தனை அங்கும்புற (உக்கல) தோட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. கிருஸ்னசாமி கோவிந்தராஜ் 1968 தினபதியின் தினமொரு சிறுக்கை மூலம் இலக்கியப் பிரவேசம் செய்தார். மலையக எழுத்தாளர் களில் முக்கியமான இவரது “குத்தகை”, “கப்பல் எப்பங்க?” ஆகிய சிறுக்கைகளும் “தோட்டத்துராஜாக்கள்” “கவ்வாத்துக் கத்தி” ஆகிய நாடகங்களும் “பசியாவரம்” எனும் இவரது சிறுக்கைத் தொகுதியும் “மனிதர்கள் நல்லவர்கள்” எனும் தொலைக்காட்சி நாடகமும் “தோட்டத்துக் கதாநாயகர்கள்” என்ற நடச்சித்திரமும் பாராட்டுப் பெற்றுள்ளன. இவரின் “மாப்பிள்ளை வந்தார்”, “அரும்பு”, “மலையோரம் வீசுக் காற்று”, “புதுக் குடும்பம்”, “மனிதர்கள் நல் லவர் கள்” ஆகிய ஏராவாஹினியில் ஓளிபரப்பாகியுள்ளன.

“பனிமுட்டம் விலகவில்லை” என்ற வானோலி நாடகம் இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் கண்டி சேவையில் 32 வாரங்கள் ஓலிபரப்பாகியது.

கங்குலன், கோருலன், பிரம்மன், மலைவாசி, கிருஸ்னகோவி, நடமாடி, போவியா, சஞ்சே ஆகிய புனைபெயர்களில் எழுதியுள்ளார்.

மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்தின் பொதுச் செயலாளராகவும் பணியாற்றி பொதுச் சேவையிலும் ஈடுபாடு காட்டிய எழுத்தாளர் கே. கோவிந்தராஜ் அவர்களது மறைவுக்கு தாயமும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் தமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கின்றன.

தெர்ணன்ன் கலை குண்டலங்கள்

இந்த மகாபாரதந்திலை கர்வன் கவச குண்டலங்களோடை பிறந்தான் எண்டு வாசிச்ச நேரம் எனக்குள்ளை ஒரு பெரிய ஜயிச்சம். கர்ணன் வளர் வளரக் காதிலை இருந்த குண்டலம் வேஹுமென்டால் அப்பிடியே இருந்திருக்கும். கவசம் அவனோடை சேர்ந்து வளர்ந்திருக்குமோ எண்டு யோசிச்சன். விளங்கேல்லை. தமிழ் வாத்தியாரிட்டைக் கேட்டன். அவருக்கு மெய்யா மறுமொழி தெரியாது எண்டு தான் நினைக்கிறன். அது அவனுக்குச் சூரிய பகவான் குடுத்தாம். அவர் அது அவனோடை சேர்ந்து வளருகிறதுக்கு வழி செய்திருப்பார் எண்டு சொன்னார். கவசத்தைக் கவனிச்கக் கொண்ட சூரிய பகவான் ஏன் அவனுத் தன்னுடைய சகோதரங்களோடை சேருகிறதுக்கு ஒரு வழியுஞ் செய்யேல்லை எண்டு யோசிச்சன். வாத்தியாரிட்டைக் கேட்டால் “உங்கது வாய்க் கொழுப்பு மெத்தீப் போக்கு” எண்டு ஏகவினம். அதாலை விட்டிட்டன். கொம்புனில்ற கோவாலசாமி வாத்தியாரோடை கொஞ்சம் கதைச்சுப் பழகின பிறகு ஒரு நாள் சொன்னார். அங்கை கடவுள்மாருக்குள்ளை பயங்கரமான போட்டியாம். அதாலை, ஒரு

ஆராய்ச்சிமணி ஆதவா அ. சிந்தாமணி

தெய்வம் நன்மையா ஒண்டு செய்தால் இன்னொரு தெய்வம் மாறு ஏதேன் செய்து குழப்பிப் போடுமாய் எண்டு பகிடி பகிடியா விளங்கப்படுத்தினார். அது நானோ எங்கடை வீடுகளிலை சாமியறையளிலை பல விதமான சாமிப் படங்களும் இருக்குது எண்டு கேட்டன். சிரிச்சுப் போட்டு “இங்கை வரம் வேஹுமென்டு சனம் கள்ளச் சன்னாசிமாருக்குப் பின்னாலை எல்லோ அலையுது” எண்டார். அவரிட்டைக் கர்ணனில்லை கசவந்தைப் பற்றிக் கேக்கேல்லை. அதுக்கும் ஏதேன் நக்கலாச் சொல்லிப் போடுவார். என்னுடைய கேள்வி கொஞ்சம் சீரியானது. பிறகு உயிரியல் படிக்கேக்கதொன் நூத்தை, சோகி, சிப்பி, ஆஸம் மாதிரிப் பலதும் கவசங்களோடை தான் பிறக்கிறது எண்டு சொல்லித் தந்தினம். அதுகளைல்லாம் வீரமில்லாத, சண்டை பிடியாத சாதிச் செவ்வகள். கர்ணன் கொஞ்சம் வித்தியாசம் எண்டு நினைச்சுக் கொண்டன்.

நான் கொழும்புக்கு முந்தி முந்தி வாறுபு போறது குறைவு. ஒருதரம் வந்த நேரம் பாத்தால் பள்ளிக்கடம் விட்டுப் பிள்ளையன் எல்லாம் ரோட்டுக் கு வருவினம். எல்லாரின்டை முதுகிலையும் கறுப்புக் கறுப்பாய் பெரிசா என்னவோ ஒரு பொதி. நாம்பன் மாட்டின்டை திமில் மாதிரி எண்டு சொல்லலாம். ஆனாலும்

அதிலும் பெரிக். இரட்டடைத் திமில் ஒட்டகந்தநின்டை முதுகிலை இருந்து விழாத ருறையாத் தொங்கும் அந்த அளவு. அல்லது அதிலும் பெரிக் எண்டு சொல்லுவான்.

இதென்னப்பா அநியாயம் எண் டு நினைச்சன். நாங்கள் பள்ளிக்கூடத் துக்குப் போகைக்குள்ளை கையிலை ரண்டு மூண்டு கொப்பிப் புத்தகத்துக்கு மேலை இராது. ஆனந்தமாக கையை விகக்கி விகக்கி நடப்பம். போகிற நேரத்தைக் காட்டில் திரும்பி வாற நேரந்தான் ஆனந்தங் கூட. இப்ப பள்ளிக் கூடத்திலை கால் வைத்த முன்னமே, பிள்ளையை கற்றுலாக்க காரர் மாதிரி முதுகிலை பொதி கமக்குது. அதுவும் பத்தாமல் இப்ப முழு வருசத்துக்கான பாடப் புத்தகம் கொப்பி பெஸ்லில் பேண அழிரப்பர் எல்லாத்தையும் ஒரு மூட்டையாக் கட்டிப் பையுக்குள்ளை அடைஞ்க கொண்டு போகுதுகள். ஒரு நாள் தன்னிலும் பாரமான பையை முதுகிலை கொண்டு போன ஒரு பிள்ளையை மறிச்கக் கேட்டன். “எனப்பு, பள்ளிக்கூடத்தினை ஒவ்வொரு நாளும் இவ்வளவு புத்தகமும் எடுத்துப் பாக்கிறேயோ?” எண் டு. “இல்லை அங்கிள், சிலநேரம் ஒரு புத்தகமும் பாக்க மாட்டம்” எண் டுச் சுது. “அப்ப, அண்டண்டைக்குத் தேவையானதைக் கொண்டு போனாப் பத்தாதோ?” எண்டு கேட்டன். “கொண்டு போகாத நேரம் அந்தப் புத்தகத்தினையிருந்து படிக்க வேண்டி வந்தா?” எண் டு திருப்பிக் கேட்டது. “உங்களுக்கு நேர அட்டவணை ஒண்டும் இல்லையோ?” எண் டு கேட்டன். “இருக்குது அங்கிள். எண்டாலும் புத்தகம் எல்லாத்தையும் ஒவ்வொரு நாளுங் கொண்டு வர வேணும் எண்டு சொல்லியிருக்கினம்” எண் டு பெருமூச்சு விட்டுது.

அது ஒரு ஆக்கினை எண்டால், இன்னொரு பக்கம் இந்த மொபைல் எண்டிற கைத் தொலைபேசி. இப்ப அதில் ஸாமல் ரோட்டிலை ஆக்களைக் காணேலாது. ரோட்டிலை வாகனம் வாறது போறுந் தெரியாமை ஒரே கதை. அண்டைக்கு ஒருத்தர் ரண்டு கையையும் ஆட்டி ஆட்டிக் கொண்டு தன் பாட்டிலை கதைச்சுக் கொண்டு எனக்கு முன்னாலை நடந்து போனார். மொபைல் கொண்டு நிரிஞ் சபழக்கத்தினை ஆள் தன்பாட்டிலை கதைச்சுக் கொண்டு போகுதோ எண்டு நினைச்சன். கேக்க யோசிச்சன். பயமாயும் இருந்தது. ஒருக்கால் வழியிலை நின்டார். அவரைத் தாண்டேக்கை தான் தெரிஞ்சுது காதிலை பெரிசா ஒண்டு மாட்டிக் கிடந்தது.

ஆறுதலா யோசிச்கப் பாத்தன். நான் படிச்ச டாவினின்டை பரிமாணக் கொள்கையின் படி உயிரினங்களின்டை தேவைக்கு ஏத்த மாதிரி உறுப்புக்கள் அமைஞ்ச விருத்தியாகிறதாம். கங்காருவுக்கு வயித்திலை ஒரு பெரிய சாக்கும் ஆனைக் குக் கை மாதிரி ஒரு மூக்கும் அமையலாமெண்டா, மனிசருக்கும் எப்பவேன் ஒரு காலம் முதுகிலை ஒரு பெரிய பையும் காதிலை ஒரு தொலைபேசியும் முளைக்க ஏலுந்தானே.

அப்ப எல்லாரும் கர்னன் மாதிரி முதுகிலை கவசம் போலை ஒண்டோடையும் காதிலை பெரிய தோடு போலை ஒண்டோடையும் பிறுப்பினமாக்கும்.

என்ன சொல்லிறியீன்?

பி.கு :

என்னுடைய பேருகுக்கு முன்னாலை ஒரு பட்டம் இருக்கிறதைக் கவசிச்சிறுப்பியீன். நான் இவ்வளவு காலமுமாத் தாயகத்தினை செய்து வாற ஆராய்ச்சியை மெச்சி எனக்கு “ஆராய்ச்சி மணி” எண்டு பட்டம் வழங்க வேணுமெண்டு சிலபேர் சொல்லிச்சினம். அதுக்கு விழா எல்லாம் வைச்சுச் செய்ய நாளொடுக்கும், அதோடை இந்த நாளிலை சிலவும் மெத்த. இப்ப எல்லாருக்குந் தானே பலமாதிரியான பட்டங்கள் கிடைக்குது. கலரநிதி, பேராசிரியர் எண்டு சிலதுகளைக் காசு குடுந்தும் வாங்கினையாம். அதாலை நாலும் கன காலங் காத்திராமல் ஏக்கு ஆரும் ஆராய்ச்சி மணிப் பட்டங்கு குட்டக் காசு சிலவழிக்கக் கஷ்டப்படாமல் நானே குட்டிக் கொண்டன்.

பாட்டும் பயனும் - 03

அபத்தமும் ஆபாசமும்

தமிழ்ப் படப் பாட்டுக்களை எழுதுகிறவர் களையெல்லாம் கவிஞர்கள் என்று அழைக்கிற காலம் எப்போது தொடங்கியது என்று சொல்வது கடினம். எனினும் சினிமாவுக்கென்று எழுதப்படாத நல்ல கவிதைகள் சினிமாவிற் கையாளப்பட்டன. பாரதியின் கவிதைகட்கு வெளியிட்டுரிமையைத் தனதாக்கிக் கொண்ட ஏ.வி.மெய்யப்பனிடம் சில முற்போக்கான சமூகப் பார்வைகளும் இந்திய விடுதலை இயக்கத்துடனான ஈடுபாடும் இருந்தன. பாரதி பாடல்களை அவர் மிகவும் விரும்பினார். என்றாலும் அவை பாட்டாகப் பாடப்பட்ட போது பாரதியின் கவிதை வரிகள் சில தலிர்க்கப்பட்டதை நாம் கூறாமல் விட முடியாது. அதற்கு அவர் மட்டுமே காரணம் என்று கூறுவது கடினம். உதாரணமாக “பார்ப்பானை ஜூயெரன்ற காலமும் போசே” என்ற வரி “நாம் இருவர்” படத்தில் வரும் “ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே” என்ற பாட்டில் இல்லை. அதைவிட அவரது இந்திய விடுதலைப் பாடல்களிலும் வலிய சமூக உணர்வைக் கூறுகிற பாடல்களிலும் போராட்ட உணர்வே தோன்றாத விதமாக மெட்டுக்கள் அமைக்கப்பட்டதையும் நாம் கவனிக்கலாம். “ஏழாவது மனிதன்” படத்தில் வைத்தியநாதன் பாரதி பாடல்கட்கு மெட்டமைத்த போது அந்தக் குறை நீக்கப்பட்டது. அன்மைக் காலத்தில் பாரதி பாடல்கள் அவற்றின் பொருளுக்கு இணக்கமாக மெட்டமைக்கப் படுகின்றமை கவனிக்கத்தக்கது.

பாரதிதாசனின் பாடல்களில் “துன்பம் நேர்க்கையில்” அறியப்பட்டளவுக்கு வேற்றுவும் அறியப்பட்டதாகக் கூற இயலாது. பின்பு விதவைகள் நிலை பற்றி அவர் எழுதிய பாடல் வரிகள் “வெட்கமில்லை” என்று தொடங்கும் “குலதெய்வம்” படப் பாட்டில் எடுத்தாளப்பட்டன. எவ்வாறாயினும் பாரதிதாசனின் பாட்டுக்கள் திராவிட இயக்கத்தினர் திரை உலகில் கொடிகட்டிப் பறந்த காலத்திலும் திரைப்படங்களில் பெருமளவில் இடம் பெற்றதாகக் கூற முடியாது. ஆயினும் திராவிட இயக்கத் தொடர்புடைய கவிஞர்கள் பலர் கவித்துவமான சினிமாப் பாடல்களை எழுதியுள்ளனர். பட்டுக் கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்தின் வருகைக்குப் பிறகு சினிமாப் பாடல்களின் கருத்தாழம் பற்றிய கவனிப்புக் கூடியது. அதற்கு அவரது பாடல்கள் அவற்றுக்கு முந்தியவற்றை விடவும் அதிகமாகக் கேட்பவர்களது சிந்தனையைக் கிளரி விட்டது முக்கியமான காரணம். என்றாலும் பாடல்களை ரசிப்பவர்களின் ரசனை காலப் போக்கில் வளர்ச்சி கண்டிருந்தமையும் அதற்கு உடந்தையாயிருந்ததெனலாம்.

அன்மைக் காலங்களில் ஒவ்வொரு பாடலாசிரியரும் தன்னையே தமிழ்க் கவிதையின் சிகிரம் என்று பிரகடனம் செய்கிறது போன்ற ஒரு போக்கு அப்போது இருக்கவில்லை. கண்ணதாசன் கவியரசாக்கப்பட்ட பிறகு தமிழ்ச் சினிமாவில் பிரபலமான ஒவ்வொரு பாடலாசிரியரும் தன்னைத் தானே மெச்சிப்

சி.
சி
வ
சே
க
ர
ம்

பேசுகிற போக்கு வேகமாக வளர்ந்தது. அது மட்டுமன்றி அவர்கள் எழுதுகிற நடையில் எழுதப்படுவது தான் கவிதை என்கிற ஒரு போக்கும் வளர்ந்துள்ளது. எல்லாவற்றையும் விட மோசமாக, சொந்தமோ இரவலோ, கவித்துவமாகத் தோன்றும் சொற் தொடர்களை வைத்துக் கொண்டு விளையாட்டுக் காட்டுவதே கவிதை என்கிற மயக்கத்திற்குக் கடந்த மூன்று தசாப்தக் காலச் சினிமாக கவியரசர் கள் வழிகாட்டியுள்ளனர்.

“கவியரகு” என்று சொல்லப்படுகிற கண்ணதாசனே சினிமாப் பாடல்களில் இரட்டை அர்த்தம் கொண்ட அல்லது வெளி வெளியாகவே பாலுணர்வுக் கிணுகிணுப்புப் பாடல்களின் பிரதானமான வழிகாட்டி என்பேன். “இப்போது வருகிறது போல அப்போது இல்லை. அவர்கள் நாகுக்காகச் சொன்னார்கள். இவர்கள் பச்சையாகவே ஆபாசமாக எழுதுகிறார்கள்” என்பது சொல்லக்கூடிய ஒரு விளக்கமல்ல. பாலியற் கிணுகிணுப்புக்கான ரசனையை ஊக்குவிப்பதில், விலக்கான சிலர் போகச், சினிமாத் துறை முழுவதுமே ஒருமித்துத் தான் இயங்கியுள்ளது. இதிலும் திராவிட இயக்கத்தினர் முன் னோடிகள் எனலாம். சினிமாவில் உள்ள குப்பைத்தனங்களையெல்லாம் இப்போது தொலைக்காட்சி மூலம் வழங்குவதிலும் திராவிட இயக்கத்தின் வாரிகள் பின்னிற்கவில்லை.

சினிமாப் பாட்டுக்கள் படக்காட்சிக்கு ஏற்றபடியான பாடல்வரிகளைக் கொண்டிருப்பது அன்று முதல் இன்றுவரை விரும்பப்படுவது தான். எனினும் படுகுழப்பமான பாடல்களை யெல்லாம் தத்துவப் பாடல் களைனவும் கருத்தாழம் மிக்கவை என்றும் மயங்குகிற காரியத்தில் ஒவிபரப்பாளர்களும் சினிமா விமர்சகர்களும் பெரும் பங்கு வகித்துள்ளனர். இங்கு கண்ணதாசனின் சில பாடல் வரிகளைக் குறிப்பிட்டுக் கூறுவது தகும். இதன் நோக்கம் கண்ணதாசன் மட்டுமே இந்தவிதமான குழுப்பதிகளின் கர்த்தா என நிறுவுவதல்ல. அவரது ஒவ்வொரு வரியையும் சப்புக்கொட்டி ரசித்தேயாக வேண்டும் என்று நினைக்கிற வர்கட்கும் பிற கவியரசர்களது பக்தர்கட்கும் ஒரு சிறு நினைவுட்டலாகவே இதை எழுதுகிறேன்.

“தாயில்லாப் பிள்ளை” படத்தில் வருகிற ஒரு பாடல் வரி “மாமரத துக்கினைகளிலே மாடப்புறாக் கூடுகளாம்” என்பது. மாடப்புறா எப்படிக் கிளையில் கூடு கட்டும் என்று விமர்சனம் ஒன்று எழுந்த போது அப்போது கண்ணதாசனுடன் நட்பாயிருந்த கருணாநிதி அவருக்கே கைவந்த மழுப்பல் விளக்கமொன்றின் மூலம் அதை நியாயப் படுத்தினார். பிறகு இருவரும் முரண் பட்ட போது கண்ணதாசனை உள்ளைக் கருணாநிதி நியாயப் படுத்தி அவரது மானங்காத்த கதை கூறுப்பட்டது.

“தங்கத்திலே ஒரு குறையிருந்தாலும் தரத் தில் குறைவதுண் டோ” என்பதே பச்சையான அபத்தம். தங்கத்தில் குறை என்றால் தரம் எப்படிக் குறையாமலிருக்கும்? இதே பாட்டில் எந்த விதமான பொருட் செறிவுமற்ற பல வரிகள் இருந்தன.

“கட்டோடு குழலாட ஆடு” என்று தொடங்கும் இன்னொரு பாட்டில் “பச்சரிசிப் பல்லாடு” என்று வருகிறது. பல்லாடுவது நிச்சயமாகக் கட்டுக் குழலுடைய பெண்ணுக்காக இராது என்று நினைக்கிறேன்.

“பிறக்கும் போதும் அழுகின்றாய் இறக்கும் போதும் அழுகின்றாய்” என்பது அதிகம் சிந்தனையற்ற இன்னொரு பாடல் வரி. எத்தனைபேர் அழுதழுது இறக்கிறார்கள் என்று கண்ணதாசனுக்குத் தான் தெரியும். ஆனாலும் அந்த வரிகளை முன்னுழுத்த வாய்கள் பல.

“மடி மீது தலை வைத்து விடியும் வரை தாங்குவோம்” என்கிற காதற் பாட்டின் வரிகளைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்.

இந்த மாதிரி நிறைய உதாரணங்களைத் தரலாம். இப்படிப்பட்ட பாடல்களின் வெற்றிக்குக் காரணம் பாடல்வரிகள் மனதில் உடனடியாக ஏற்படுத்துகிற தாக்கங்கள் தான். முக்கியமாக மெட்டு எடுப்பாக இருந்து நிறைப்படக் காட்சியும் மனதிற்குப் பிடித்தமாக இருக்கிற போது பாடல் வரிகள் எளிதாகவே மனதிற் பதிகின்றன. அதற்குப் பின்னர் வருகிற வரிகளில் என்ன கருத்தாழம் இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, அவற்றுக்கு என்ன கருத்து என்று கூட யாருக்கும் அக்கறையில்லை. இது தான் இன்றைய நிலையுங்கூட.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசந்தரம் அதிகம் எழுதவில்லை. இளவயதிலேயே

இறந்து விட்டார். குறுகிய காலத்தில் நிறைய எழுத வேண்டிய சூழ்நிலையிற் கூடத், தான் எழுதிய ஒவ்வொரு வரியும் கருத்துப் பிசகின்றி இருக்க வேண்டும் என்பதிற் கவனமாக இருந்தார் என்றே தெரிகிறது. இந்த மாதிரியான கவனம் அவருக்கு முன்பு எழுதிய பலரிடமும் இருந்தது. அவர் களிற் பெரும்பாலானோர் தரமான கவிஞர்களாக இருந்தது அதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். எல்லாரும் வெற் றிகரமான பாடலாசிரியர் களாக அமையாவிட்டாலும் அவர்களது பாடல் வரிகள் பழுதற்றனவாக அமைவது பற்றி அவர்கள் கவனமாயிருந்தனர்.

தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல் களின் உள்ளடக்கம் திரைப்படக் காட்சிகளுக்கு ஏற்றவையாகத் தமிழ்ப் படங்களிற் தவறாமல் வரும் காதற் காட்சிகள், அழுகைக் காட்சிகள் என்று ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏற்றபடி அமைந்து வந்தாலும், காலத் தோடு சேர்ந்து சில மாற்றங்களும் நேர்ந்துள்ளன. திரைப்படங்களின் உள்ளடக்கமும் அவற் றின் பொதுவான சமூகப் பார்வையும் மாறி வந்துள்ளன. அருவருக்கத்தக்க காதற் காட்சிகள் 1960களிலேயே தொடங்கி விட்டாலும் 1980களில் உலகமயமாதலோடு சேர்ந்து ஏற்பட்ட நகர் சார்ந்த சமூக மாற்றங்கள் இன்று திரைப்படங்களின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் பண்பாட்டுச் சீரழிவை அடையாளப்படுத்துகின்றன. இதை நாங்கள் இன்றைய திரைப்படப் பாடல் களிலும் கேட்கிறோம்.

குறிப்பாகத் தமிழகத் திரைப்படத் துறையின் வணிகக் கண்ணேர்ட்டம் பல நல்ல படைப்பாளிகளைத் தன்வசமாக்கி அவர்களது படைப் பாற்றலை மலினப் படுத்தப் பட்ட ஆக்கங்களின் உற்பத்திக்காகப் பயன் படுத்துகிறது. இச் சூழலில் ஒரு திரைப்படமோ திரைப்படப் பாடலோ எவ்வளவு தரமான தாயிருந்தாலும், பிரதான நேரோட்டமாயுள்ள சீரழிவான போக்கிலிருந்து மக்களைத் திருப்பி ஆரோக்கியமான திசையிற் கொண்டு செல்லாது. எனவே திரைப்படத் துறைக்குள் பயனுள்ள திருப்பங்களை அதிகம் எதிர்பார்க்க இடமில்லை.

சினிமாவுக்கு வெளியே உருவாகி வளரக் கூடியதாக உள்ள மெல்லிசையும் அதேவாறான மலினமான சீரழிவுப் பண்பாட்டின் தினாசயிலேயே செல்லுகிற முனைப்புடையதாகவே உள்ளது. எனவே பாட்டென்பது மாநிலம் பயனுற அமைய வேண்டுமாயின் புதிய களங்களையும் புதிய திசைகளையும் அது தேட வேண்டியுள்ளது. இது புதிய பண்பாட்டுக்கான போராட்டப் பணிகளில் முக்கியமான ஒன்று.

புறாக்களைப் பரிசளித்தல்

புத்தாண்டு நாளில் இளவரசருக்குப் புறாக்களைப் பரிசளிப்பது ஹான்தானில் வழக்கம். அது அவரை மகிழ்விப்பதால் அவர் பதிலுக்கு நல்ல சன்மானம் வழங் குவார். இவ் வழக்கத்தின் காரணமென்ன என ஒருவர் இளவரசரைக் கேட்டார்.

“எனது கருணையை உணர்த்துவதற்காகப் புறாக்களைப் புத்தாண்டு நாளில் விடுவிக்கிறேன்” என்றார் இளவரசர்.

“புறாக்களை விடுவிப்பதை நீங்கள் விரும் புவதை அறிந்ததால் உங் கள் குடிமக்கள் அவற்றைப் பிடிக்கிறார்கள்” என்று ஆட்சேபித்த மற்ற மனிதர் “அதன் விளைவாகப் பல புறாக்கள் இறக்கின்றன. புறாக்களை காப்பதுதான் உண்மையிலேயே உங் கள் என்னம் என்றால் மக்கள் அவற்றைப் பிடிப்பதை நீங்கள் தடை செய்ய வேண்டும். உள்ளபடி, நீங்கள் பிடித்தவற்றை நீங்களே விடுவிக்கிறீர்கள். உங்கள் கருணை நீங்கள் செய்கிற தங்கிற்கு ஈடு செய்யாது” என்று விளக்கினார்.

இளவரசர் அவருடன் உடன்பட்டார்.

(வியே z. Lieh Tzu)

கொ

முழுப்பிலை வீடு பாக்க வேணும் என்டு அம்மா முடிவெடுத்த நேரம் விலையளைல்லாம் எக்கச்சக்கமாக ஏறி விட்டுது. யாழ் ப் பானத் திலை வீட்டை விக்கிறதை விட ஆருக்கேன் தானமா எழுதி விடலாம் என்டு தான் நினைச்சன். எண்டாலும் கொழும்பிலை குடியேறுகிறது எண்ட முடிவிலை அம்மா தீவிரமா இருந்தா. வாடகைக்கு எடுத்து இருக்கலாம் என்டு யோசிச்சம். கொழும்புக்கு வெளியிலை எண்டால் வாடகை குறைய. ஆளாலும் பிரச்சனை எதுவும் வந்தால் சங்கடமாகிப் போகும் என்டு வெள்ளவத்தைக் குள்ளை அல்லது கொஞ்சம் வெளியிலை பாக்கிறதாக முடிவு.

எனக்கு இந்த வீடு தேடுகிற வேலை பழக்கமில்லாதது. அறை பாக்கிறது எண்டால் எலும். அதாலை சுந்தரம் மாமாவின்டை உதவிக்குப் போனன். அவருக்குத் தரகர் ஒருத்தரைத் தெரியும். அறிமுகப்படுத்தி வைச்சார். அவரோடு ரண்டு மூண்டு இடம் பாக்கப் போன நேரம், நிழல் போல இன் னொருவரும் பின்னாலே வந்தார். தரகரின்டை ஆள் என்டு நினைச்சன். ஒரு இடம் நல்லா அமையும் போல இருந்த வேளை, அவர் “தம்பி, இதெல்லாம் அவசரப்பட்டுச்

செய்யிற காரியமில்லை” என்டு என்னைத் தனியாகக் கூப்பிட்டுச் சொன்னார். “என் சொல்லிறியள்?” என்டு கேட்டன். “வாத்துச் சாத்திரம் தெரியுமோ?” என்டு கேட்டார். “தெரியாது” எண்டன். “அது தானே பாத்தன்” எண்டார். அதற்குள் தரகர் வீட்டுக்காரரிட்டைக் கதைச்சுப் போட்டு வர இவர் என்னுடைய கையிலை தன்னுடைய தொலைபேசி இலக்கம் எழுதின துண்டைத் தந்துவிட்டு “சபேசன்” என்டு கேளும் என்டு சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்.

கந்தரம் மாமாவை அடுத்த நாள் பின்னேரம் சந்திச்சுக்க கதைக்கேக்கை வாடகை, முன் பணக் கணக் குகளைச் சொன்னன். “வாடகை வலும் ஞாயம். இதிலுங் குறைய வாடகைக்கு எடுக்க மாட்டாய். அட்வான்சை வேணுமெண்டாத் தரகரிட்டைச் சொல்லிக் கொஞ்சம் குறைச்சுக்க கேக்கலாம்” எண்டார். பிறகு “வடிவா வீட்டைச் சுத்திப் பாத்தியோ?” என்டு கேட்டார். “சுத்தி எங்கை பாக்கிறது? மாடியிலை எல்லோ இருக்குது!” எண்டன். “மடையா, உள்ளுக்கையும் நோட்டுக் கரையிலையும் அயலட்டையையும் பாத்தியா என்டு தான் கேட்டன்” எண்டார். இந்த மனுசன் என்னை இருவத்தைஞ்ச வருசமா மடையா

எண்டு கூப்பிட்டுப் பழகிப் போட்டுது. அதாலை நான் கோவிக்கிறதில்லை. சபேசன் சொன்ன கதை நினைவுக்கு வந்துது. “மாமா தாராச் சாத்திரம் எண்டாத் தெரியுமோ?” எண்டு கேட்டன். “அதென்ன புதிசா ஒண்டு, எனக்குத் தாராச் சாத்திரமும் தெரியாது, கோழிச் சாத்திரமும் தெரியாது. ஏன் கேக்கிறாய்?” எண்டார். வீட்டைப் பாக்கிற நேரம் தரகருக்குப் பின்னாலை வந்த ஒருத்தர் “வீடு பாக்கிறவை, தாராச் சாத்திரம் பாக்க வேணும் எண்டு சொன்னார்” எண்டன். கொஞ்சம் யோசிச்கப் போட்டுத் “தாராச் சாத்திரம் எண்டா சொன்னவர்?” எண்டு சீரியசாக் கேட்டார்.

அப்ப தான் நினைவு வந்துது. வாத்து எண்டாத் தாரா. அதுதான் மாறிச் சொல்லிப் போட்டன். “இல்லை, இல்லை. வாத்துச் சாத்திரம் எண்டவர்” எண்டு சொன்னன். சிரி சிரி எண்டு சிரிச்கப் போட்டு “தாராவும் இல்லை, வாத்தும் இல்லையடா மடையா, வாஸ்து!” எண்டார். எங்கென்னவோ வாத்து எண்டு தான் கேட்டது. வாத்துக்காரரிட்டை நம்பரும் பேரும் எழுதின தாள் கையிலை இருந்துது. சுந்தரம் மாமாவிட்டைக் குடுத்தன். “சரி. நீ ஆனோடை கதைச்சுப் பார். பிறகு நான் வந்து பாக்கிறன்” எண்டார்.

சபேசனோடை கூப்பிட்டு நேரம் நியமிச்கக் கதைச்சன். எவ்வளவு தரவேணும் எண்டு கேட்டன். “தம்பி உமக்கு வாத்து நல்ல அமைஞ்ச வீடா எடுத்துத் தாறன். பிறகு நீர் விரும் பின்னைத் தரலாம். வீட்டுக்குள்ளை எங்கை எங்கை என்ன தளவாடம் வைக்கிறது. எங்கையெங்கை பூக்கண்டு வைக்கிறது. சிவரிலை என்ன நிறம் பூசிறது. எந்தச் சுவாயியின்டை படம் எங்கை தொங்க விடுகிறது எண்டெல்லாம் நான் சொல்லித் தாறன்” எண்டு நீளமாக விவரித்துக் கொண்டு போனார்.

“அதெல்லாஞ் சரி அண்ணர், ஏன் இந்த வீடு சரி வராது எண்டு சொல்லிறியன்?” எண்டு கேட்டன். “அது தான் வாத்து எண்டு சொன்னன். வாசல் என்ன திசையிலை இருக்குது கண்டரோ? மேற்கை பாத்தாப் போலை! குளியலைறயிலை ஷவரைப் பாத்தாப் போலை கொமோட், கவனிச்சரோ? கவனிச் சிருக் க மாட்டுமர். இதெல்லாம் மூவாயிரம் வருசம் முந்தி எங்கை ஞானியன் அறிஞுக் க எழுதி வைச் சது. இப்ப தான் திரும்பவும் இதையெல்லாம் தேடிக் கண்டு

பிடிச்க, வெள்ளைக்காரரும் இப்ப வாத்து சாத்திரப்படி தான் எல்லாஞ் செய்கினை” எண்டு விளங்கப்படுத்தினார்.

சுந்தரம் மாமாவிட்டைப் போய்ச் சொன்னன். “வீடு பாக்கிறதை நான் கவனிச்சக்கொள்ளுறன். நீ ஒரு கிழமையாலை நான் சொன்ன இடத்துக்கு வா” எண்டார். சுந்தரம் மாமா சொல்லி வைச்சாப் போலை ஒரு கிழமையாலை பின்னேரம் என்னை முந்தி நான் பாத்த அதே அடுக்கு மாடி வீட்டுக்கு வரக் கூப்பிட்டார்.

அங்கே போனால் எங்கைட வாத்து விஞ்ஞானி சபேசனும் நின்டார். என்னைக் கண்டதும் கொஞ்சம் நிடுக்கிட்டுப் போனார். “வாரும் தம் பி. இன் னும் ஒண்டும் அமையேல் வைப் போலை...” என்று சொன்னவரை இடைமறித்து “இவருக்காகத் தான் இந்த இடத்தைப் பாத்தனான். வாஸ்து வலு விசேஷம் எண்டு சொன்னியன். இவருக்கு அதிலை வலும் நம் பிக்கை. அதுதான் உங்களைக் கொண்டு விசாரிச்சனான்...” என்றபடி சுந்தரம் மாமா விஞ்ஞானியாரின்டை முகத்தைப் பார்த்தார். பேயறைஞ்ச மாதிரி இருந்தது. “என்ன பிரச்சினை?” எண்டு மாமா அவரிட்டைக் கேட்டார். “கொஞ்சம் வயிற்றுக் குழப்பமாயிருக்குது” என்று சொன்னபடி வாத்து விஞ்ஞானியார் வெளியேறினார்.

வீட்டுச் சொந்தக்காரரிட்டைக் கதைச்ச பிறகு தான் வேறை சில உண்மையை தெரிய வந்தது. விஞ்ஞானியார் தரகரோடை சேர்ந்து வேலை செய்கிறவர். எண்டாலும் தரகர் தருகிறதுக்கும் மேலாக வீட்டுக்காரரிட்டையுங் காக கறக்கிறதுக்கு வீட்டுக்காரரிட்டை வாஸ்து சரியில்லை எண்டு சொல்லி வருகிறவையைப் பேசிச் சமாளிக்கக் கொமிசன் வாங்கிறவர். “நீங்கள் எப்பிடி அவரைச் சரிக்கட்டினியன்?” எண்டு மாமாவைக் கேட்டன். அவர் “கதைச்சது நானில்லை, வீட்டுக்காறர் மூலமாத் தான் செய்விச்சன்” எண்டார். என்னுடைய மொக்கு மண்டைக்கு அதெப்படி எண்டு விளங்குது எண்டால் உங்களுக்கும் விளங்கும் தானே!

வாஸ்து எண்டா என்னெண்டு மாமா விளங்கப்படுத்தினார். முந்தி ஊரிலை வீடு கட்டுகிறவை “நிலையம் பாத்துக் கட்டுகிறது” எண்டு சொல்லுவினம். அது எந்தத் திசையிலை வாசல், யன்னல்களை வைச்சால் காத்தும் வெளிச்சமும் வரும் எண்டும் வீட்டிலை இருந்து எவ்வளவு துலையிலை கிணறு, கக்கூஸ்

வைக்கிறது எண்டெல்லாம் அந்த நாளிலை சில சாத்திரங்கள் இருந்தது. பிறகு பிறகு சோதிடர்மார் அதிலை கை வைக்கத் துவங்கி விட்டினம். நவீன காலத்துக்கு ஏதத மாதிரி நாலைஞ்சு விழயங்களையும் கொஞ்சம் மூட நம்பிக்கையளையும் சேர்த்து ஆளுக்கொரு சாத்திரம் உண்டாக்கி “வாஸ்து எண்டு சொல்லுகினம்” எண்டு விளங்கப்படுத்தினார்.

வீட்டுக்காற்றாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர் “அப்ப ரெங் ஷயி” எண்டு சொல்லுகினம் அது யப்பான் சாத்திரமோ?” எண்டு கேட்டார். “யப்பான் பேரல்ல, சினப்பேர். எல்லாம் அதே விளையாட்டுத் தான்!” எண்டு மாமா மறுமொழி சொன்னார்.

நாங்களெல்லாரும் நாங்களாய் யோசிச்ச முடிவெடுக்க ஏலாத விதமாக எங்களை எல்லாம் பலமாதிரியான சாத்திரங்களை கட்டிப் போட்டுக் கிடக்குது. சினின் அலுவலையெல்லாம் பெரிசாக்கிச் சிலவுகளைப் பெருக்கிக் கொண்டு அவதிப்படுறம். அறிய வேண்டிய அலுவல்களைத் தான் எங்களாலை அறிய இயலாமை இருக்குது.

ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆராரோ ஆரிவரோ
தாங்கு நீ ஏங்கண்ணே
துணிவோடு நானிருக்கேன்
ஏங்காதேங் கண்மணியே
துணையாக நா வருவேன்

அப்பாவும் இல்லன்னு
அறிஞ்சறிஞ்சா நீயழு
செல்லடிச்சி செதஞ்சதொரு
சேதியறிஞ்சா அழு

வீட்டையும் விழயலையும்
விட்டலறி ஒடியாந்தம்
ஒடியாந்த சேதி உனக்கு
சொன்னதாரு ஏ ராசா

கலங்காத ஏ ராசா
நாளைவரும் மகராசா
இலையோடு பூமலர்ந்து
நாளையுனை வாழ்ந்துமய்யா

கொட்டும் மழையுனது
முகத்தில் தெறிக்குதாய்யா
காத்தோட புழுதியள்ளி
கண்ணுக்குள்ளே அடிக்குதாய்யா

அடிக்கும் வெயிலுந்தன்
மேனியை கருக்குதாய்யா
வெடிக்கும் குண்டு சத்தமுன்
காதினை கிழிக்குதாய்யா

ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆராரோ ஆரிவரோ

73வது நாயகம் பின்அட்டைப் படத்திற்கான கல்வியறை

சேமயை மோகன்

தாங்கு நீ ஏங்கண்ணே
துணிவோடு நானிருக்கேன்
ஏங்காதேங் கண்மணியே
துணையாக நா வருவேன்

முழுசா உன்ன அணைச்சிவர
முந்தான் பிழிச்சி வந்த
அண்ணாவ காணலையே
அம்மானு அழுகுறியா

முழுவேல கஞ்சருந்தி
முலையமுந்தி பால்கொடுக்க
முடியலையே தாயுக்கென
முச்சடக்கி அழுகுறியா

நாளை ஒன்னு பொறுக்குமய்யா
கவலையெல்லாம் மறக்குமய்யா
காலை ஒன்று புலருமய்யா
கதிரள்ளி வீகமய்யா

தாங்கு நீ ஏங்கண்ணே
துணிவோடு நானிருக்கேன்
ஏங்காதேங் கண்மணியே
துணையாக நா வருவேன்.

21-03-2009

பிரமத ஆசிரியர் அவர்கட்டு,
“தாயகம்”

அன்று தொடக்கம் இன்றுவரையில் “தாயகம்” வாசகன் என்று மட்டும் சொல்லிவிட இயலாது. எனது குடும்பமே அதன் வாசக வட்டம் தான். எல்லா விடயங்களுமே எண்ணிப் பார்க்கத் தோன்றுபவை தான். எனினும் தாயகம் ஒவ்வொரு இதழ் பற்றிய வாசகர் கருத்தரங்களும் கூட்டங்களுமே தொடர்ந்து ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே வரப்பிரசாதமாகவுள்ளது. என் போன்ற நேயர்களுக்கு ஏமாற்றமே. தாயகம் என்னைப் பல வழிகளிலும் யோசிக்கத் தூண்டிய பத்திரிகை என்பது மட்டுமல்ல எழுதவும் தூண்டிய ஒரு இதழ். அதன் வாசகர்களின் மடல்கள் கூட மிகவும் அரிய எண்ணற் கருத்துக்களைக் கூறுவதைத் தொடர்ந்து அவதானித்துள்ளன. எனினும் “தாயகம்” இன்னும் விடயங்கள் அடிக்கடி தரும் என எதிர்பார்த்த வேண்டியில் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு இதழாகவிட்டது. பரவாயில்லை. மூன்று மாதங்களுக்கொரு முறை மலர்ந்தாலும் நிறைந்த வாசனையுடன் விடயங்களுடன் வருவது நலமானது.

தாயகத்தைச் சுமந்து வந்து எண்ணிடம் சேர்ப்பவரிடம் கேட்ட போது சில விடயங்களில் ஆட்கள் கூடினாலும் பிரச்சினைகளும் கூடிவிடும். எனவே தான் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அறிவாளர்களை மட்டும் கொண்டிருக்கின்றதோ என்னவோ விளங்கவில்லை என புதிராகக் கேட்டார். “தாயகம்” எனது ஏழாம் வகுப்பு மகனை கவிதை எழுதத் தூண்டிய சஞ்சிகை மட்டுமல்ல அவரது கவிதை தாயகம் 58இன் முற்பக்க படத்துக்கான கவிதையாகத் தாயகம் 59இல் பிரசரமாகியிருந்தது. அதே படத்துக்கும் நானும் முயற்சித்திருந்தேன். அது அன்று வெளிவரவில்லை. எனினும் “தாயகம் 72” டிசம்பர் பதிப்பில் வெளிவந்திருந்தது. ஏதோ ஒரு விதத்தில் அக் கவிதை ஆசிரியர் மனதிலும் இடம்பிடித்திருந்தால் தான் வெளிவந்திருக்கும் என் என் மனம் கூறியது. தாயகம் 72இன் பின் அட்டைப் படத்தைப் பார்த்தவுடன் எனது அதே மகள் ஒரு சில வரிகள் கூறினாள் - ‘அப்பா கொழும்பில் கோல் :பேசில் நடவா பண்ணையத் தூக்கிச் செல்கிறார் அல்லது பங்கருக்குப் போடவா?’ இதற்கும் நல்ல கவிதை எழுதலாம் என. ஆகவே எழுதத் தூண்டுகின்ற தாயகம் நிச்சயம் இவ்வாறான பல அட்டைப் படங்களைப் போட்டு எழுதக் தூண்டுவதும் இதமானது எனக் கருதுகிறேன்.

அன்புடன்
மோ. இராஜ்மோகனசுர்மா

(தரமான, சமுகத் தீங்கற்ற ஏதையுமே தாயகம் பிரசரிக்கத் தயங்கியதில்லை. தாயகம் குறிப்பிட்ட சில படைப்பாளிகளுக்குத் தன்னை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்)

ஆசியர் குழு -

அன்புடன் தாயகம் ஆசிரியருக்கு,

தெளிவத்தை ஜோசப் முத்த எழுத்தாளர். எல்லாருக்கும் முன்னோடியாக இருக்கிற வேண்டியவர். ஆனால் அவருடைய சிறுகதையில் (தாயகம், ஜனவரி-மார்ச் 2008), கண்தக்கு எவ்வகையிலும் பயனில்லாத முறையில், பெண்களை இழிவு செய்கிற விதமாகப் பெண்களின் அங்க வருணனை தினிக்கப்பட்டுள்ளது. இது அவருடைய எழுத்துக்குத் தேவையா என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது.

கதையில் வருகிற நிகழ்வும் கொஞ்சம் இனவாத உணர்வுகளைக் கிளரிவிடுகிற விதமாகப் புனையப்பட்டுள்ளது. மலையகத்தின் வர்க்கப் போராட்டத்தை மறுதலித்து நிற்கிற முத்த எழுத்தாளர், நடைமுறையில் இல்லாத விதமாகவும் பெண்களைப் புத்திகேட்ட காவிகளாகக் காட்டும்படியும் ஒரு இனவாதச் சம்பவத்தைப் புனையலாமா?

இக் கதையை அவர் தாயகத்துக்காகவே எழுதினாரா?

மாலை வரோதயனின் மண்ணின் மாந்தர்களும் இல்லை. சோழ பொடியையுங் காணவில்லை. எங்கே போனார்கள்?

அன்புடன்,
ழூரணி, கண்டி

இறந்த சாட்சி

கடைசிக் கொமாண்டோவைக் கொண்றவர் யார்...?

எனக்குத் தெரியும்

அவனுடைய கண்களைக் கட்டியவர் யாரென்றும்

அவனுடைய பெருங்கனவைச் சிதறடித்தவர் யாரென்றும்

மேன்மைக்குரியவரே, எனக்குத் தெரியும்

யாரென்று எனக்குத் தெரியும்

எங்களது கணவுகளில்

எங்களது ஏக்கங்களில் அவன் பிறக்கு முன்னமே

வீதிமுடக்கில் அவன் தாக்குவதற்காகப் பதுங்கியிருக்க முன்னமே

அவனுடைய உலகம் அன்பாக ஆவதற்கு முன்னமே

புமி அவனது கணவுகளாவதற்கு முன்னமே

ஆ,

இந்த இளைஞர்கள்...

கத்தி மீது பழித்ரப்புக் குருதியுடன்

குருதி வடியும் ஒரு காயமாவதற்கு முன்னமே

அந்தக் குழந்தையை ஆண்டுக் கணக்காய்ப் பராமரித்தேன்

கடைசிக் கொமாண்டோவைக் கொண்றவர் யாரென்று

மேன்மைக்குரியவரே

எனக்குத் தெரியும்

யாரென்று எனக்குத் தெரியும்

ஆயிரம் ஆயிரம் இரவுகளாக அவனுடைய கதவடியில் நின்றேன்

அவனுடைய கண்ணிமையின் கருமையில் விழித்திருந்தேன்

அவனுடைய கசப்பான் இரவின் பகுதியாயிருந்தேன்

அவனுடைய புலப்பெயர்வில் ஒரு ஒளிக்கீற்றாய் இருந்தேன்

.....

ஆயிரம் ஆயிரம் முறை

அவனுடைய தோலிற் கிடந்த சேறுடித்த குருதியாய் இருந்தேன்

எனக்குத் தெரியும்

- இறுதிக் கொமாண்டோவைக் கொண்றது யாரென்

- கொண்றவர் யாரென்

- எனக்குத் தெரியும்

- யாரென்று சொல்லு

- யாருடைய யார்

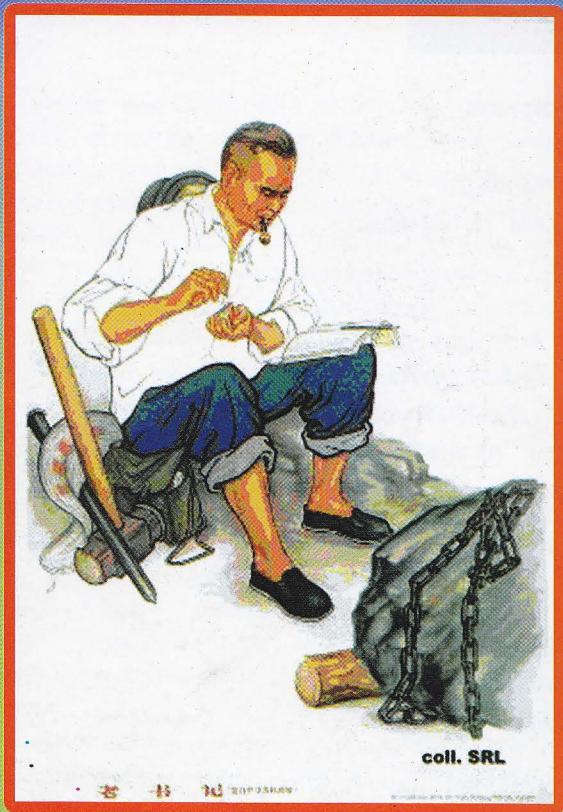
- யாரென்று நான் சொன்னால்

மேன்மைக்குரியவரே நான்

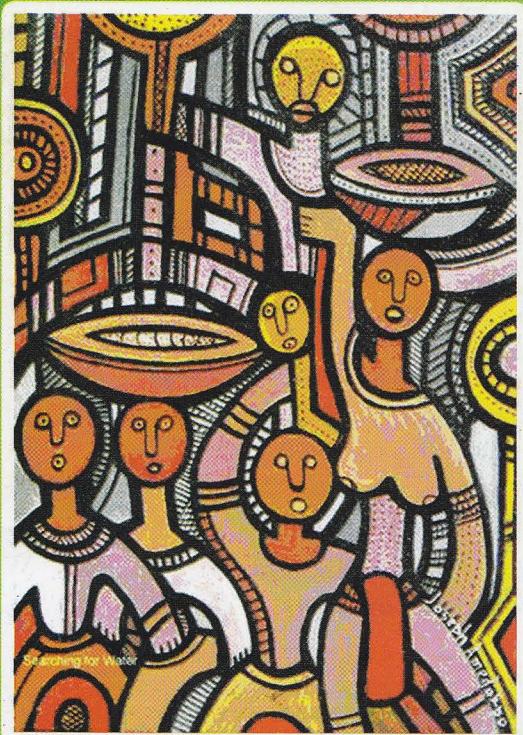
கடைசிக் கொமாண்டோவின் இறந்த சாட்சியாகுவேன்.

மேன்மைக்குரியவரே, நீங்களும் நானும்

நீங்களும் நானும்

coll. SRL

Searching for Water